

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne.....2019,

kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna občanského soudního řádu

Čl. I

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 59/2005 Sb., zákona č. 170/2005 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona

č. 286/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 80/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 186/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 147/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 369/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 293/2013 Sb., zákona č. 252/2014 Sb., zákona č. 87/2015 Sb., zákona č. 139/2015 Sb., zákona č. 164/2015 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 258/2017 Sb., zákona č. 291/2017 Sb., zákona č. 296/2017 Sb., zákona č. 365/2017 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. .../2019 Sb. a zákona č. .../2019 Sb., se mění takto:

1. V § 238 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní:

„l) proti usnesením, kterými bylo rozhodnuto o zastavení exekučního řízení podle § 35 odst. 11 exekučního řádu a o návrhu na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce nebo zálohy podle § 55 odst. 7 a 8 exekučního řádu.“

2. V § 252 se odstavce 3 a 5 zrušují.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

3. V § 252 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „odstavci 3“ nahrazují slovy „§ 511 zákona o zvláštních řízeních soudních“.

4. V § 260 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

5. V § 260 odst. 1 se slova „zahraniční instituce elektronických peněz“ nahrazují slovy „pobočky zahraniční instituce elektronických peněz“ a slova „zahraniční platební instituce“ se nahrazují slovy „pobočky zahraniční platební instituce“.

6. V § 260b odst. 1 se za číslo „260“ vkládají slova „nebo podle § 513 zákona o zvláštních řízeních soudních“.

7. V § 266 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Soud může rozhodnout, že zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3, § 313 odst. 1 a 3 a v § 320d odst. 1 písm. b) po dobu odkladu neplatí, pokud je to potřebné k dosažení účelu odkladu a oprávněný by tím nebyl vážně poškozen.“

8. V § 270 se na konci odstavce 2 doplňují věty „Plátce mzdy má vůči povinnému nárok na paušálně stanovenou náhradu nákladů, které mu vznikly za kalendářní měsíc, v němž provádí srážky ze mzdy povinného. Náklady plátce mzdy jsou náklady výkonu rozhodnutí. Provádí-li plátce mzdy zároveň srážky k vydobytí několika pohledávek vůči témuž povinnému, náleží mu náhrada nákladů pouze jednou. Právo na částku náhrady nákladů, jež nebyla odečtena

podle § 289 odst. 2, § 291 odst. 3 nebo § 293 odst. 1 ze sražené částky před jejím vyplacením nebo zasláním, zaniká.“.

9. V § 271 se za slovo „účastníkům“ vkládají slova „nebo plátcí mzdy“.

10. V § 279 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Paušálně stanovená náhrada nákladů plátce mzdy se uspokojuje před všemi ostatními pohledávkami z první třetiny.“.

11. V § 279 odst. 2 písm. e) se slova „ , důchodového pojištění a úrazového“ nahrazují slovy „a důchodového“.

12. V § 279 odst. 2 se písmeno g) zrušuje.

Dosavadní písmena h) až k) se označují jako písmena g) až j).

13. V § 289 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Ze sražených částek, které mají být vyplaceny povinnému, plátce mzdy odečte před jejich vyplacením paušálně stanovenou náhradu nákladů.“.

14. V § 290 odstavec 1 zní:

„(1) Vyjde-li v řízení najevo, že povinný po dobu 2 let nepobírá mzdu, soud nařízený výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy zastaví. Nařízený výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy zastaví soud i tehdy, vyjde-li v řízení najevo, že povinný nepobíral po dobu 3 let mzdu alespoň v takové výši, aby z ní mohly být srážky prováděny. Návrh na zastavení může podat i plátce mzdy.“.

15. V § 291 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Plátce mzdy poté, co byl vyrozuměn o tom, že usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci, odečítá paušálně stanovenou náhradu nákladů ze sražených částek, které mají být vyplaceny nebo zaslány podle odstavce 1.“.

16. V § 293 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Nový plátce mzdy poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí podle § 294 odst. 3, odečítá paušálně stanovenou náhradu nákladů ze sražených částek před jejich vyplacením nebo zasláním.“.

17. V § 299 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „platu,“ vkládají slova „ze služebního příjmu, ze služebního platu,“ a za slovo „celků“ se vkládají slova „ , z výživného“.

18. V § 299 odst. 1 písm. f) se slova „a podpora při rekvalifikaci“ nahrazují slovy „ , podpora při rekvalifikaci a kompenzace“.

19. V § 299 odst. 1 se na konci textu písmene g) doplňují slova „ , služebního poměru nebo výkonu veřejné funkce (dále jen „odstupné“)¹⁰⁶“.

Poznámka pod čarou č. 106 zní:

„¹⁰⁶) Například § 67 zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, § 72 nebo 115 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění zákona č. 144/2017 Sb., § 7 zákona č. 236/1995 Sb.,

o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, § 138 a násl. zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, § 155 a násl. zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, § 77 a násl. zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 52 a násl. zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 58 a násl. zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.“

20. V § 299 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno m), které včetně poznámky pod čarou č. 107 zní:

„m) mzdové nároky podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele¹⁰⁷⁾.

¹⁰⁷⁾ Zákon č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

21. V § 299 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 108 zní:

„(2) Jde-li o výkon rozhodnutí srážkami z důchodu fyzické osoby, která z důchodu platí úhradu nákladů za poskytování sociální služby poskytované v pobytové formě, nepodléhá výkonu rozhodnutí částka potřebná na úhradu nákladů za poskytování sociální služby a částka rovnající se povinnému zůstatku z příjmu fyzické osoby podle zákona o sociálních službách¹⁰⁸⁾.

¹⁰⁸⁾ § 73 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.“

22. V § 299 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Z odstupného se srážky vypočítávají zvlášť z každého násobku průměrného výdělku, měsíčního platu, služebního příjmu, služebního platu nebo odměny, ze kterých byla odvozena výše nebo minimální výše odstupného stanovená jinými právními předpisy¹⁰⁶⁾. Nastoupí-li povinný do práce nebo vznikne-li povinnému právo na některý z příjmů uvedených v odstavcích 1 až 3 v době, která se určí podle počtu násobků průměrného výdělku, měsíčního platu, služebního příjmu, služebního platu nebo odměny, ze kterých byla odvozena výše nebo minimální výše odstupného stanovená jinými právními předpisy (dále jen „doba poskytování odstupného“), považují se jednotlivé násobky průměrného výdělku, měsíčního platu, služebního příjmu, služebního platu nebo odměny po dobu poskytování odstupného za měsíční příjem, na který se vztahují ustanovení o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy.“

23. V § 301 se za slova „Pokud se“ vkládají slova „v § 270 odst. 2, § 271 a“ a za slovo „osobu“ se vkládají slova „nebo orgán veřejné moci“.

24. V § 301 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Osoba nebo orgán veřejné moci, vůči kterým má povinný nárok na dávky státní sociální podpory nebo pěstounské péče, které nejsou vyplaceny jednorázově, nebo na příjmy podle § 299 odst. 1 písm. b) až d) a f) až m), nemají nárok na paušálně stanovenou náhradu nákladů, které jim vznikly při provádění výkonu rozhodnutí srážkami z těchto příjmů.“.

25. V § 304 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „ , jehož číslo je uvedeno v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí“.

26. V § 312 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Výkon rozhodnutí ohledně dávek státní sociální podpory a pěstounské péče, které nejsou vyplaceny jednorázově, nelze provést příkázáním pohledávky.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

27. V § 320f se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Při zastavení výkonu rozhodnutí se § 338zo odst. 4 použije přiměřeně.“.

28. V § 320f odst. 3 se slova „plody a užitky“ nahrazují slovy „užitky v peněžích“.

29. V § 320f odst. 5 se slova „Nejsou-li užitky podle odstavce 3 v peněžích, odevzdají se soudu“ nahrazují slovy „Plody nebo užitky z nemovité věci, které nejsou v peněžích, se odevzdají soudu“.

30. V § 320h odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „vzniklé státu“.

31. V § 320h odst. 2 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) odměna správce a jeho hotových výdajů,“.

Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena c) až f).

32. V § 320h odst. 2 písm. f) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

33. V § 338ma se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Při zastavení výkonu rozhodnutí se § 338zo odst. 4 použije přiměřeně.“.

34. V § 374a písmeno e) zní:

„e) výši odměny správců závodu, způsob jejího určení a určení náhrady jejich hotových výdajů a výši odměny správců nemovité věci, způsob jejího určení a určení náhrady jejich hotových výdajů,“.

35. V § 374a se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) výši a způsob určení paušálně stanovené náhrady nákladů plátce mzdy nebo jiného příjmu.“.

Čl. II Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, použije se zákon č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.
2. Na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, v nichž přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona bylo vydáno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, se použijí ustanovení § 270 odst. 2, § 271, § 279 odst. 1, § 289 odst. 2, § 291 odst. 3, § 293 odst. 1 a § 301 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. V řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije § 279 odst. 2 písm. g) zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Do dob podle § 290 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se započítává doba podle § 290 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud povinný během této doby přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nepobíral mzdu nebo nepobíral mzdu alespoň v takové výši, aby z ní mohly být prováděny srážky.
5. V řízeních o výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z kompenzace nebo mzdových nároků podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, v nichž přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo vydáno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, rozhodne soud o nařízení výkonu rozhodnutí srážkami z kompenzace nebo mzdových nároků podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele. V řízeních o výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z kompenzace nebo mzdových nároků podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, v nichž přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona bylo vydáno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, řízení pokračuje podle zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jako řízení o výkonu rozhodnutí srážkami z kompenzace nebo mzdových nároků podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele.

ČÁST DRUHÁ Změna exekučního řádu

Čl. III

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 360/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 347/2007 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona

č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 183/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 256/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 139/2015 Sb., zákona č. 164/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 258/2017 Sb., zákona č. 298/2017 Sb., zákona č. 94/2018 Sb. a zákona č. 31/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 větě první se slova „§ 76a a“ nahrazují slovy „d) a § 76a“, slovo „nebo“ se nahrazuje slovy „a § 75 odst. 2 a“ a čárka za slovem „účtu“ se zrušuje a ve větě druhé se slovo „i“ nahrazuje slovy „z vlastního podnětu nebo“.

2. V § 7 odst. 3 písm. f) se za slovo „nebo“ vkládají slova „podle § 75 odst. 2 anebo“.

3. V § 7 odst. 6 se za text „písm. c)“ vkládají slova „a d)“.

4. V § 7a odst. 2 se slova „kandidáta nebo koncipienta, kteří jsou jeho zaměstnanci“ nahrazují slovy „jeho zaměstnanců“.

5. V § 8 písm. b) se slova „či zvyšuje“ zrušují a slova „jejich případnou změnu“ se nahrazují slovy „zřizuje a ruší exekutorské úřady; zrušit lze pouze exekutorský úřad, který nebyl obsazen nebo byl uvolněn“.

6. V § 8 písm. c) zní:

„c) může rozhodnout o výměně sídla exekutorů, kteří byli jmenováni do obvodu různých okresních soudů, a to na návrh Komory a se souhlasem těchto exekutorů; výměnou sídla exekutorů není dotčeno pověření podle § 43a,“.

7. V § 8 písm. e) se číslo „2“ nahrazuje slovy „6 a 7“.

8. § 10 zní:

„§ 10

(1) Komora vyhlásí výběrové řízení nejpozději do 1 měsíce od uvolnění exekutorského úřadu nebo, jde-li o zřízení nového exekutorského úřadu, do 1 měsíce poté, kdy ministerstvo Komoře zřízení exekutorského úřadu oznámí. Komora může vyhlásit výběrové řízení i tehdy, není-li exekutorský úřad obsazen z jiného důvodu.

(2) Komora vyhlásí opakované výběrové řízení do 6 měsíců od uvolnění exekutorského úřadu nebo do 6 měsíců poté, co je jí oznámeno zřízení exekutorského úřadu, případně od vyhlášení výběrového řízení podle odstavce 1 věty druhé, nejdříve však poté, co bylo způsobem podle odstavce 3 písm. b) ukončeno výběrové řízení podle odstavce 1.

(3) Výběrové řízení podle odstavců 1 a 2 je ukončeno

a) vydáním rozhodnutí prezidia Komory o tom, který uchazeč se ve výběrovém řízení umístil na prvním místě nebo kteří uchazeči uspěli tak, že splňují předpoklady pro své jmenování,

- b) vydáním rozhodnutí prezidia Komory o tom, že ve výběrovém řízení neuspěl žádný uchazeč z důvodu, že nesplnil předpoklady pro své jmenování,
- c) marným uplynutím lhůty k doručení přihlášky do výběrového řízení nebo
- d) vyřazením přihlášek všech přihlášených účastníků z výběrového řízení.

(4) Návrh na jmenování exekutora podává na základě výběrového řízení ministři Komora do 1 měsíce od ukončení výběrového řízení podle odstavce 3 písm. a). Ministr jmenuje exekutora do exekutorského úřadu na návrh Komory do 1 měsíce od doručení návrhu na jmenování exekutora, a to do obvodu okresního soudu. Rozhodnutí podle odstavce 3 písm. a) nebo b) nebo informaci o skutečnostech podle odstavce 3 písm. c) nebo d) zašle Komora ministerstvu do 1 měsíce od ukončení výběrového řízení.

(5) Nepodá-li Komora návrh na jmenování exekutora nebo nezašle-li Komora rozhodnutí podle odstavce 3 písm. a) nebo b) nebo informaci o skutečnostech podle odstavce 3 písm. c) nebo d) ve lhůtách podle odstavce 4, může ministerstvo vyzvat Komoru ke splnění povinnosti podle odstavce 4 a určit jí přiměřenou dodatečnou lhůtu.

(6) Ministr může vyhlásit výběrové řízení a na jeho základě jmenovat exekutora i bez návrhu Komory,

- a) nevyhlásí-li Komora výběrové řízení nebo opakované výběrové řízení ve stanovené lhůtě,
- b) nepodá-li Komora ministři návrh na jmenování exekutora v dodatečné lhůtě určené ve výzvě ministerstva, ačkoliv ve výběrovém řízení bylo rozhodnuto podle odstavce 3 písm. a), nebo
- c) nezašle-li Komora ministerstvu v dodatečné lhůtě určené ve výzvě ministerstva rozhodnutí podle odstavce 3 písm. a) nebo b) nebo informaci o skutečnostech podle odstavce 3 písm. c) nebo d).

(7) Do výběrového řízení se může v lhůtě určené tím, kdo výběrové řízení vyhlásil, přihlásit každý, kdo splňuje podmínky podle § 9.“.

9. V § 14 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Sídlem exekutora je sídlo exekutorského úřadu, do kterého byl jmenován.“.

10. V § 15 odst. 1 se na konci textu písmene h) doplňují slova „; žádost o ukončení výkonu exekutorského úřadu zašle exekutor bez zbytečného odkladu na vědomí Komoře“.

11. V § 15 odst. 5 se slova „požádat o změnu exekutora“ nahrazují slovy „navrhnout změnu exekutora nebo požádat o změnu exekutora podle § 44b“, slovo „zajistí“ se nahrazuje slovy „případně jeho zástupce, zajistí bez zbytečného odkladu“ a za slovo „registru“ se vkládají slova „ , případně souvisejících dat, technických zařízení nebo nosičů dat“.

12. V § 15 odst. 6 se za slova „jmenovaného exekutora“ vkládají slova „nebo exekutora, který převzal řízení podle odstavce 7 nebo 9,“.

13. V § 15 se doplňují odstavce 7 až 9, které znějí:

„(7) Nebyl-li do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, jmenován exekutor do 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu nebo byl-li exekutorský úřad zrušen a je-li zástupce exekutora, jemuž zanikl výkon exekutorského úřadu, exekutorem, vyzve Komora bez

zbytečného odkladu poté, co uplynul 1 rok od uvolnění exekutorského úřadu nebo bez zbytečného odkladu poté, co byl exekutorský úřad zrušen, zástupce, aby Komora do 1 měsíce sdělil, že nesouhlasí s převzetím spisů, plnění vymožených v exekuci, zajištěných věcí, exekutorských úschov a registrů, případně souvisejících dat, technických zařízení nebo nosičů dat exekutora, jemuž zanikl výkon exekutorského úřadu. Nesdělí-li zástupce nejpozději do 1 měsíce od doručení výzvy Komory, že nesouhlasí s převzetím, platí, že převzal věci podle věty první. Odstavec 5 věty první a druhá se použijí přiměřeně.

(8) Komora vyrozumí okresní soud, v jehož obvodu je sídlo exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl nebo který byl zrušen, o tom, že

- a) zástupce vyslovil nesouhlas podle odstavce 7, a to do 1 měsíce od vyslovení nesouhlasu,
- b) zástupce je kandidátem a do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, nebyl jmenován exekutor do 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu nebo že exekutorský úřad byl zrušen, a to do 2 měsíců od uplynutí 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu nebo do 2 měsíců od zrušení exekutorského úřadu,
- c) nebylo možno postupovat podle odstavce 7, a to do 2 měsíců od uplynutí 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu nebo do 2 měsíců od zrušení exekutorského úřadu.

(9) Předseda okresního soudu rozvrhne exekuční řízení vedená v úřadu, jehož výkon zanikl nebo který byl zrušen, rovnoměrně mezi soudní exekutory, kteří byli jmenováni do jeho obvodu; není-li do obvodu soudu jmenován žádný exekutor, předseda okresního soudu řízení rozvrhne rovnoměrně mezi soudní exekutory, kteří byli jmenováni do obvodu soudu, který má společnou hranici s tímto obvodem a který patří do obvodu stejného krajského soudu. Na žádost poskytne zástupce předsedovi okresního soudu údaje potřebné pro rozvržení exekučních řízení. O předání exekučních řízení sepíše předseda okresního soudu, zástupce a exekutor, který řízení převzal, protokol. Odstavec 5 se použije přiměřeně.“.

14. V § 16 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Nenavrhne-li exekutor svého zástupce do 1 měsíce od svého jmenování, ustanoví mu zástupce Komora.“.

15. V § 16 odst. 2 se za větu první vkládá věta „Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může být zástupce ustanoven z řad exekutorů jmenovaných mimo obvod příslušného krajského soudu nebo jejich kandidátů.“.

16. V § 16 odst. 3 se slova „byl-li po zániku výkonu exekutorského úřadu jmenován do exekutorského úřadu nový exekutor“ nahrazují slovy „otevřel-li po zániku výkonu exekutorského úřadu nově jmenovaný exekutor v sídle exekutorského úřadu, do kterého byl jmenován, kancelář, a je-li připraven vykonávat exekuční činnost“.

17. V § 16 odst. 4 se věta první nahrazuje větou „Zastupovaný exekutor, případně zástupce zastupovaného exekutora zajistí bez zbytečného odkladu svému zástupci, případně novému zástupci přístup ke spisům, plněním vymoženým v exekuci, zajištěným věcem, exekutorským úschovám a registrům, případně souvisejícím datům, technickým zařízením nebo nosičům dat, a je-li to třeba, i razítkům a pečeti.“.

18. V § 16 odstavec 6 zní:

„(6) Ustanovený zástupce může být na svoji žádost uvolněn z funkce zástupce pouze z důvodů zvláštního zřetele hodných.“.

19. V § 16 odst. 7 se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“.

20. V § 17 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Zástupce zastupuje exekutora při výkonu exekuční činnosti. Pokud zastupování trvá, nemůže zastupovaný exekutor vykonávat exekuční činnost. Byl-li exekutorovi pozastaven výkon exekutorského úřadu, nebo pokud mu výkon exekutorského úřadu zanikl, zastupuje ho zástupce při výkonu exekuční i další činnosti.“.

Dosavadní odstavce 1 až 4 se označují jako odstavce 2 až 5.

21. V § 18 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo byl pozastaven“.

22. V § 24 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Do doby exekutorské praxe koncipienta se započítává dovolená čerpaná v době trvání této praxe. Nevykonává-li koncipient exekutorskou praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo z důvodu omluvené nepřítomnosti v práci, započítávají se mu tyto doby do doby exekutorské praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

23. V § 28 se za slovo „oprávněný“ vkládají slova „nebo kterému byl exekuční návrh postoupen podle § 35 odst. 6 nebo 7“.

24. V § 29 odst. 5 se věta poslední zrušuje.

25. V § 29 odst. 7 se slovo „nejpozději“ zrušuje.

26. V § 29 odst. 11 se slova „nebo b)“ nahrazují slovy „až c)“.

27. § 30 zní:

„§ 30

Exekutor odmítne provést úkon, odporuje-li tomuto zákonu nebo jinému právnímu předpisu.“.

28. V § 33 odst. 4 se slova „zahraniční instituce elektronických peněz“ nahrazují slovy „pobočky zahraniční instituce elektronických peněz“ a slova „zahraniční platební instituce“ se nahrazují slovy „pobočky zahraniční platební instituce“.

29. V § 33 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Plátce mzdy nebo plátce jiného příjmu je povinen sdělit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje o mzdě nebo jiném příjmu jím vypláceném, srážkách prováděných ze mzdy nebo z jiného příjmu nebo údaje týkající se pracovněprávního vztahu povinného, nároku nebo práva povinného, na jejichž základě povinný pobírá mzdu nebo jiný příjem.“.

Dosavadní odstavce 5 až 9 se označují jako odstavce 6 až 10.

30. V § 34 odst. 1 se číslo „9“ nahrazuje číslem „10“.

31. V § 34 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Věty první a druhá se nepoužijí, týká-li se součinnost údajů o mzdě nebo jiném příjmu vypláceném peněžním ústavem nebo srážek prováděných z tohoto příjmu.“.

32. V § 34 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Dohodnou-li se tak exekutor a plátce mzdy písemně, exekutor požádá plátce mzdy o součinnost elektronicky datovým souborem a plátce mzdy součinnost elektronicky datovým souborem poskytne. Plátce mzdy není povinen poskytnout exekutorovi součinnost, není-li žádost o součinnost podána elektronicky datovým souborem nebo nemá-li dohodnuté obsahové náležitosti anebo nemá-li datový soubor dohodnutý formát nebo strukturu.“.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

33. V § 34 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Nebrání-li to účelu exekuce, použije exekutor v exekučním řízení údaje, které mu byly poskytnuty v rámci součinnosti v jiných exekučních řízeních vedených proti témuž povinnému.“.

34. V § 35 odst. 2 se za slovo „dnem“ vkládají slova „ , ,“ hodinou a minutou“.

35. V § 35 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Odstavce 6 až 11 tím nejsou dotčeny.“.

36. V § 35 odstavec 5 zní:

- „(5) Exekutor bez zbytečného odkladu poté, kdy mu došel exekuční návrh,
- a) zapíše do rejstříku zahájených exekucí údaje podle § 35b odst. 1 písm. a), c), e) až h), případně údaje podle § 35b odst. 1 písm. j) a
 - b) zjistí z rejstříku zahájených exekucí, zda v okamžiku zahájení exekučního řízení bylo podle údajů uvedených v tomto rejstříku proti povinnému vedeno jiné exekuční řízení.“.

37. V § 35 se doplňují odstavce 6 až 12, které znějí:

„(6) Zjistí-li exekutor skutečnost podle odstavce 5 písm. b), postoupí exekuční návrh bez zbytečného odkladu exekutorovi, který vede jiné exekuční řízení proti témuž povinnému. Zjistí-li exekutor, že je v okamžiku zahájení exekučního řízení proti povinnému podle údajů uvedených v rejstříku zahájených exekucí vedeno více exekučních řízení, postoupí exekuční návrh bez zbytečného odkladu tomu exekutorovi, který vede řízení, které bylo zahájeno jako první. Exekutor postoupí exekuční návrh až poté, kdy oprávněný, který není osvobozen od hrazení náhrady hotových výdajů podle odstavce 10, uhradil tuto náhradu.“.

(7) Je-li v exekučním návrhu i v exekučním titulu uvedeno více povinných a je-li v okamžiku zahájení exekučního řízení proti jednomu z povinných uvedených v exekučním

návrhu podle údajů uvedených v rejstříku zahájených exekucí vedeno jiné exekuční řízení, postoupí exekutor exekuční návrh exekutorovi, který vede jiné exekuční řízení proti tomuto povinnému; odstavec 6 věta druhá a třetí se použijí obdobně. Je-li v exekučním návrhu i v exekučním titulu uvedeno více povinných a je-li v okamžiku zahájení exekučního řízení proti několika povinným uvedeným v exekučním návrhu podle údajů uvedených v rejstříku zahájených exekucí vedeno jiné exekuční řízení, postoupí exekutor exekuční návrh exekutorovi, který vede jiné exekuční řízení, které bylo zahájeno jako první; odstavec 6 věta třetí se použije obdobně.

(8) Dojde-li postoupený exekuční návrh exekutorovi, kterému je postupován, poté, co zaniklo pověření tohoto exekutora podle § 43a k vedení jiného exekučního řízení, které vedl proti témuž povinnému v okamžiku podle odstavce 5 písm. b), vede exekuční řízení exekutor, kterého v exekučním návrhu označil oprávněný. Skutečnost, že mu postoupený exekuční návrh došel po zániku pověření podle § 43a k vedení jiné exekuce proti témuž povinnému, sdělí exekutor, kterému byl návrh postoupen, exekutorovi, který mu návrh postoupil, bez zbytečného odkladu.

(9) Neměl-li exekutor, kterému byl postoupen exekuční návrh, povinnost postupovat podle odstavce 8 věty druhé, zapíše o své osobě do rejstříku zahájených exekucí údaj podle § 35b odst. 1 písm. b) a provede změnu údaje podle § 35b odst. 1 písm. c). Účinky podání exekučního návrhu zůstávají zachovány. Označením exekutora, který má exekuční řízení vést, uvedeným v exekučním návrhu, není exekutor vázán.

(10) Za činnost podle odstavců 5 až 7 náleží exekutorovi paušálně stanovená náhrada hotových výdajů, kterou hradí exekutorovi oprávněný a která je splatná podáním exekučního návrhu. Jde-li o exekuci k vymožení výživného na nezletilé dítě, náhrady újmy způsobené poškozenému pracovním úrazem, nemocí z povolání, ublížením na zdraví nebo trestným činem, pohledávky z deliktu podle občanského zákoníku, bezdůvodného obohacení, pohledávky z pojistného na veřejné zdravotní pojištění, pohledávky poskytovatele veřejné služby v přepravě vůči cestujícímu nebo pohledávky školy nebo školského zařízení z veřejné služby poskytované podle školského zákona, je oprávněný od hrazení paušálně stanovené náhrady hotových výdajů zproštěn. Uhradil-li oprávněný paušálně stanovenou náhradu hotových výdajů, stává se jeho nákladem (§ 87 odst. 2). Paušálně stanovená náhrada hotových výdajů neuhrazená z toho důvodu, že je oprávněný od jejího hrazení zproštěn, se stává nákladem exekuce.

(11) Nebyla-li paušálně stanovená náhrada hotových výdajů podle odstavce 10 zaplacená při podání exekučního návrhu, vyzve exekutor oprávněného, který není od hrazení paušálně stanovené náhrady hotových výdajů zproštěn, bez zbytečného odkladu poté, kdy mu došel exekuční návrh, k jejímu zaplacení ve lhůtě 15 dnů od doručení této výzvy; po marném uplynutí této lhůty exekutor exekuční řízení zastaví. Exekutor zruší usnesení o zastavení exekučního řízení, je-li paušálně stanovená náhrada hotových výdajů zaplacená nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Právo na úrok ani úrok z prodlení z paušálně stanovené náhrady hotových výdajů nevzniká.

(12) Současně s exekučním návrhem může být podán i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. Řízení je zahájeno dnem, kdy návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání došel exekutorovi. Nestanoví-li se dále jinak, je k rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání příslušný exekuční soud. Odstavce 6 až 8 se na návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání a na řízení o tomto návrhu použijí

obdobně; exekutor postoupí návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání současně s exekučním návrhem. Spolu s rozhodnutím o zastavení řízení podle odstavce 11 odmítne exekutor samostatným výrokem návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání; bude-li usnesení o zastavení exekučního řízení zrušeno podle odstavce 11, zruší exekutor i rozhodnutí o odmítnutí návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání.“.

38. V § 35a odst. 2 se slova „soud nebo“ zrušují.

39. V § 35a se na konci odstavce 3 doplňují věty „Ministerstvo je oprávněno využívat údaje z rejstříku zahájených exekucí pro výkon své působnosti. Exekutorovi poskytuje ministerstvo údaje o jím vykonávané nebo vykonané exekuční činnosti, pro účely postupu podle § 35 odst. 5 písm. b) údaje podle § 35b odst. 1 písm. a) až c), f), h) a m) týkající se exekuční činnosti, kterou vykonává nebo vykonával jiný exekutor, a předloží-li oprávněný exekutorovi exekuční titul, údaje podle § 74 odst. 1 písm. c).“.

40. V § 35a odst. 4 se text „i)“ nahrazuje textem „m)“.

41. V § 35b odst. 1 písm. c) se za slovo „značkou“ vkládá slovo „exekutora“.

42. V § 35b odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) označení exekučního soudu a spisovou značku exekučního soudu,“.

Dosavadní písmena d) až i) se označují jako písmena e) až j).

43. V § 35b odst. 1 písm. i) se slova „a b)“ nahrazují slovy „až c)“.

44. V § 35b odst. 1 se za písmeno i) vkládají nová písmena j) až l), která znějí:

„j) datum uhrazení paušálně stanovené náhrady hotových výdajů podle § 35 odst. 10 nebo údaj o tom, že oprávněný byl od hrazení náhrady zproštěn,

k) údaj o výši zálohy nebo o zproštění od složení zálohy na náklady exekuce,

l) datum složení zálohy na náklady exekuce,“.

Dosavadní písmeno j) se označuje jako písmeno m).

45. V § 35b odst. 1 písm. m) se slovo „exekuce“ nahrazuje slovy „exekučního řízení“.

46. V § 35b odst. 2 se slova „písm. b), h) a i)“ zrušují.

47. V § 37 odstavec 2 zní:

„(2) Oprávněný může podat exekuční návrh podle tohoto zákona, nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul podle tohoto zákona.“.

48. V § 37 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

- „(3) Oprávněný nemůže podat exekuční návrh, je-li exekučním titulem
- a) rozhodnutí o péči o nezletilé děti, není-li v odstavci 4 písm. a) stanoveno jinak,
 - b) rozhodnutí ve věcech ochrany proti domácímu násilí,

- c) rozhodnutí orgánů Evropské unie, nebo
- d) cizí rozhodnutí nebo cizí rozhodčí nález, není-li v odstavci 4 písm. b) nebo c) stanoveno jinak.

(4) Oprávněný může podat exekuční návrh, má-li být exekuce vedena podle

- a) rozhodnutí o výživném na nezletilé dítě,
- b) cizího rozhodnutí,
 - 1. u něhož bylo vydáno prohlášení vykonatelnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo mezinárodní smlouvy, nebo
 - 2. které je podle přímo použitelného předpisu Evropské unie vykonatelné, aniž je požadováno prohlášení vykonatelnosti, nebo
- c) cizího rozhodnutí nebo cizího rozhodčího nálezu, u nichž bylo rozhodnuto o uznání.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 5 až 7.

49. V § 37 odstavec 5 zní:

„(3) Další řízení vedené ve prospěch téhož oprávněného proti témuž povinnému, v němž je pověření doručeno exekutorovi dříve, než zanikne pověření exekutora k vedení předchozí exekuce, se spojuje s předchozím exekučním řízením ke společnému řízení, a to ode dne doručení pověření k vedení dalšího řízení exekutorovi. V zájmu hospodárnosti řízení může exekutor další řízení podle věty první vyloučit k samostatnému řízení.“.

50. V § 38 odst. 2 se slova „ledaže exekuční titul vydal exekuční soud“ nahrazují slovy „a případně rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti, rozhodnutí o uznání nebo osvědčení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie“.

51. V § 39 odst. 1 zní:

„(1) Neobsahuje-li exekuční návrh nebo návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání všechny stanovené náležitosti nebo je nesrozumitelný anebo neurčitý, vyzve exekutor oprávněného, aby návrh opravil nebo doplnil, určí mu lhůtu a poučí ho o tom, jak je třeba opravu nebo doplnění provést; exekutor vyzve oprávněného k opravení nebo doplnění návrhu nejpozději do 15 dnů ode dne,

- a) kdy mu došel exekuční návrh podle § 35 odst. 2,
- b) kdy mu byl exekuční návrh postoupen podle § 35 odst. 6 nebo 7, nebo
- c) kdy mu byla sdělena skutečnost podle § 35 odst. 8 věty druhé.“.

52. v § 39 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Exekutor nevyzve oprávněného k opravení nebo doplnění návrhu dříve, než oprávněný, který není od hrazení paušálně stanovené náhrady hotových výdajů podle § 35 odst. 10 zproštěn, tuto náhradu uhradí.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

53. V § 39 odst. 3 se za slova „exekuční návrh“ vkládají slova „ , případně i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání“.

54. V § 39 odst. 4 se text „44 odst. 1“ nahrazuje textem „43a odst. 1“.

55. V § 39 se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení stanovené zákonem, exekutor exekuční řízení usnesením zastaví.

(6) Byl-li současně s exekučním návrhem podán i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání, exekutor rozhodne o zamítnutí exekučního návrhu nebo o zastavení exekučního řízení pouze na základě pokynu soudu podle § 43a odst. 6.“

56. V § 43 odst. 1 se slova „postupovat podle § 44“ nahrazují slovy „vydat pověření podle § 43a“.

57. V § 43a odst. 1 se za slova „exekuční návrh“ vkládají slova „podle § 35 odst. 2 nebo mu byl exekuční návrh postoupen podle § 35 odst. 6 nebo 7“, slova „doručení návrhu“ se nahrazují slovy „ , kdy mu došel exekuční návrh, kdy mu byl exekuční návrh postoupen nebo kdy mu byla sdělena skutečnost podle § 35 odst. 8 věty druhé, případně od uhrazení náhrady hotových výdajů uvedené v § 35 odst. 10“, slova „návrh oprávněného“ se nahrazují slovy „exekuční návrh, případně návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání“ a věta poslední se zrušuje.

58. V § 43a odst. 2 se věty druhá a třetí nahrazují větou „Žádost musí být podepsána a datována a musí dále zejména obsahovat spisovou značku soudního exekutora, jméno, popřípadě jména, příjmení a bydliště účastníků nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, označení povinnosti, která má být exekucí vymožena, včetně povinnosti k úhradě nákladů oprávněného a nákladů exekuce, přesné označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která ho vyhotovila, a datum a čas zahájení exekučního řízení.“ a za slova „exekuční návrh“ se vkládají slova „ , případně návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání“.

59. V § 43a se na konci odstavce 3 doplňují věty „Zjistí-li exekuční soud z rejstříku zahájených exekucí, že exekutor postupoval v rozporu s § 35 odst. 6 až 8, pověří exekutora, kterému měl být exekuční návrh podle § 35 odst. 6 nebo 7 postoupen, pokud je u tohoto exekutora podle údajů uvedených v rejstříku zahájených exekucí ke dni, kdy exekučnímu soudu došla žádost o pověření, vedeno řízení proti povinnému, případně exekutora, který měl vést exekuci podle § 35 odst. 8; pověřený exekutor se zapíše do rejstříku zahájených exekucí. Exekutor, který požádal o pověření, postoupí pověřenému exekutorovi exekuční spis. Byl-li soudu s žádostí o pověření zaslán návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání, vydá soud pověření poté, kdy rozhodl o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. O prohlášení vykonatelnosti nebo o uznání rozhodne exekuční soud bez jednání. Usnesení či rozsudek o prohlášení vykonatelnosti nebo o uznání musí být odůvodněný.“.

60. V § 43a odst. 4 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena, včetně povinnosti k úhradě nákladů oprávněného a nákladů exekuce,“.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno f).

61. V § 43a se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Spolu s pověřením nebo pokynem podle odstavce 6 doručí exekuční soud exekutorovi rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. Exekutor doručí rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání účastníkům spolu s vyrozuměním o zahájení exekuce, případně, nebylo-li mu vydáno pověření, s rozhodnutím o odmítnutí nebo zamítnutí exekučního návrhu nebo o zastavení exekučního řízení.“.

62. Za § 43a se vkládá nový § 43b, který zní:

„§ 43b

(1) Byl-li exekutor pověřen vedením exekuce podle § 43a, zašle nejpozději spolu s vyrozuměním o zahájení exekuce oprávněnému, který není zproštěn od složení zálohy na náklady exekuce podle odstavce 2, výzvu ke složení zálohy na náklady exekuce; to neplatí, připojí-li oprávněný návrh na zproštění k exekučnímu návrhu. Podalo-li exekuční návrh více oprávněných, jsou povinni složit zálohu na náklady exekuce společně a nerozdílně.

(2) Jde-li o exekuci k vymožení výživného na nezletilé dítě, náhrady újmy způsobené poškozenému pracovním úrazem, nemocí z povolání, ublížením na zdraví nebo trestným činem, pohledávky z deliktu podle občanského zákoníku, bezdůvodného obohacení, pohledávky z pojistného na veřejné zdravotní pojištění, pohledávky poskytovatele veřejné služby v přepravě vůči cestujícím nebo pohledávky školy nebo školského zařízení z veřejné služby poskytované podle školského zákona, je oprávněný od složení zálohy na náklady exekuce zproštěn.

(3) Na návrh připojený k exekučnímu návrhu nebo podaný do 10 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy na náklady exekuce oprávněnému může exekutor, který byl pověřen vedením exekuce podle § 43a, výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, rozhodnout, že oprávněný je zproštěn od složení zálohy na náklady exekuce, odůvodňují-li to poměry oprávněného. K návrhu oprávněný připojí potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech, které se podává na formuláři. O návrhu na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce rozhodne exekutor do 10 dnů ode dne jeho doručení, nejdříve však poté, co byl pověřen vedením exekuce podle § 43a. Toto rozhodnutí musí být odůvodněno. K návrhu podanému později se nepřihlíží. Kdykoli za řízení může exekuční soud nebo exekutor i bez návrhu přiznané zproštění oprávněnému odejmout, jestliže se do skončení řízení ukáže, že poměry oprávněného osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

(4) Nepodal-li oprávněný návrh na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce, je povinen složit zálohu do 15 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy na náklady exekuce. Nebyl-li oprávněný od složení zálohy na náklady exekuce zproštěn nebo bylo-li mu zproštění odňato, je povinen složit zálohu na náklady exekuce do 15 dnů od doručení rozhodnutí, jímž byl návrh na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce odmítnut nebo zamítnut nebo jímž mu bylo přiznané zproštění odňato.“.

63. V § 44 odst. 1 se na konci textu věty druhé doplňují slova „ , případně kopii rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti, rozhodnutí o uznání nebo osvědčení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, které tvoří přílohu exekučního návrhu“.

64. V § 44 odst. 3 písmeno h) zní:

„h) poučení podle § 29 odst. 5, § 37 odst. 3 a 4, § 43b, § 44a odst. 1, § 54, § 55 odst. 1, 2 a 6 a § 87 odst. 1, 2, 5 a 6 a poučení o podmínkách podání insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení a o tom, kdo je oprávněn tyto návrhy sepsat a za povinného podat, případně o možnosti podat návrh na zastavení exekuce z důvodu, ze kterého lze odepřít výkon rozhodnutí podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, a další informace týkající se exekučního řízení a postupu v tomto řízení.“.

65. V § 44a odst. 2 se text „odst. 7“ nahrazuje textem „odst. 8“.

66. V § 44b odst. 1 se za větu první vkládá věta „Navrhne-li změnu exekutora oprávněný podle § 15 odst. 5, není souhlasu exekutora, který vede exekuci, třeba.“.

67. V § 44b se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Nedojde-li ke změně exekutora podle odstavce 1 a požádá-li oprávněný exekuční soud o změnu exekutora podle § 15 odst. 5, exekuční soud rozhodne, že exekuci bude vést jiný exekutor, kterého navrhne oprávněný, a exekutor, který exekuci dosud vedl, mu věc postoupí.“.

68. V § 44b odst. 4 se slova „nebo b)“ nahrazují slovy „až c)“.

69. V § 44b odst. 5 se za text „odstavce 1“ vkládají slova „ , nejde-li o změnu exekutora podle § 15 odst. 5,“.

70. V § 44b se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Je-li u jednoho exekutora vedeno více exekučních řízení proti témuž povinnému, lze postupovat podle odstavců 2 až 5 pouze v případě, že nový exekutor bude vést všechna řízení proti témuž povinnému; to platí i pro změnu exekutora podle § 15 odst. 5. Odstavec 1 se nepoužije.“.

71. Za § 44b se vkládá nový § 44c, který zní:

„§ 44c

(1) Exekutor vyrozumí oprávněného na jeho žádost, že vymožené plnění postačuje, případně majetek postižitelný v exekuci by postačoval alespoň ke krytí nákladů exekuce. Nepostačuje-li vymožené plnění nebo majetek postižitelný v exekuci alespoň ke krytí nákladů exekuce a obsahuje-li žádost souhlas oprávněného se zastavením exekuce pro tento případ, exekutor exekuci zastaví.

(2) Byla-li exekuce zastavena podle odstavce 1, náklady exekuce do výše složené zálohy na náklady exekuce hradí oprávněný.“.

72. V § 46 odst. 2 se slovo „provedení“ nahrazuje slovem „vedení“.

73. V § 46 odstavec 4 zní:

„(4) Peněžitá plnění na vymáhanou povinnost se hradí exekutorovi nebo oprávněnému. Nedohodnou-li se exekutor a oprávněný jinak, exekutor po uplynutí lhůty podle odstavce 6 zajistí po odpočtu nákladů exekuce výplatu celé vymožené pohledávky

oprávněnému do 30 dnů od doby, kdy peněžité plnění obdržel. Vymožené částečné plnění exekutor vyplatí po odpočtu nákladů exekuce oprávněnému, nedohodl-li se s ním jinak, ve stejné lhůtě v případě, kdy toto nevyplacené částečné plnění převyšuje částku 1 000 Kč. Celou vymoženou pohledávku nebo vymožené částečné plnění vyplatí exekutor oprávněnému s úrokem za dobu ode dne připsání vymožených peněžních prostředků vyplacených oprávněnému na zvláštní účet podle odstavce 5 do dne předcházejícího dni jejich odepsání ze zvláštního účtu. Úrok z peněžních prostředků na zvláštním účtu vyplatí exekutor spolu s celou vymoženou pohledávkou nebo vymoženým částečným plněním; byl-li úrok na zvláštní účet připsán po vyplacení celé vymožené pohledávky nebo vymoženého částečného plnění, vyplatí ho exekutor nejpozději do 30 dnů od připsání úroku k zůstatku peněžních prostředků na zvláštním účtu. Za vymožené plnění se považuje plnění

- a) získané prováděním exekuce způsobem podle § 59 odst. 1,
- b) získané provedením exekuce podle odstavce 6, nebo
- c) hrazené na vymáhanou povinnost od doručení vyrozumění o zahájení exekuce povinnému do skončení exekuce, nebylo-li získáno podle písmene a) nebo b).“.

74. V § 46 odst. 5 se za slovo „plnění“ vkládají slova „ , zálohy na náklady exekuce, zálohy podle § 55 odst. 7 a 8 a zaplacené jistoty“, za slovo „banky“ se vkládají slova „ , pobočky zahraniční banky“ a na konci odstavce 5 se doplňuje věta „Jde-li o bezhotovostní převod, peněžité plnění na vymáhanou povinnost, zálohy na náklady exekuce, zálohy podle § 55 odst. 7 a 8 a jistoty se exekutorovi hradí na zvláštní účet.“.

75. V § 46 odst. 6 se na konci textu věty druhé doplňují slova „ , a uvede informace týkající se postupu v exekučním řízení“.

76. V § 46 se na konci odstavce 8 doplňuje věta „Na žádost zašle exekutor oprávněnému, který je orgánem sociálního zabezpečení, neprodleně oznámení o dni, ve kterém zanikla vymáhaná povinnost.“.

77. V § 47 odst. 1 se slova „co byla exekuce zapsána do rejstříku zahájených exekucí“ nahrazují slovy „kdy soud vydal pověření podle § 43a“.

78. V § 47 odst. 2 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) právní mocí rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání,“.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e).

79. V § 47 odst. 2 písm. d) se text „h)“ nahrazuje textem „i)“.

80. V § 48 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) V písemném vyhotovení exekučního příkazu exekutor dále uvede informace týkající se postupu v exekučním řízení.“.

81. V § 49 odst. 1 písm. a) se za slova „(plátce mzdy)“ vkládají slova „ , případně uložení povinnosti k úhradě nákladů plátce mzdy“.

82. V § 49 odst. 3 se za text „§ 52 odst. 3,“ vkládají slova „nebo usnesení o změně nebo zrušení exekučního příkazu podle odstavce 1 písm. b),“.

83. V § 49 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Nestanoví-li se v odstavci 2 jinak a dohodnou-li se exekutor a plátce mzdy písemně, je přílohou exekučního příkazu podle odstavce 1 písm. a) a vyrozumění o tom, že byly splněny podmínky podle § 52 odst. 3, datový soubor, který obsahuje údaje uvedené v tomto exekučním příkazu nebo vyrozumění.“.

Dosavadní odstavce 5 až 8 se označují jako odstavce 6 až 9.

84. V § 50 odst. 2 se slova „ , a k prohlášení o majetku povinného“ zrušují.

85. V § 51 úvodní části ustanovení se slova „Oprávnění k vedení exekuce“ nahrazují slovy „Pověření podle § 43a“.

86. V § 52 odst. 3 písm. b) se slovo „a“ zrušuje.

87. V § 52 odst. 3 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) právní moc rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání a“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

88. V § 54 odst. 1 se za slovo „exekutor“ vkládají slova „do 7 dnů“.

89. V § 54 odstavec 2 zní:

- „(2) Do vydání rozhodnutí o návrhu na odklad exekuce exekutor
- a) nezajišťuje majetek povinného ani exekuci neprovede, je-li u něj složena jistota a podal-li povinný návrh na zastavení exekuce podle odstavce 6,
 - b) exekuci neprovede, jde-li o návrh na odklad exekuce podle odstavce 5 nebo podle § 266 občanského soudního řádu.“.

90. V § 54 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Odstavec 2 písm. b) se nepoužije, jde-li o návrh, který je svévolným nebo zřejmě bezúspěšným uplatňováním nebo bráněním práva nebo uplatní-li účastník v návrhu na odklad stejné okolnosti, o nichž již bylo rozhodnuto. Exekutor o těchto skutečnostech bez zbytečného odkladu povinného vyrozumí.“.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 4 až 8.

91. V § 54 odst. 4 se část věty první za středníkem včetně středníku zrušuje.

92. V § 54 odst. 4 se za větu první vkládají věty „Je-li exekuce odložena podle odstavce 6, exekutor nezajišťuje ani nezajišťuje majetek povinného ani exekuci neprovede. Po dobu odkladu exekuce podle odstavce 5 nebo podle § 266 občanského soudního řádu exekutor exekuci neprovede; § 289 odst. 1 občanského soudního řádu tím není dotčen. Po dobu odkladu exekuce nelze zajistit sepsané movité věci.“.

93. V § 54 odst. 8 se za slovo „spisem“ vkládají slova „v této lhůtě“.

94. V § 55 odstavec 6 zní:

„(6) Nesloží-li oprávněný, který není od složení zálohy na náklady exekuce zproštěn, ve lhůtě podle § 43b odst. 4 zálohu na náklady exekuce ve výši určené ve výzvě k úhradě nákladů, případně v rozhodnutí, jímž byl návrh na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce odmítnut nebo zamítnut nebo jímž bylo oprávněnému přiznané zproštění odňato, exekutor exekuci i bez návrhu a souhlasu oprávněného zastaví.“

95. V § 55 se doplňují odstavce 7 až 9, které znějí:

„(7) Exekutor zastaví i bez návrhu a souhlasu oprávněného exekuci, nedošlo-li v ní po dobu posledních 3 let ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti ve výši postačující alespoň ke krytí nákladů exekuce a nebyl-li v ní po dobu posledních 3 let zjištěn či zajištěn žádný majetek postižitelný v exekuci, který by postačoval alespoň ke krytí nákladů exekuce. Exekutor exekuci nezastaví, složí-li oprávněný, který není zproštěn od složení zálohy na náklady exekuce podle § 43b odst. 2, na výzvu exekutora další zálohu na náklady exekuce ve výši stanovené prováděcím právním předpisem (dále jen „další záloha“), nebo sdělí-li exekutorovi na jeho výzvu oprávněný, který je zproštěn od složení zálohy na náklady exekuce podle § 43b odst. 2, že nesouhlasí s tím, aby exekuce byla zastavena.

(8) Nepodal-li oprávněný do 15 dnů od doručení výzvy ke složení další zálohy návrh na zproštění od složení další zálohy, je povinen složit další zálohu do 15 dnů od doručení výzvy; § 43b odst. 1 věta druhá a § 43b odst. 2 až 4 se použijí přiměřeně. Složí-li oprávněný další zálohu, soud po dobu 3 let od složení další zálohy nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost bez návrhu a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost podaný před složením další zálohy, o kterém do složení další zálohy nebylo rozhodnuto, nebo podaný po dobu 3 let od složení další zálohy zamítne.

(9) Nedošlo-li v exekuci ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti ve výši postačující alespoň ke krytí nákladů exekuce po dobu posledních 9 let a nebyl-li v této exekuci po tuto dobu zjištěn či zajištěn žádný majetek postižitelný v exekuci, který by postačoval alespoň ke krytí nákladů exekuce, exekutor rozhodne i bez návrhu a souhlasu oprávněného o zastavení exekuce; odstavec 7 věta druhá se nepoužije.“

96. V části první hlavě IV se díl 1 včetně nadpisu zrušuje.

97. § 65 se zrušuje.

98. V části první hlavě IV díl 3 včetně nadpisu zní:

„Díl 3

Exekuce správou nemovité věci

§ 65a

Náklady exekuce se uspokojují jako náklady správy nemovité věci ve skupině uvedené v § 320h odst. 2 písm. a) občanského soudního řádu.“

99. V § 66 odst. 3 se text „328b odst. 4“ nahrazuje textem „329 odst. 1“.

100. V § 66 odst. 7 se za slovo „jako“ vkládají slova „náklady prodeje movitých věcí podle občanského soudního řádu nebo jako“.

101. § 69 se zrušuje.

102. V § 70 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Na náklady exekuce při správě závodu se § 65a použije obdobně.“.

103. § 71 a 73 se zrušují.

104. V § 73a odst. 3 se slova „3 a 4 a § 54“ nahrazují slovy „5 a 6, § 43b, § 44a odst. 1, § 54, § 55 odst. 6, § 87 odst. 2, 5 a 6 a poučení o podmínkách podání insolvenčního návrhu“ a slova „§ 35b odst. 1 písm. h), § 37 odst. 3 až 5, § 44 odst. 1 věty čtvrté, § 44a, § 47 odst. 5, § 50, 54, 58 až 73“ se nahrazují slovy „§ 35 odst. 5 až 11, § 35b odst. 1 písm. j) až l), § 37 odst. 5 až 7, § 43a odst. 3 věty druhé a třetí, § 43b, § 44 odst. 1 věty čtvrté, § 44a, § 44b odst. 6, § 44c, § 47 odst. 6, § 50, 54, § 55 odst. 6 až 9, § 58 až 73“.

105. V § 73a odst. 8 se za slova „zástavního práva“ vkládají slova „a exekuci zastaví“.

106. V § 74 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 33 zní:

- „(1) Exekutor v rámci další činnosti
- a) poskytuje právní pomoc oprávněnému nebo povinnému po vydání exekučního titulu, jakož i v souvislosti s exekuční činností a další činností,
 - b) provádí autorizovanou konverzi dokumentů podle zvláštního právního předpisu³³⁾,
 - c) před zahájením exekučního řízení poskytne oprávněnému, který předloží exekuční titul, z rejstříku zahájených exekucí
 1. údaj podle § 35b odst. 1 písm. a) nebo b) týkající se exekutora, který vede exekuční řízení proti povinnému, který je uveden v předloženém exekučním titulu, nebo proti jiné osobě, pokud je prokázáno, že na ni přešla povinnost z předloženého exekučního titulu,
 2. údaj podle § 35b odst. 1 písm. f) týkající se povinného, který je uveden v předloženém exekučním titulu, nebo jiné osoby, pokud je prokázáno, že na ni přešla povinnost z předloženého exekučního titulu,
 3. údaj podle § 35b odst. 1 písm. h),a to tehdy, není-li v rejstříku zahájených exekucí zapsán údaj podle § 35b odst. 1 písm. m); § 36 odst. 4 se použije obdobně,
 - d) sepisuje listiny a vykonává jinou činnost, stanoví-li tak tento zákon.

³³⁾ Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.“.

107. V § 75 odst. 1 se slovo „může“ zrušuje a slovo „přijímat“ se nahrazuje slovem „přijímá“.

108. V § 75 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Jsou-li předmětem úschovy peněžní prostředky, je exekutor povinen je vést odděleně od vlastních peněžních prostředků na zvláštním účtu³¹⁾ u banky, pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva v České republice; § 46 odst. 5 věty druhá a třetí se použijí obdobně.“.

109. V § 76a se za slova „zajištění a“ vkládají slova „na základě pověření orgánu činného v trestním řízení“ a slova „takového majetku“ se nahrazují slovy „majetku zajištěného v trestním řízení“.

110. V části první se v nadpisu hlavy VII slova „**a náklady oprávněného**“ nahrazují slovy „ **, náklady oprávněného a náklady plátce mzdy**“.

111. V § 87 odst. 1 se za slova „správce závodu“ vkládají slova „a správce nemovité věci“.

112. V § 87 se na konci odstavce 2 doplňují věty „Náklady exekuce, které byly uspokojeny ze zálohy, se stávají nákladem oprávněného; to neplatí, byla-li náhrada nákladů exekuce uložena oprávněnému. Náhrada účelně vynaložených cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času, která není nákladem exekuce, se nestává nákladem oprávněného.“.

113. V § 87 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Plátce mzdy má právo na paušálně stanovenou náhradu nákladů, které mu vznikly za každý kalendářní měsíc, v němž provádí srážky ze mzdy nebo jiných příjmů povinného. Paušálně stanovenou náhradu nákladů hradí plátcí mzdy povinný. Provádí-li plátce mzdy zároveň srážky k vydobytí několika pohledávek vůči témuž povinnému, náleží mu náhrada nákladů pouze jednou. Právo na částku náhrady nákladů, jež nebyla odečtena ze sražené částky podle občanského soudního řádu, zaniká.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

114. V § 87 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

- „(5) Exekutor uspokojuje ze zálohy na náklady exekuce, případně z další zálohy
- a) náklady exekuce, jejichž náhrada je uložena povinnému,
 - b) náklady exekuce, jejichž náhrada je uložena oprávněnému, nebo
 - c) účelně vynaložené cestovní výdaje a náhradu za ztrátu času, které nejsou nákladem exekuce.

(6) K uspokojení nákladů exekuce použije exekutor nejprve zálohu na náklady exekuce, případně další zálohu, a to v pořadí podle odstavce 8.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 7.

115. V § 87 se doplňují odstavce 8 a 9, které znějí:

„(8) Je-li vymáháno zaplacení peněžité částky, použije exekutor vymožené částečné plnění nejprve na náhradu paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhradu za ztrátu času při exekuci nebo náhradu za doručení písemností, případně příslušnou daň z přidané hodnoty; jsou-li tyto náhrady nebo daň z přidané hodnoty uspokojovány ze zálohy na náklady exekuce, případně z další zálohy, použije exekutor vymožené částečné

plnění nejprve na náklady oprávněného v rozsahu odpovídajícím uspokojení náhrad nebo daně z přidané hodnoty. Po odečtení těchto nákladů rozdělí exekutor vymožené částečné plnění poměrně způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem na vymáhanou pohledávku včetně příslušenství, jiné náklady oprávněného a odměnu. Věty první a druhá se nepoužijí, stanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jiný způsob rozdělení výtěžku prodeje movité nebo nemovité věci nebo závodu anebo příjmů, které exekutor získal správou nemovité věci nebo správou závodu.

(9) Náklady exekuce nebo náklady oprávněného vyplatí exekutor ze zvláštního účtu podle § 46 odst. 5 po

- a) právní moci příkazu k úhradě nákladů exekuce nebo jiného rozhodnutí, jímž byly náklady exekuce nebo náklady oprávněného určeny, a
- b) zápisu doložky provedení exekuce do rejstříku zahájených exekucí.“.

116. V § 88 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Příkaz k úhradě nákladů exekuce zašle exekutor povinnému nejpozději s prvním exekučním příkazem, který mu v exekučním řízení doručuje.“.

117. V § 88 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Příkaz k úhradě nákladů exekuce může exekutor vydat rovněž tehdy, vyžaduje-li to postup řízení.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

118. V § 88 odst. 3 písm. e) se slova „povinnosti, která má být exekucí vymožena“ nahrazují slovy „vymáhané povinnosti“.

119. V § 88 odst. 3 písmeno f) zní:

„f) vyčíslení a odůvodnění nákladů exekuce a nákladů oprávněného,“.

120. V § 88 odst. 3 písm. g) se slova „a její vyúčtování“ nahrazují slovy „ , případně její vyúčtování a odůvodnění vyúčtování“.

121. V § 88 odst. 3 písm. h) se slova „a poučení o námitkách“ nahrazují slovy „ , poučení o námitkách a další informace týkající se postupu v exekučním řízení“.

122. V § 88 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) V příkazu k úhradě nákladů exekuce podle odstavce 1 věty druhé exekutor uloží povinnost k úhradě nákladů exekuce a nákladů oprávněného; náklady exekuce a náklady oprávněného určí způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Je-li příkaz k úhradě nákladů exekuce podle odstavce 1 věty druhé povinnému zaslán ve lhůtě podle § 46 odst. 6, poučí exekutor povinného o výši nákladů exekuce v případě, že splní ve lhůtě podle § 46 odst. 6 vymáhaný nárok a uhradí zálohu na snížené náklady exekuce.

(5) Vyplyne-li z průběhu řízení nutnost změnit určení nákladů exekuce nebo nákladů oprávněného, exekutor předchozí příkaz k úhradě nákladů exekuce dalším příkazem k úhradě

nákladů exekuce, případně usnesením zruší. Zrušení příkazu k úhradě nákladů exekuce exekutor odůvodní.“.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 6 a 7.

123. V § 89 se za slovo „účastníků“ vkládají slova „ , , případně paušálně stanovenou náhradu nákladů plátce mzdy“.

124. V § 90 odstavec 3 zní:

„(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, náleží exekutorovi záloha na náklady exekuce a další záloha.“.

125. V § 94 odst. 1 se slova „ , , které nejsou uloženy v archivu exekutora,“ zrušují.

126. V § 94 se doplňuje se odstavec 4, který zní:

„(4) Exekutor zašle jednou za kalendářní rok, nedohodne-li se s účastníkem řízení jinak, účastníku řízení na jeho žádost informaci o výši vymoženého plnění a o datu, kdy k vymožení došlo.“.

127. V § 102 odst. 4 se slovo „osmé“ nahrazuje slovem „deváté“.

128. V § 110 odst. 7 písm. a) se za slova „Komory z řad exekutorů“ vkládají slova „a jejich náhradníky“.

129. V § 113 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a 3 náhradníky; klesne-li počet členů revizní komise pod počet stanovený tímto zákonem, je revizní komise oprávněna doplnit z řad náhradníků členy nové“.

130. V § 114 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Kárná komise má 3 náhradníky z řad exekutorů; klesne-li počet členů kárné komise z řad exekutorů pod počet stanovený tímto zákonem, je kárná komise oprávněna doplnit z řad náhradníků členy nové.“.

131. V části první hlavě X se za § 115a vkládá nový § 115b, který zní:

„§ 115b

(1) Komora bezplatně poskytne ministerstvu na jeho žádost v přiměřené lhůtě určené ministerstvem údaje v podobě statistických informací týkající se činnosti exekutorů nebo údaje týkající se činnosti Komory, lze-li je zjistit bez nepřiměřených obtíží.

(2) Exekutor je povinen bezplatně poskytnout Komorě na její žádost v přiměřené lhůtě určené Komorou anonymizované údaje týkající se jeho činnosti, lze-li je zjistit bez nepřiměřených obtíží.

(3) Jestliže Komora neposkytne ministerstvu údaje, které je povinna poskytnout podle odstavce 1, v přiměřené lhůtě určené ministerstvem, upozorní ji ministerstvo na porušení této povinnosti a určí jí lhůtu k nápravě.“.

132. V § 122 odstavec 2 zní:

„(2) Exekutorovi je pozastaven výkon exekutorského úřadu od zveřejnění rozhodnutí o jeho úpadku v insolvenčním rejstříku do skončení insolvenčního řízení.“.

133. V § 122 odst. 3 se slova „exekutorskou činností“ nahrazují slovy „exekuční ani další činnost podle tohoto zákona“.

134. V části první se nadpis hlavy XIII nahrazuje nadpisem „**Přestupky**“.

135. V § 124a odst. 1 písm. b) se slovo „ , nebo“ nahrazuje čárkou.

136. V § 124a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) až f), která znějí:

- „d) jako exekutor, kterému zanikl výkon exekutorského úřadu, nebo jeho zástupce v rozporu s § 15 odst. 5 nebo 9 nezajistí bez zbytečného odkladu
 1. předání spisů, plnění vymožených v exekuci, zajištěných věcí, exekutorských úschov a registrů, případně souvisejících dat, technických zařízení nebo nosičů dat nově jmenovanému exekutorovi, nebo
 2. předání razítek, průkazů a pečetidel Komoře,
- e) jako exekutor, kterému zanikl výkon exekutorského úřadu, nebo jeho zástupce v rozporu s § 15 odst. 9 neposkytne předsedovi exekučního soudu údaje potřebné pro rozvržení exekučních řízení, nebo
- f) jako zastupovaný exekutor, případně zástupce zastupovaného exekutora v rozporu s § 16 odst. 4 nezajistí bez zbytečného odkladu svému zástupci, případně novému zástupci přístup ke spisům, plněním vymoženým v exekuci, zajištěným věcem, exekutorským úschovám a registrům, případně souvisejícím datům, technickým zařízeními nebo nosičům dat, a je-li to třeba, i razítkům a pečetidlům.“.

137. V § 124a odst. 2 se slova „nebo b)“ nahrazují slovy „b), d), e) nebo f)“.

138. V § 124c odst. 1 písm. e) se číslo „3“ nahrazuje číslem „4“.

139. V § 124c odst. 1 písm. l) se slovo „nebo“ zrušuje.

140. V § 124c odst. 1 se na konci písmene m) tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno n), které zní:

„n) ani ve lhůtě podle § 115b odst. 3 nesplní povinnost stanovenou v § 115b odst. 1.“.

141. V § 124c odst. 2 písm. c) se slova „nebo f)“ nahrazují slovy „ , f) nebo n)“.

142. V § 125 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) výzvy ke splnění vymáhané povinnosti podle § 46 odst. 6,“.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena c) až e).

143. V § 125 odstavce 2 a 3 znějí:

- „(2) Do centrální evidence exekucí se zapisuje
- a) rodné číslo povinného, bylo-li přiděleno; tento údaj se však z evidence neposkytuje ani se neuvádí ve výpisu podle odstavce 10,
 - b) údaj o tom, zda exekuční řízení byla spojena,
 - c) údaj o tom, že došlo k zániku pověření soudního exekutora s uvedením důvodu zániku; vede-li po zániku pověření exekuci jiný soudní exekutor, zapíše se do centrální evidence exekucí i tento exekutor,
 - d) celková výše vymáhaného peněžitého plnění bez nákladů exekuce a nákladů oprávněného ke dni provedení zápisu údajů z písemností podle odstavce 1 písm. a) a b) do centrální evidence exekucí.

(3) Vstoupil-li po vydání výzvy ke splnění vymáhané povinnosti namísto dosavadního oprávněného do řízení jeho právní nástupce, zapíše se do centrální evidence exekucí údaje o tom, kdo vstoupil do řízení namísto dosavadního oprávněného.“

144. V § 125 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Centrální evidence exekucí je veřejným seznamem v části tvořené zapsanými údaji, které nebyly vymazány, a neveřejným seznamem v části tvořené vymazanými údaji. Komora zveřejňuje údaje z centrální evidence exekucí způsobem umožňujícím dálkový přístup; na písemnou žádost soudu nebo orgánů činných v trestním řízení poskytne Komora informace z neveřejné části.

(5) Centrální evidence exekucí je vedena, provozována a spravována Komorou.“

Dosavadní odstavce 4 až 8 se označují jako odstavce 6 až 10.

145. V § 125 odst. 7 se za slovo „údajů“ vkládají slova „a uchovávání vymazaných údajů“.

146. V § 125 odst. 8 se za slova „údajů z“ vkládají slova „veřejné části“.

147. V § 125 odst. 9 úvodní části ustanovení se číslo „6“ nahrazuje číslem „8“.

148. V § 125 odst. 9 písm. a) se slova „c) a d)“ nahrazují slovy „d) a e)“.

149. V § 131 se na konci textu písmene c) doplňují slova „a výši a způsob určení odměny správců nemovité věci a náhrady jejich hotových výdajů“.

150. V § 131 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) výši a způsob určení paušálně stanovené náhrady nákladů plátce mzdy nebo jiného příjmu,“.

Dosavadní písmena d) až f) se označují jako písmena e) až g).

151. V § 131 písm. f) se za slovo „údajů“ vkládají slova „a uchovávání vymazaných údajů“.

152. V § 131 se na konci textu písmene g) doplňují slova „a náležitosti formuláře potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech“.

153. V § 131 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Formulář potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech uveřejní ministerstvo a Komora způsobem umožňujícím dálkový přístup; tato služba není zpoplatněna.“.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, dokončí se exekuční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Bylo-li exekuční řízení zahájeno v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později, postoupí exekutor exekuční návrh exekutorovi, který podle rejstříku zahájených exekucí vede proti povinnému exekuční řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je-li jeho sídlo v obvodu exekučního soudu místně příslušného v exekučním řízení zahájeném v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později. Je-li exekutorů, kteří vedou proti povinnému exekuční řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a mají sídlo v obvodu exekučního soudu místně příslušného v exekučním řízení zahájeném v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později, více, postoupí exekutor exekuční návrh exekutorovi, který vede podle rejstříku zahájených exekucí řízení, které bylo zahájeno jako první.
3. Nebyl-li exekuční návrh postoupen podle bodu 2, postoupí exekutor exekuční návrh exekutorovi, který v okamžiku zahájení exekučního řízení vede podle rejstříku zahájených exekucí exekuční řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, má-li sídlo v obvodu krajského soudu, v jehož obvodu působí exekuční soud místně příslušný v exekučním řízení zahájeném v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později. Je-li exekutorů, kteří vedou proti povinnému exekuční řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a mají sídlo v obvodu krajského soudu, v jehož obvodu působí exekuční soud místně příslušný v exekučním řízení zahájeném v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později, více, postoupí exekutor exekuční návrh exekutorovi, který vede podle rejstříku zahájených exekucí řízení, které bylo zahájeno jako první.
4. Byl-li v exekučním řízení zahájeném v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později postoupen exekuční návrh podle bodu 2 nebo 3 exekutorovi, který vede řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje exekutor, u kterého bylo v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později poté zahájeno další řízení proti témuž povinnému, podle § 35 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; exekutor, kterému byl postoupen exekuční návrh podle bodu 2 nebo 3, se považuje za exekutora, kterému byl postoupen exekuční návrh podle § 35 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Bylo-li exekuční řízení zahájeno v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později a nesplňuje-li žádný exekutor, který vede podle rejstříku zahájených exekucí exekuční

řízení zahájené proti témuž povinnému přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, podmínky pro postoupení podle bodu 2 nebo 3, vede exekuci exekutor, který je označen v exekučním návrhu. K řízením zahájeným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se nepřihlíží.

6. Zjistí-li exekuční soud z rejstříku zahájených exekucí, že exekutor postupoval v rozporu s body 2 až 4, pověří exekutora, kterému měl být exekuční návrh podle bodů 2 až 4 postoupen, pokud je u tohoto exekutora podle údajů uvedených v rejstříku zahájených exekucí ke dni, kdy exekučnímu soudu došla žádost o pověření, dosud vedeno řízení proti povinnému; tento exekutor se zapíše do rejstříku zahájených exekucí. Exekutor, který požádal o pověření, postoupí pověřenému exekutorovi exekuční spis.
7. Drobné nedostatky v činnosti nebo drobné poklesky v chování jiného zaměstnance než exekutorského kandidáta nebo exekutorského koncipienta, k nimž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nelze podle § 7a odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, exekutorovi vytknout.
8. Výběrové řízení do exekutorského úřadu, který byl uvolněn nebo nebyl obsazen z jiného důvodu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo výběrové řízení vyhlášené v případě, že Komoře bylo oznámeno zvýšení počtu exekutorských úřadů přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 120/2001 Sb., účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Nebude-li na návrh Komory podle § 10 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jmenován exekutor, postupuje se podle § 10 odst. 2 až 7 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
9. Došlo-li k uvolnění exekutorského úřadu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, doba od uvolnění exekutorského úřadu do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona se do lhůty podle § 15 odst. 7 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nezapočítává.
10. Ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije na zápočet překážek v práci na straně exekutorského koncipienta nebo jeho omluvené nepřítomnosti v práci, k nimž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
11. V exekučních řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí § 33 odst. 4 a 5, § 34 odst. 3, 4 a 7, § 35b odst. 1 písm. d), § 39 odst. 4 a 5, § 43 odst. 1, § 44c, § 46 odst. 2, 4 až 6 a 8, § 47 odst. 1, § 48 odst. 2, § 49 odst. 5, § 65a, § 66 odst. 3 a 7, § 70 odst. 4, § 73a odst. 8, § 87 odst. 1, 2, 5, 6, 8 a 9, § 88 odst. 3 písm. h), § 88 odst. 5 a § 94 odst. 4 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Na zálohy na náklady exekuce a jistoty zaplacené exekutorovi přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije § 46 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
12. V exekučních řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí § 44b odst. 1, 2 a 5 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nepostupoval-li oprávněný přede dnem nabytí

účinnosti tohoto zákona podle § 15 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Nebyl-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona povinný předvolán a vyzván k prohlášení o majetku povinného, použije se v exekučních řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona § 50 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
14. Na řízení o návrhu na odklad podaném v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později v exekučních řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije § 54 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
15. V řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, v nichž ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později počala běžet lhůta podle § 55 odst. 7 nebo 9 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle § 55 odst. 7 až 9 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
16. V řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, v nichž přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebyl vydán exekuční příkaz k provedení exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů, se použijí § 49 odst. 1 písm. a), § 87 odst. 3 a § 89 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
17. V řízeních, v nichž přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebyl povinnému zaslán první exekuční příkaz, se použije § 88 odst. 1 až 4 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
18. V exekučních řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije § 279 odst. 2 písm. g) zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
19. V exekučních řízeních, v nichž přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona byl vydán exekuční příkaz k přikázání pohledávky z kompenzace nebo mzdových nároků podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, se exekuce na tyto příjmy ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona provádí podle zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jako exekuce srážkami z kompenzace nebo mzdových nároků podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele. Účinky vydaného exekučního příkazu zůstávají zachovány.
20. Na úschovy, které exekutor přijal přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije § 75 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ Změna notářského řádu

Čl. V

V § 22 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Do doby notářské praxe koncipienta se započítává dovolená čerpaná v době trvání této praxe. Nevykonává-li koncipient notářskou praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo z důvodu omluvené nepřítomnosti v práci, započítávají se mu tyto doby do doby notářské praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 22 odst. 3 zákona č. 358/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije na zápočet překážek v práci na straně notářského koncipienta nebo jeho omluvené nepřítomnosti v práci, k nimž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o mezinárodním právu soukromém

Čl. VII

Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, ve znění zákona č. 375/2015 Sb. a zákona č. 161/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 16 odst. 1 se slova „řízení, pro které se odstavec 2 použije obdobně“ nahrazují slovy „zvláštního řízení podle odstavce 4“.
2. V § 16 odst. 2 se slova „na základě zvláštního rozhodnutí“ nahrazují slovy „ve zvláštním řízení podle odstavce 4“ a věty druhá až čtvrtá se zrušují.
3. V § 16 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Cizí rozhodnutí lze na návrh uznat ve zvláštním řízení podle odstavce 4 i v případě, kdy se toto rozhodnutí uznává bez dalšího řízení.

(4) Ve zvláštním řízení o uznání rozhoduje soud o uznání rozsudkem; jednání nemusí nařizovat. Vyslovit uznání je místně příslušný okresní soud, který je obecným soudem toho, kdo uznání navrhuje, jinak okresní soud, v jehož obvodu nastala nebo může nastat skutečnost, pro kterou má uznání význam, pokud z ustanovení tohoto zákona nebo jiného právního předpisu nevyplývá něco jiného.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

4. V § 63 odst. 1 se číslo „2“ nahrazuje číslem „4“.

5. V § 122 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Cizí rozhodčí nález lze na návrh uznat zvláštním rozhodnutím. Vyslovit uznání je místně příslušný okresní soud, který je obecným soudem toho, kdo uznání navrhuje, jinak okresní soud, v jehož obvodu nastala nebo může nastat skutečnost, pro kterou má uznání význam, pokud z ustanovení tohoto zákona nebo jiného právního předpisu nevyplývá něco jiného. Soud o uznání rozhoduje rozsudkem; jednání nemusí nařizovat.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

ČÁST PÁTÁ ÚČINNOST

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem osmnáctého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Postup soudů v řízení o výkonu rozhodnutí je upraven v občanském soudním řádu, případně prováděcích právních předpisech (vyhláška č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 595/2006 Sb., o způsobu výpočtu základní částky, která nesmí být sražena povinnému z měsíční mzdy při výkonu rozhodnutí, a o stanovení částky, nad kterou je mzda postižitelná srážkami bez omezení (nařízení o nezabavitelných částkách)). Postup soudních exekutorů při výkonu exekuční činnosti je upraven v zákoně č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů; podpůrně se v tomto řízení použije občanský soudní řád. Dále je třeba zmínit prováděcí právní předpisy k exekučnímu řádu, např. vyhlášku č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů.

Platná právní úprava především neumožňuje v dostatečné míře řešit otázku vícečetných exekucí, zejména problémy spojené s tím, že jednotlivá exekuční řízení mohou být vedena vůči témuž povinnému několika soudními exekutory; zároveň exekuční řád dostatečně nereguluje možnost oprávněného zahájit exekuční řízení. Platná právní úprava rovněž neumožňuje nahradit plátcí mzdy, který je ze zákona povinen provádět stanovené úkony v rámci výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, ani částečně náklady spojené s touto činností.

V podrobnostech ke zhodnocení platného právního stavu odkazujeme na Závěrečnou zprávu z hodnocení dopadů regulace. Platná právní úprava nemá žádné negativní dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Cílem návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, je řešení problému vícečetných exekucí a změna právní úpravy práv účastníků, případně osob zúčastněných na řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení (zejména náhrada nákladů plátce mzdy ve výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy).

K odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy odkazujeme na Závěrečnou zprávu z hodnocení dopadů regulace.

Návrh nemá žádné negativní dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Předkládaná právní úprava by měla řešit především problém vícečetných exekucí, který je vzhledem k počtu takových exekucí a důsledkům tohoto jevu na celý systém vymáhání exekucí a jeho subjekty velmi aktuální.

Nezbytnost přijetí navrhované právní úpravy je podrobněji popsána v Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Předkládaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Z nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1331/07 plyne, že *exekucním řádem přenesl stát část výkonu své moci - specificky moci soudní, jíž je třeba rozumět soudní řízení počínaje řízením nalézacím až po řízení vykonávací, na soudní exekutory. Jimi sice jsou fyzické osoby, avšak tato skutečnost má význam toliko právně technický či organizačně institucionální. Z hlediska funkcionálního vykonávají tyto osoby státní moc. Jinými slovy - vykonává-li exekutor funkce, které by jinak byl povinen vykonat stát, je při výkonu svěřené státní moci povinen dbát a respektovat základní práva těch osob, ve vztahu k nimž přenesenou státní moc vykonává.*

Bylo by tedy možno dovozovat, že i na exekucní řízení lze vztáhnout čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, který zajišťuje právo na spravedlivý proces, konkrétně právo na soudní ochranu. Lze mít za to, že toto právo nebude připravovaným zavedením povinné zálohy a nové paušální náhrady hotových výdajů ohroženo, protože právo požadovat po oprávněném zálohu má soudní exekutor již nyní a v případě uplatnění tohoto práva je oprávněný povinen ji složit, v důsledku návrhu tedy nedojde ke zvýšení maximální zátěže oprávněného, kterou lze předpokládat již podle platné právní úpravy. Nová paušální náhrada hotových výdajů má v podstatě plnit některé funkce soudního poplatku, přičemž se předpokládá, že výše této zálohy bude nižší než soudní poplatek za řízení o výkonu rozhodnutí. K této věci je možno poukázat na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Kreuz versus Polsko, podle nějž „*právo na soud*“ není absolutní. *Může podléhat omezením povoleným implikací, protože právo na přístup si svou samotnou podstatou vynucuje regulaci státem. Tím, že článek 6 § 1 zaručuje stranám sporu efektivní právo na přístup k soudům za účelem rozhodnutí o jejich "občanských právech a závazcích", ponechává toto ustanovení státu volný výběr prostředků k dosažení tohoto účelu... omezení přístupu k soudu nebo tribunálu nebude slučitelné s článkem 6 § 1, nebude-li sledovat legitimní účel a nebude-li zde existovat přiměřený vztah proporcionality mezi použitými prostředky a legitimním účelem, jehož má být dosaženo... Soud znovu připomíná, že nikdy nevyklučoval možnost, že zájmy řádného chodu justice mohou opravňovat k uvalení finančního omezení na přístup jednotlivce k soudu... Soud konstatuje, že požadavek zaplatit poplatky civilním soudům v souvislosti se žalobami, v nichž se požaduje rozhodnutí, nelze pokládat za omezení práva přístupu k soudu, které je neslučitelné per se s článkem 6 § 1 Úmluvy.*

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010, stanoví v čl. 28 odst. 5, že jestliže má cena získaná za nemovitost vliv na částku, kterou spotřebitel dluží, musí mít členské státy postupy nebo opatření umožňující, aby byla za realizovanou zástavu získána nejlepší

dosažitelná cena. Zbývá-li po realizaci zástavy nesplacený dluh, členské státy zajistí, aby byla v zájmu ochrany spotřebitelů zavedena opatření usnadňující splácení.

Zaměstnavatel povinného podle platné právní úpravy nemá právo na náhradu nákladů, které mu vznikají při provádění úkonů občanského soudního řízení v rámci výkonu rozhodnutí nebo exekuce srážkami ze mzdy. Podle vyjádření zaměstnavatelských organizací je tato situace zvláště vzhledem k tomu, že počet zaměstnanců, na které je vedena exekuce, se pohybuje průměrně okolo 10 % celkového počtu zaměstnanců, pro plátce mzdy dosti zatěžující. Zavedení paušální náhrady nákladů plátce mzdy by tedy mělo přispět k tomu, že náklady spojené s exekucí vedenou na zaměstnance budou alespoň částečně uhrazeny a zaměstnanec, na kterého je vedena exekuce, nebude představovat pro zaměstnavatele ve srovnání se zaměstnanci, na které exekuce vedena není, zvýšenou zátěž, a je tedy pravděpodobnější, že se takovému zaměstnanci podaří zachovat si zaměstnání a splácet případný úvěr na nemovitost určenou k bydlení.

V části týkající se uznávání cizích rozhodnutí navržené změny navazují na řadu unijních předpisů upravujících tuto problematiku. Jde např. o nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, které je obecným předpisem. Zvláštní nařízení upravují mimo jiné oblast vyživovacích povinností, dědění nebo insolvence. Dosavadní úprava i navržené změny zajišťují adaptaci vnitrostátního práva na tyto unijní předpisy, zejména provázanost s jejich instituty a postupy.

Návrh zákona není s právem EU v rozporu.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona se dotýká působnosti mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, pouze v oblasti uznávání a výkonu cizích rozhodnutí a rozhodčích nálezů. Dosavadní úprava i navržené změny zajišťují adaptaci vnitrostátního práva na tyto smlouvy, zejména provázanost s jejich instituty a postupy.

Nejvýrazněji by se změny měly dotknout působnosti Newyorské úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů z roku 1959. Mělo by dojít k dalšímu usnadnění výkonu cizích rozhodčích nálezů, což je zcela v souladu s cíli této úmluvy.

Návrh zákona není v rozporu s žádnou mezinárodní smlouvou.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady a dopady na životní prostředí

Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, na podnikatelské prostředí České republiky a sociální dopady je uveden v Závěrečné zprávě o hodnocení dopadů regulace.

Veškeré nároky na státní rozpočet vyvolané přijetím tohoto návrhu zákona budou pokryty v rámci narozpočtovaných prostředků kapitoly Ministerstva spravedlnosti. Případná potřeba personálního zajištění bude pokryta v rámci stávajících personálních kapacit kapitoly Ministerstva spravedlnosti.

Dopady na životní prostředí se nepředpokládají.

8. Zhodnocení dopadů ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navržená právní úprava nepředstavuje žádný zásah do ochrany osobních údajů.

9. Zhodnocení korupčních rizik

V souvislosti s předkládaným návrhem se nepředpokládá zvýšení korupčních rizik.

Priměřenost

Předkládaný návrh je svým rozsahem přiměřený množině vztahů, které má upravovat, jedná se o změny procesních předpisů, které již postup soudu, soudního exekutora, účastníků řízení a případně dalších osob upravují. Kompetence orgánů veřejné moci jsou změněny pouze v tom rozsahu, aby bylo možno dosáhnout stanoveného cíle.

Efektivita

Budou-li vynaloženy náklady vymezené v Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace a zejména změněny v předpokládaném rozsahu informační systémy (rejstřík zahájených exekucí, informační systémy soudních exekutorů), navrženou právní úpravu bude možno efektivně implementovat. Kontrola dodržování nové právní úpravy a sankční mechanismus jsou již nastaveny dostatečně v platné právní úpravě.

Odpovědnost

Předkládaný materiál nijak nemění právní úpravu subjektů řízení o výkonu rozhodnutí nebo exekučního řízení a změna práv a povinností těchto subjektů je koncipována tak, aby bylo zřejmé, kdo má rozhodovat nebo činit jiné procesní úkony. V některých případech (příkaz k úhradě nákladů exekuce) se postup soudního exekutora zpřesňuje.

Opravné prostředky

Návrh se zabývá možností dovolání proti některým rozhodnutím v exekučním řízení; nepřípuštění dovolání ve vymezených jednoduchých věcech podporuje trend snižování zátěže Nejvyššího soudu nastolený v novelizaci občanského soudního řádu provedené zákonem č. 296/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Kontrolní mechanismy

Lze mít za to, že se návrhem nezavádějí žádné nestandardní procesní instituty, které by mohly korupční riziko zvyšovat. Funkční systémy kontroly jsou již nastaveny platnou právní úpravou.

10. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Nepředpokládá se žádný dopad navrhované právní úpravy na bezpečnost nebo obranu státu.

Zvláštní část

K části první (změna občanského soudního řádu):

K čl. I:

K bodu 1 (§ 238 odst. 1 písm. l)):

V souvislosti se zakotvením povinnosti oprávněného v exekučním řízení složit v počátečních fázích řízení zálohu na náklady exekuce (nebo další zálohu) se navrhuje, aby proti usnesením, jimiž soudní exekutor bude rozhodovat o návrhu na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce, nebylo přípustné dovolání.

Návrh navazuje na novelizaci občanského soudního řádu provedenou zákonem č. 296/2017 Sb. v části, která se týká právní úpravy dovolání. Změnu občanského soudního řádu si vyžádala přetíženost dovolacího soudu - pokud jde o statistická data pro řízení o dovolání, nápad za rok 2013 do občanskoprávního a obchodního kolegia (resp. věcí se spis. zn. začínající Cdo) činil 4 444 věcí, v roce 2014 5 462 věcí a v roce 2015 5 757 věcí. Na základě tohoto srovnání lze konstatovat, že mezi lety 2013 – 2015 došlo k nárůstu nápadu ve zkoumané agendě. V kombinaci s účinností nového občanského zákoníku od 1. 1. 2014 a s tím souvisejícím tlakem na sjednocování judikatury to vyvolává odůvodněné obavy ohledně zajištění dostatečné akceschopnosti dovolacího soudu.

Občanský soudní řád výslovně vypočítává případy, kdy dovolání není přípustné (§ 238 odst. 1 o.s.ř.). Novelizace provedenou zákonem č. 296/2017 Sb. mezi tyto případy zařadila i dovolání proti usnesení, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na osvobození od soudních poplatků nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek.

Pokud jde o otázku nepřipuštění dovolání v případě soudních poplatků, z konzultací uskutečněných s Nejvyšším soudem se podává, že za období 2013 - 2015 bylo rozhodnuto celkem 426 věcí ve věci povinnosti zaplatit soudní poplatek a osvobození od soudního poplatku. Uvedené věci v průměru za jeden rok čítají 142 rozhodnutých věcí. Poměříme-li tyto počty celkovým počtem vyřízených civilních dovolání, kterých bylo v prostředním roce sledovaného období 5 267, lze dovodit, že v případě povinnosti zaplatit soudní poplatek a osvobození od soudního poplatku jde přibližně o 2,7 % vzhledem ke všem vyřízeným věcem. Toto číslo naznačuje, že nejde o závažnou agendu s nutností sjednocování, avšak o agendu, která zvyšuje zatíženost Nejvyššího soudu, a to zpravidla v jednodušších věcech.

K věci je možno dodat, že právní úprava postupu při zprošťování od složení zálohy na náklady exekuce (nebo další zálohy) má shodné rysy s rozhodováním o osvobození od soudních poplatků a lze tedy předpokládat, že rovněž nepůjde o agendu právně složitou nebo o agendu vyžadující sjednocování judikatury dovolacím soudem.

Z důvodu, že nepůjde o agendu právně složitou nebo o agendu vyžadující sjednocování judikatury dovolacím soudem, se navrhuje vyloučit dovolání i u rozhodnutí o zastavení exekučního řízení podle § 35 odst. 11 exekučního řádu, tedy v případě, kdy oprávněný ani na výzvu neuhradí nově zakotvenou paušální náhradu hotových výdajů spojených s úkony v první fázi exekučního řízení.

K bodu 2 (§ 252 odst. 3 a 5):

Návrh odstraňuje duplicitu ustanovení v občanském soudním řádu a soudním řádu správním. Z § 252 o.s.ř. se vypouští odstavec 3, který je analogický právní úpravě obsažené

v § 511 větě první z.ř.s. a v § 4 odst. 2 z.s.ř, a odstavec § 252 odst. 5, který je analogický § 511 větě druhé a § 5 z.ř.s.

K věci je možno dále dodat, že v rámci řízení ve věcech péče soudu o nezletilé rozhoduje soud i ve věcech výživy nezletilého dítěte (§ 466 písm. c) z.ř.s.). Řízení ve věcech péče soudu o nezletilé je součástí části druhé, hlavy V (Řízení ve věcech rodinněprávních), dílu 1 (Průběh řízení), oddílu 5 (Péče soudu o nezletilé) - vlastní řízení ve věcech péče soudu o nezletilé je pododdíl 2 tohoto oddílu. Díl 2 v téže hlavě obsahuje ustanovení o výkonu rozhodnutí, v oddílu 2 tohoto dílu jsou zvláštní ustanovení o výkonu rozhodnutí ve věcech péče soudu o nezletilé a v oddílu 3 (§ 511 až 513) zvláštní ustanovení o výkonu rozhodnutí ve věcech výživného.

Z § 1 odst. 3 z.ř.s. plyne, že nestanoví-li tento zákon jinak, použije se občanský soudní řád. Lze tedy dovodit, že nalézací i vykonávací řízení ve věcech péče soudu o nezletilé (včetně řízení o výživném) je řízením podle zákona o zvláštních řízeních soudních, primárně se tedy na toto řízení užití zvláštní ustanovení obsažená v zákoně o zvláštních řízeních soudních (včetně § 511 až 513) a až poté ustanovení občanského soudního řízení.

K bodu 3 (§ 252 odst. 3):

Jde o legislativně technickou úpravu - odkaz na § 252 odst. 3, který byl zrušen, se odkazuje odpovídajícím odkazem na § 511 z.ř.s. V dalším se poukazuje na důvodovou zprávu k § 252 odst. 3 a 5.

K bodu 4 (§ 260 odst. 1):

Jde o změnu spojenou s přijetím zákona o zvláštních řízeních soudních. Podle § 513 z.ř.s. platí, že jde-li o vymáhání výživného pro nezletilé dítě, poskytne soud na žádost účastníka pomoc při zjišťování bydliště toho, komu z rozhodnutí vyplývá povinnost. Soud přitom postupuje v součinnosti s jinými orgány veřejné moci.

Z platného § 260 odst. 1 o.s.ř. plyne, že jde-li o vymáhání výživného pro nezletilé dítě, poskytne soud na žádost účastníka pomoc při zjišťování bydliště toho, komu z rozhodnutí vyplývá povinnost. Soud přitom postupuje v součinnosti s jinými státními orgány.

Vzhledem k tomu, že zákon o zvláštních řízeních soudních upravuje řízení ve věcech péče soudu o nezletilé (§ 2 písm. t) z.ř.s.), přičemž v tomto řízení soud rozhoduje i ve věcech výživy nezletilého dítěte (§ 466 písm. c) z.ř.s.) a obsahuje i zvláštní ustanovení o výkonu rozhodnutí ve věcech výživného (§ 511 a násl. z.ř.s.), navrhuje se, aby byla ponechána pouze výše zmíněná právní úprava obsažená v § 513 z.ř.s.

K bodu 5 (§ 260 odst. 1):

V nově označeném § 260 odst. 1 o.s.ř. se pojmy „zahraniční instituce elektronických peněz“ a „zahraniční platební instituce“ nahrazují pojmy „pobočka zahraniční instituce elektronických peněz“ a „pobočka zahraniční platební instituce“. Důvodem této změny je skutečnost, že pojmem pobočka se zpravidla označuje organizační složka závodu v jiném než domovském členském státě; v § 260 odst. 1 tedy půjde o to, aby bylo zjišťováno číslo účtu u pobočky zahraniční instituce, která se nachází v České republice, nikoliv účtu u zahraniční instituce samotné, na který nelze podle občanského soudního řádu vést výkon rozhodnutí.

K bodu 6 (§ 260b odst. 1):

V § 260b odst. 1 o.s.ř. se v souvislosti s tím, co bylo uvedeno výše k § 260 odst. 1, doplňuje odkaz na § 513 z.ř.s.

K bodu 7 (§ 266 odst. 1):

Občanský soudní řád stanoví v § 266 odst. 1, že provedení výkonu rozhodnutí lze odložit na návrh, jestliže se povinný bez své viny ocitl přechodně v takovém postavení, že by neprodlený výkon rozhodnutí mohl mít pro něho nebo pro příslušníky jeho rodiny zvláště nepříznivé následky a oprávněný by nebyl odkladem výkonu vážně poškozen. Ustanovení § 266 odst. 2 o.s.ř. umožňuje odložit i bez návrhu provedení výkonu, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven.

Občanský soudní řád dále upravuje v § 289 postup plátce mzdy při odkladu výkonu rozhodnutí podle § 266 odst. 1 nebo 2 o.s.ř.

Podle § 308 o.s.ř. platí, že peněžní ústav neprovede výkon rozhodnutí, dokud mu nebude soudem doručeno vyrozumění, že odklad byl zrušen.

Nově se umožňuje, aby soud rozhodl, že po dobu odkladu neplatí zákazy nakládání s majetkem (s prostředky na účtu u peněžního ústavu, jinými peněžitými pohledávkami, jinými majetkovými právy a užitky či plody plynoucími z nemovité věci), je-li to třeba k dosažení účelu odkladu, tedy např. ke zlepšení postavení povinného tak, aby mohl být výkon rozhodnutí dále prováděn.

Kromě výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, kde plátce mzdy při odkladu podle § 266 odst. 1 o.s.ř. v souladu s § 289 odst. 1 o.s.ř. ze zákona neprovádí ze mzdy povinného srážky ode dne, kdy mu bylo doručeno usnesení o povolení odkladu, a celá mzda je tedy vyplácena povinnému, bude mít soud i v rámci dalších způsobů výkonu rozhodnutí možnost uvolnit pro povinného zákazy nakládání s jeho majetkem, pokud by tím oprávněný nebyl vážně poškozen.

K bodu 8 (§ 270 odst. 2):

Nově se na základě podnětů z praxe navrhuje, aby plátcí mzdy nebo jiného příjmu, který v rámci výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy provádí úkony podle občanského soudního řádu (provádí srážky ze mzdy), náležela v souvislosti s těmito úkony náhrada nákladů.

Na základě ustanovení § 177 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, bude institut náhrady nákladů plátce mzdy aplikován i v rámci daňové exekuce. Tyto náklady budou představovat samostatný nárok, který bude v případě daňové exekuce vznikat plátcí mzdy přímo na základě občanského soudního řádu, přičemž tyto náklady nebudou řazeny mezi exekuční náklady ve smyslu daňového řádu, ale půjde o nárok svého druhu.

Podle platné právní úpravy je plátce mzdy nebo jiných příjmů povinen např. provádět ze mzdy povinného stanovené srážky (§ 282 odst. 1 o.s.ř.), vyplácet oprávněnému částky sražené ze mzdy povinného (§ 283 o.s.ř.) nebo vydat potvrzení o tom, zda byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, kterým soudem a v čí prospěch (§ 294 odst. 1 o.s.ř.).

Podle sdělení Svazu průmyslu a dopravy ČR plátcí mzdy především zavádějí výkony rozhodnutí do účetního systému, vypočítávají srážky, komunikují se soudem, případně s ním korespondují. Nejvíce času zabere vyhodnocení a zpracování prvotního výkonu rozhodnutí a poté administrativa při ukončení pracovního poměru zaměstnance s výkonem rozhodnutí, nebo ukončení samotného výkonu rozhodnutí. Administrativa se výrazně zvyšuje, pobírá-li zaměstnanec nemocenské.

Občanský soudní řád přitom zároveň např. stanoví, že jestliže plátce mzdy neprovede ze mzdy povinného srážky řádně a včas, provede-li je v menším než stanoveném rozsahu nebo nevyplatí-li srážky oprávněnému bez odkladu po tom, kdy mu bylo doručeno vyrozumění, že nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci nebo kdy dospěly další měsíční částky mzdy, může oprávněný uplatnit proti plátcovi mzdy u soudu právo na vyplacení částek, které měly být ze mzdy povinného srazeny.

V souvislosti s výše uvedenými úkony vznikají plátcům mzdy určité náklady, např. na mzdy zaměstnancům vedoucím účetnictví, na případnou korespondenci se soudem nebo na kancelářské potřeby. Tyto náklady nejsou plátcům mzdy podle platné právní úpravy hrazeny.

Navrhuje se výslovně zakotvit nárok plátce mzdy na náhradu nákladů vůči povinnému a rozhodování soudu o tomto nároku, a to i v případě, že výkon rozhodnutí má být zastaven.

Dále se stanoví, že neodečte-li plátce mzdy náhradu z provedených srážek, které mají být vyplaceny oprávněnému (povinnému) nebo zaslány soudu (v exekuci soudnímu exekutorovi) poté, co byl vyrozuměn o tom, že usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci, případně po tom, co novému plátcovi mzdy bylo doručeno usnesení, které ho informuje o nařízení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, nebo poté, co byl po povolení odkladu zastaven výkon rozhodnutí, nárok na paušální náhradu nákladů zaniká. Tímto způsobem bude zamezeno tomu, aby na náhradě nákladů vznikl nedoplatek, který by dále navyšoval dluh povinného a který by bylo třeba vymáhat později v řízení o výkonu rozhodnutí. Plátcovi mzdy také tato úprava dává možnost nárok na náhradu nákladů nerealizovat.

Návrh předpokládá, že paušální náhrada bude náležet plátcovi mzdy, kterému bylo doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, případně, pobírá-li povinný mzdu zároveň od více plátců, všem plátcům, kteří vyplácejí mzdy, na které se vztahuje nařízený výkon rozhodnutí. Nastoupí-li povinný do nového zaměstnání, bude paušální náhrada náležet i novému plátcovi mzdy.

K bodu 9 (§ 271):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 270.

K bodu 10 (§ 279 odst. 1):

Předpokládá se, že náhrada nákladů bude plátcovi mzdy náležet v paušálně stanovené výši a plátce mzdy nebo jiného příjmu, který srážky provádí, ji bude srážet před tím, než sraženou částku zašle oprávněnému (nebo např. v případě stanoveném zákonem - § 291 odst. 1 o.s.ř. - soudu) nebo v případě exekučního řízení soudnímu exekutorovi, a to před všemi ostatními pohledávkami z první třetiny zbytku čisté mzdy. Toto řešení se jeví jako nejefektivnější, v případě výkonu rozhodnutí soudem jako jediné možné (sražené částky se zasílají přímo oprávněnému), v případě exekučního řízení by se nabízelo pouze celou částku zaslat soudnímu exekutorovi, který by potom částku představující náklady plátce mzdy zase plátcovi mzdy zaslal zpět.

K bodu 11 (§ 279 odst. 2 písm. e)):

V souvislosti se změnou provedenou zákonem č. 205/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zrušuje zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a zrušují nebo mění některé další zákony, se z výčtu

přednostních pohledávek stanoveného pro účely výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy vypouští zmínka o úrazovém pojištění.

K bodu 12 (§ 279 odst. 2 písm. g):

Ze seznamu přednostních pohledávek se navrhuje vypustit příspěvek na úhradu potřeb dítěte v pěstounské péči.

Příspěvek na úhradu potřeb dítěte v pěstounské péči byl mezi přednostní pohledávky zařazen novelou občanského soudního řádu provedenou zákonem č. 133/1982 Sb. s účinností od 1. 4. 1983, kdy bylo do tehdejšího § 279 odst. 2 o.s.ř. doplněno, že přednostními pohledávkami jsou i „*pohledávky náhrady za příspěvek na výživu dítěte a příspěvek na náhradu potřeb dítěte svěřeného do pěstounské péče.*“. Podle tehdy platných předpisů se jednalo o příspěvek na úhradu potřeb dítěte podle § 5 až § 7 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči. V současné době je příspěvek na úhradu potřeb dítěte upraven jako dávka pěstounské péče v § 47f a § 47g zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, na kterou má nárok nezaopatřené dítě svěřené do péče osoby pečující nebo osoby v evidenci. Zároveň na základě § 961 odst. 2 občanského zákoníku platí, že náleží-li dítěti příspěvek na úhradu potřeb dítěte, přechází právo dítěte na výživné na stát. Příslušná krajská pobočka Úřadu práce ČR, která vyplácí pro nezaopatřené dítě příspěvek na úhradu potřeb dítěte, tak na rodiči povinném výživou vymáhá pohledávku výživného, nikoliv pohledávku náhrady za vyplacený příspěvek na úhradu potřeb dítěte.

V souvislosti s vymáháním příspěvku na úhradu potřeb dítěte svěřeného do pěstounské péče tak přichází v úvahu pouze vymáhání **přeplatku** na příspěvku na úhradu potřeb dítěte v případech, kdy je tento příspěvek přiznán nebo vyplacen neprávem či v nesprávné výši podle § 47z zákona č. 359/1999 Sb. Je v rozporu se zájmem nezaopatřených dětí, aby pohledávka přeplatku na příspěvku na úhradu potřeb dítěte měla postavení přednostní pohledávky, neboť příspěvek na úhradu potřeb dítěte je příjmem nezaopatřeného dítěte, ačkoliv se v případě nezletilých dětí vyplácí k rukám pěstouna nebo jiné osoby odpovědné za výchovu dítěte. Je rovněž nelogické, aby pohledávka přeplatku na příspěvku na úhradu potřeb dítěte, kterou má krajská pobočka Úřadu práce ČR vůči dítěti, byla zahrnuta mezi přednostní pohledávky, zatímco přeplatky na ostatních dávkách pěstounské péče (zejména na odměně pěstouna), které má krajská pobočka Úřadu práce ČR vůči osobě pečující či osobě v evidenci, postavení přednostní pohledávky nemají.

K bodu 13 (§ 289 odst. 2):

Dojde-li v řízení k odkladu výkonu rozhodnutí podle § 289 odst. 2 o.s.ř. (§ 266 odst. 2 o.s.ř.), tedy z toho důvodu, že lze očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven, a plátce mzdy srážky sice provádí, ale nevyplácí je oprávněnému, stanoví se nově pro případ, že výkon rozhodnutí bude zastaven a srážky budou vyplaceny povinnému, možnost plátce mzdy před vyplacením srážek odečíst stanovenou náhradu nákladů.

K bodu 14 (§ 290 odst. 1):

V § 290 jsou upraveny zvláštní důvody pro zastavení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy. Podle platného § 290 odst. 1 lze zastavit na návrh plátce mzdy nebo povinného nařízený výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, když povinný po dobu jednoho roku nepobírá mzdu buď vůbec nebo alespoň v takové výši, aby z ní mohly být srážky prováděny.

V praxi však může docházet k situacím (rozhodnutí Nejvyššího soudu uvedené níže), kdy výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy přetrvává i dlouho poté, co povinný přestal pobírat

mzdu nebo jiný příjem podle § 299 o.s.ř., na který lze vést výkon rozhodnutí srážkami z jiného příjmu, fakticky však není nic sráženo a pohledávka oprávněného není uspokojována. Protože takový výkon rozhodnutí lze zastavit pouze na návrh povinného nebo plátce mzdy, není možno daný problém vyřešit z iniciativy soudu.

Nově se tedy navrhuje, aby z § 290 odst. 1 o.s.ř. byla vypuštěna povinnost podat návrh, má-li být zastaven výkon rozhodnutí z důvodů v tomto ustanovení uvedených. Možnost plátce mzdy podat návrh na zastavení zůstane zachována. Po účinnosti navrhované změny se bude uplatňovat § 269 odst. 1 o.s.ř., podle kterého nařizený výkon rozhodnutí zastaví soud na návrh nebo i bez návrhu. Lhůta, po kterou by povinný neměl pobírat žádnou mzdu, bude prodloužena z jednoho roku na dva roky, dále se stanoví, že pokud povinný nepobíral mzdu alespoň v takové výši, aby z ní mohly být prováděny srážky, po dobu 3 let, soud výkon rozhodnutí rovněž zastaví.

K věci je možno zmínit rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 271/2014, z něž plyne, že je zřejmé, že další provádění výkonu rozhodnutí (exekuce) srážkami ze mzdy je závislé na tom, zda je zde subjekt, vůči němuž má povinný nárok na mzdu (plat). Jestliže povinný před uspokojením pohledávky oprávněného přestal pracovat u plátce mzdy, skončil pracovní nebo obdobný poměr a nový takový vztah nezaložil, případně po skončení pracovního poměru začal podnikat, pak výkon rozhodnutí trvá, pouze není fakticky prováděn, protože tu není žádný další plátce mzdy, na něhož by bylo lze výkon rozhodnutí převést. V zákoně chybí ustanovení o tom, že by v těchto případech bylo možno řízení zastavit... Lze tedy uzavřít, že exekuční řízení běží, dokud nenastane některá z okolností předvídaných zákonem, na základě níž soud rozhodne o zastavení řízení.

K bodu 15 (291 odst. 3):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 279 odst. 1.

K bodu 16 (§ 293 odst. 1):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 270 odst. 2.

K bodu 17 (§ 299 odst. 1 úvodní část ustanovení):

Do výčtu příjmů, na něž se použijí ustanovení o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy a které jsou uvedeny v návěti § 299 odst. 1, se v zájmu úplnosti právní úpravy doplňuje služební příjem příslušníka bezpečnostních sborů podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, a služební plat vojáků z povolání podle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

Dále se právní úprava výpočtu srážek ze mzdy vztahuje i na výživné.

K bodu 18 (§ 299 odst. 1 písm. f):

Mezi příjmy, na něž se použijí ustanovení o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, se nově zařazuje kompenzace podle zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Tento příjem má rovněž charakter příjmu, který povinnému nahrazuje odměnu za práci.

Kompenzaci poskytne krajská pobočka Úřadu práce České republiky uchazeči o zaměstnání, kterému vznikl nárok na podporu v nezaměstnanosti, ale odstupné, odbytné nebo odchodné mu nebylo vyplaceno po skončení pracovního nebo služebního poměru

v nejbližším výplatním termínu určeném u zaměstnavatele pro výplatu mzdy nebo platu anebo v den skončení pracovního nebo služebního poměru. Kompenzace se poskytne za dobu od zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání do uplynutí doby, která se určí podle počtu násobků průměrného výdělku nebo měsíčního služebního příjmu, ze kterých byla odvozena minimální výše odstupného stanovená jinými právními předpisy. Podpora v nezaměstnanosti se poskytne uchazeči o zaměstnání až po uplynutí doby, za kterou mu byla poskytnuta kompenzace.

Kompenzace má sloužit k uspokojování základních potřeb uchazeče o zaměstnání v období, kdy nemůže být zabezpečen podporou v nezaměstnanosti a nedisponuje ani odstupným, na které mu vznikl zákonný nárok.

K bodu 19 (§ 299 odst. 1 písm. g)):

Do § 299 odst. 1 písm. g) o.s.ř. se v zájmu zpřesnění platné právní úpravy výslovně doplňují plnění obdobná odstupnému plynoucí ze služebního poměru nebo výkonu veřejné funkce. Jde zejména o nároky podle

- § 72 nebo 115 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů,
- § 138 a násl. zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů,
- § 7 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů,
- § 77 a násl. zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
- § 52 a násl. zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
- § 58 a násl. zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů,
- § 155 a násl. zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 20 (§ 299 odst. 1 písm. m)):

Mezi příjmy, na něž se použijí ustanovení o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, se nově zařazují mzdové nároky podle zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tento příjem má charakter příjmu, který povinnému nahrazuje odměnu za práci.

Podle zákona č. 118/2000 Sb. má zaměstnanec za podmínek stanovených zákonem právo na uspokojení splatných mzdových nároků nevyplacených mu jeho zaměstnavatelem, který je v platební neschopnosti. Mzdovými nároky se rozumějí mzda (plat), její náhrady a odstupné, které zaměstnanci náležejí z pracovního poměru, nebo odměna, popřípadě její náhrada, která zaměstnanci náleží podle dohody o provedení práce za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem nebo dohody o pracovní činnosti, jejichž výplatu neprovedl zaměstnavatel, který je v platební neschopnosti. O nároku rozhoduje Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce.

K bodu 21 (§ 299 odst. 2):

Změna § 299 odst. 2 o.s.ř. umožní upřednostnit úhradu za ubytování a stravování před srážkami z důchodu fyzické osoby u všech druhů sociálních služeb poskytovaných v pobytové formě (např. domově pro seniory, domově pro osoby se zdravotním postižením, azylovém domě, odlehčovací službě, chráněném bydlení). U druhů sociálních služeb, u kterých je stanoven povinný zůstatek z příjmů osoby po úhradě nákladů za stravování

a ubytování, má přednost i tento povinný zůstatek (§ 73 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů).

K bodu 22 (§ 299 odst. 4):

Návrh v tomto novelizačním bodu řeší situaci, kdy je povinnému vyplaceno odstupné, na které vzniká nárok ze zákona (§ 67 zákoníku práce), nebo obdobné nároky. Vzhledem k tomu, že tyto příjmy jsou zpravidla vypláceny jednorázově, např. spolu se mzdou (§ 67 odst. 4 zákoníku práce), vztahuje se podle platné právní úpravy výkon rozhodnutí na vyplacenou mzdu (plat, služební příjem, odměnu atd.) i na zároveň vyplacené odstupné nebo obdobné nároky a z celé vyplacené částky zůstane povinnému zachována pouze jedna nepostižitelná částka bez ohledu na to, kolik násobků průměrného výdělku (platu, služebního příjmu, odměny atd.) představuje odstupné (obdobné nároky).

K tomu je třeba dodat, že podle § 44a zákona č. 453/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, uchazeči o zaměstnání, kterému bylo podle jiných právních předpisů z posledního zaměstnání vyplaceno odstupné, odbytné nebo odchodné, se podpora v nezaměstnanosti poskytne až po uplynutí doby, která se určí podle počtu násobků průměrného výdělku nebo měsíčního služebního příjmu, ze kterých byla odvozena minimální výše odstupného, odbytného nebo odchodného stanovená jinými právními předpisy.

V dané věci je třeba poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 853/2016, ze kterého plyne, že je třeba k jednorázově poskytnutému odstupnému přistupovat jako k výplatě příjmu za několik měsíců poskytnutého najednou (předem) a srážky – obdobně jako při výplatě dlužné mzdy za několik měsíců najednou (§ 286 OSŘ) - vypočítat za každý měsíc období určeného podle počtu násobků průměrného výdělku, ze kterých byla odvozena minimální výše odstupného, zvláště. Znamená to, že základní nepostižitelná částka stanovená podle ustanovení § 278 OSŘ se od odstupného neodečte jen jednou, ale tolikrát, kolik násobků průměrného výdělku odstupné poskytnuté zaměstnanci představuje.

Uvedený postup při výpočtu srážek z odstupného se uplatní... i tehdy, jestliže zaměstnanec po rozvázání pracovního poměru nastoupí do práce k jinému zaměstnavateli... V takovém případě se v době určené podle počtu násobků průměrného výdělku, ze kterých byla odvozena minimální výše odstupného, postupuje tak, jakoby šlo o několik mezd (§ 302 odst. 1 OSŘ); byla-li proto základní nepostižitelná částka stanovená podle ustanovení § 278 OSŘ odečtena od odstupného (tolikrát, kolik násobků průměrného výdělku odstupné poskytnuté zaměstnanci představuje), neodečte se již od mzdy příslušející zaměstnanci za odpovídající počet měsíců u nového zaměstnavatele.

Navrhuje se, aby z odstupného nebo obdobných nároků byly srážky vypočítávány zvláště z každého násobku průměrného výdělku (měsíčního platu, služebního příjmu, odměny atd.), ze kterých byla odvozena minimální výše odstupného nebo obdobných nároků. V důsledku toho by měl mít povinný po dobu, kdy po ukončení zaměstnání nebo služebního poměru nepobírá podporu v nezaměstnanosti, k dispozici peněžní prostředky potřebné k uspokojování svých základních životních potřeb. V souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu se předpokládá, že na měsíční částky odstupného a případnou další mzdu (jiné příjmy), na niž vznikl povinnému nárok v době určené podle počtu násobků průměrného výdělku, ze kterých byla odvozena minimální výše odstupného nebo výše jiných obdobných nároků, se bude pohlížet jako na několik mezd a soud by tedy měl podle § 298 odst. 1 určit, jakou část nezabavitelné částky nemá nový zaměstnavatel povinného srážet.

K bodu 23 (§ 301):

Navrženým ustanovením se na plátce jiných příjmů podle § 299 o.s.ř. vztahuje právní úprava paušálně stanovené náhrady nákladů plátce mzdy, která není uvedena v hlavě druhé části šesté o.s.ř., jež upravuje srážky ze mzdy.

K bodu 24 (§ 301 odst. 2):

Náhrada nákladů by neměla náležet veřejnoprávním plátcům v zákoně vymezených příjmů a plátcům některých dalších příjmů, tedy těm, kdo vyplácejí dávky státní sociální podpory a pěstounské péče, které nejsou vyplaceny jednorázově, a dále příjmy uvedené v § 299 odst. 1 písm. b) až d) a f) až m) o.s.ř., např. důchody, podporu v nezaměstnanosti, výsluhový příspěvek, odstupné nebo peněžitá plnění věrnostní a stabilizační povahy poskytnutá v souvislosti se zaměstnáním. Cílem navrhované právní úpravy je nahradit ve většině případů náklady soukromoprávních subjektů. V případě veřejnoprávních subjektů by při poskytnutí náhrady nákladů mohlo docházet ve prospěch státního rozpočtu k zátěži povinného, kterou by poté bylo nutno opět prostřednictvím státního rozpočtu (sociálních dávek) vyvažovat.

Za uvedené veřejnoprávní plátce lze považovat kromě orgánů státní správy i soudy (nároky podle zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu - odchodné).

K bodu 25 (§ 304 odst. 3):

V souvislosti s možností povinného zaplatit z účtu postiženého výkonem rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu vymáhanou povinností na účet oprávněného nebo soudního exekutora se výslovně doplňuje, že povinnost má být splněna na účet, jehož číslo je uvedeno v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí. Doplnění by mělo přispět k vyjasnění postupu peněžního ústavu v případě, kdy povinný tuto možnost nově zakotvenou zákonem č. 164/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, využije.

K bodu 26 (§ 312 odst. 3):

Do nového § 312 odst. 3 se z důvodu vhodnějšího systematického zařazení přesunuje právní úprava dosud obsažená v platném § 299 odst. 2 větě druhé.

K bodu 27 (§ 320f odst. 1):

V souvislosti s novým institutem správy nemovité věci, který byl do občanského soudního řádu zařazen zákonem č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů, se doplňuje právní úprava odměny správce nemovité věci, kterého soud při tomto způsobu výkonu rozhodnutí může ustanovit.

Platná právní úprava v souvislosti se správcem nemovité věci odkazuje na § 338i odst. 4 o.s.ř., který upravuje postavení správce obchodního závodu a který pro posledně jmenovaného správce zakotvuje nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů.

Zatímco v případě správce obchodního závodu je dále stanoveno, že právo na odměnu nebo náhradu hotových výdajů se uhrazuje z rozvrhu majetkové podstaty po prodeji závodu (§ 338ze odst. 1 písm. b) o.s.ř.), případně při zastavení výkonu rozhodnutí postižením závodu

odměnu a výdaje hradí ten, kdo zastavení zavínil (§ 338zo odst. 4 o.s.ř.), v případě správce nemovité věci obdobná úprava chybí.

Nově se proto navrhuje stanovit, že odměna správce a jeho hotové výdaje se hradí z příjmů, které byly získány správou nemovité věci poté, co byly uhrazeny náklady správy nemovité věci vzniklé státu (změna § 320h odst. 2), a odkazuje se na přiměřené užití § 338zo odst. 4 o.s.ř. v případě zastavení výkonu rozhodnutí správou nemovité věci.

Odkaz na § 338zo odst. 4 o.s.ř. (právní úprava hrazení odměny správce při zastavení řízení) se doplňuje i do § 338ma odst. 2 o.s.ř., který upravuje výkon rozhodnutí správou obchodního závodu a v němž je již obsažen odkaz na § 320h o.s.ř., jenž nově bude upravovat uhrazení odměny správce a jeho hotových výdajů.

K bodu 28 (§ 320f odst. 3):

Občanský zákoník stanoví v § 491, že plod je to, co věc pravidelně poskytuje ze své přirozené povahy, jak je dáno jejím obvyklým účelovým určením a přiměřeně k němu, ať s přičiněním člověka nebo bez něho. Užitky jsou pak podle odstavce 2 tohoto ustanovení to, co věc pravidelně poskytuje ze své právní povahy.

Ustanovení § 320f odst. 3 se uvádí do souladu s uvedeným ustanovením nového občanského zákoníku. Je zřejmé, že na účet lze skládat pouze užitky v penězích.

Pokud jde o plody nebo užitky, které nejsou v penězích, budou zpeněženy v dražbě podle ustanovení upravující dražbu movitých věcí.

K bodu 29 (§ 320f odst. 5):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 320f odst. 3.

K bodu 30 (§ 320h odst. 2 odst. 2 písm. a)):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 320f odst. 1.

K bodu 31 (§ 320h odst. 2 písm. b)):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 320f odst. 1.

K bodu 32 (§ 320h odst. 2 písm. f)):

V souladu s terminologií zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, se provádí formální změna týkající se názvu daně z nemovitých věcí.

K bodu 33 (§ 338ma odst. 2):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 320f odst. 1.

K bodu 34 (§ 374a písm. e)):

Zákonem č. 396/2012 Sb. byl do občanského soudního řádu zařazen nový způsob výkonu rozhodnutí znějícího na peněžité plnění, a to správa nemovité věci. Z § 320f odst. 1 občanského soudního řádu plyne, že správu nemovité věci vykonává soud. Vyžaduje-li to charakter nemovité věci, soud ustanoví správce. Ustanovení § 338i až 338l platí obdobně.

Podle § 338i odst. 4 o.s.ř. má správce nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů. Občanský soudní řád však neobsahuje zmocnění, na jehož základě by bylo možno odměnu a náhradu hotových výdajů správce nemovité věci upravit. Z tohoto důvodu se navrhuje příslušné zmocnění zakotvit do § 374a o.s.ř.

Provádí se rovněž terminologická změna související s přijetím nového občanského zákoníku (správce závodu).

K bodu 35 (§ 374a písm. f)):

Další navržené zmocnění se týká právní úpravy výše a způsobu určení paušálně stanovené náhrady nákladů plátce mzdy nebo jiného příjmu.

K čl. II (přechodná ustanovení):

1. Přechodná ustanovení vycházejí obecně z toho, že nová právní úprava se použije i na řízení, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti předkládané novelizace.

2. Výjimkou jsou řízení o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, případně z jiných příjmů, v nichž bylo přede dnem nabytí účinnosti vydáno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, a to z toho důvodu, že v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí se bude rozhodovat o nákladech plátce mzdy.

3. Rovněž ustanovení stanovující, že příspěvek na úhradu potřeb dítěte svěřeného do pěstounské péče je přednostní pohledávkou, bude v řízeních zahájených před účinností zákona použito ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti.

4. Dále se předpokládá, že do dob vztahujících se k zastavení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy budou započteny doby, které uplynuly přede dnem nabytí účinnosti zákona podle platného § 290 odst. 1 o.s.ř. nanejvýš v délce jednoho roku.

5. Přechodná ustanovení ve vztahu k výkonu rozhodnutí vedeného na kompenzaci a na mzdové nároky podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele zajišťují, že tyto nároky budou po účinnosti návrhu postihovány podle ustanovení o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy.

K části druhé (změna exekučního řádu):

K článku III:

K bodu 1 (§ 7 odst. 1):

Výkon státního dohledu nad činností soudních exekutorů bude i nadále vykonáván nad nakládáním se zvláštním účtem a prostředky na tomto účtu, přičemž na zvláštní účet soudního exekutora budou nově ukládány jistoty, zálohy a úschovy složené u soudního exekutora.

Povinnost výkonu státního dohledu se dále rozšiřuje v návaznosti na zakotvení další činnosti soudního exekutora související s koncentrací exekučních řízení - více v důvodové zprávě k § 74 odst. 1.

Dále se podrobněji rozvádí podnět k zahájení výkonu státního dohledu.

K bodu 2 (§ 7 odst. 3):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 7 odst. 1. V návaznosti na rozšíření výkonu státního dohledu se adekvátně rozšiřují i oprávnění dohledových orgánů.

K bodu 3 (§ 7 odst. 6):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 7 odst. 1.

K bodu 4 (§ 7a odst. 2):

Zákonem č. 164/2015 Sb. byl do § 7a ex.ř. doplněn odstavec 2, který umožňuje udělit soudnímu exekutorovi výtku za drobné poklesky v chování nebo za drobné nedostatky v činnosti, jichž se dopustili jeho koncipienti nebo kandidáti, za předpokladu, že se neprokáže, že soudní exekutor provedl veškerá opatření, která lze po něm spravedlivě požadovat při řízení exekutorského úřadu.

Obdobně je koncipována kárná odpovědnost soudního exekutora (§ 116 odst. 4, 5 a 15 ex.ř.), ta se však vztahuje na jednání všech zaměstnanců soudního exekutora. Z tohoto důvodu se navrhuje zakotvit i možnost vytknout soudnímu exekutorovi jednání všech jeho zaměstnanců.

K bodu 5 (§ 8 písm. b)):

V § 8 písm. b) ex.ř. se navrhuje výslovně stanovit, že ministr spravedlnosti může nejen určovat počet exekutorských úřadů, ale tyto úřady i zřizovat a rušit. Zároveň se stanoví, že zrušit lze pouze ten exekutorský úřad, který nebyl dosud obsazen nebo byl uvolněn, tedy jehož výkon soudnímu exekutorovi zanikl. Zřizování i rušení exekutorských úřadů je důležitým nástrojem k zajišťování vymahatelnosti pohledávek v závislosti na potřebách daného regionu.

K bodu 6 (§ 8 písm. c)):

V § 8 písm. c) ex.ř. se navrhuje upřesnit postup při překládání soudních exekutorů. Podle platné právní úpravy může ministr spravedlnosti na návrh Exekutorské komory České republiky přeložit exekutory s jejich souhlasem do obvodu jiného okresního soudu. Tato právní úprava vedla v některých případech k problémům v aplikační praxi, především nebylo jasné, zda soudní exekutor přeložený do úřadu jiného soudního exekutora může vést exekuční řízení bez nového pověření ve věcech, v nichž ho předtím vedl tento jiný exekutor. Z platné právní úpravy také neplyne zcela zřetelně, zda lze soudního exekutora přeložit i do exekutorského úřadu, který momentálně není obsazený. Lze mít za to, že tento postup by neměl být možný, protože volný exekutorský úřad by měl být obsazen na základě výběrového řízení.

Nově se navrhuje, aby ministr spravedlnosti mohl rozhodovat pouze o výměně sídla soudního exekutora, přičemž se stanoví, že pověření vedením exekuce zůstane nedotčeno; to platí i pro další závazky, jejichž účastníkem exekutor při řízení původního exekutorského úřadu byl a které návrh výslovně nezmiňuje.

K bodu 7 (§ 8 písm. e)):

V návaznosti na přepracovaný § 10 ex.ř. (výběrové řízení) se mění odkaz na toto ustanovení.

K bodu 8 (§ 10):

Ustanovení § 10 bylo přepracováno tak, aby lépe odráželo posloupnost jednotlivých kroků při provádění výběrového řízení do exekutorského úřadu. Předpokládá se, že bude možno vyhlásit i výběrové řízení do exekutorského úřadu, který není obsazen z jiného důvodu, než proto, že byl (v nedávné době) uvolněn nebo že byl nově zřízen další exekutorský úřad (§ 1 stavovského předpisu Exekutorské komory ČR, kterým se stanoví postup při vyhlášení a organizaci výběrového řízení - vedle vyhlášení výběrového řízení do uvolněného exekutorského úřadu se umožňuje i vyhlášení výběrového řízení v případě, že má být obsazen dosud neobsazený exekutorský úřad).

Výslovně se navrhuje vyřešit podmínky ukončení výběrového řízení, v němž neuspěl žádný uchazeč tak, že splnil předpoklady pro své jmenování (jde tedy o případ, kdy žádný z přihlášených uchazečů nesplnil uvedené předpoklady), případně kdy marně uplynula lhůta k doručení přihlášky do výběrového řízení nebo byly přihlášky všech přihlášených účastníků z výběrového řízení vyřazeny (§ 9 odst. 2 stavovského předpisu Exekutorské komory ČR, kterým se stanoví postup při vyhlášení a organizaci výběrového řízení - k vyřazení dochází v případě, kdy není včas a náležitým způsobem doplněna přihláška do výběrového řízení).

Dále se stanoví podmínky opakování neúspěšného výběrového řízení, které by Exekutorská komora ČR měla vyhlásit ve lhůtě do 6 měsíců od uvolnění exekutorského úřadu nebo od okamžiku, kdy jí bylo oznámeno zřízení nového exekutorského úřadu, případně od předchozího vyhlášení výběrového řízení na obsazení exekutorského úřadu neobsazeného z jiného důvodu. Ministru spravedlnosti je, jak je uvedeno výše, dána rovněž možnost neobsazený exekutorský úřad zrušit.

Na uvedenou právní úpravu může případně navázat postup obsažený v novém § 15 odst. 7 ex.ř., který upravuje nakládání se spisy uvolněného exekutorského úřadu v případě, kdy nebyl do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, jmenován soudní exekutor ani na základě výběrového řízení vyhlášeného do 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu nebo kdy byl exekutorský úřad zrušen.

Zachována zůstává právní úprava vyhlášení výběrového řízení ministrem spravedlnosti v případě, kdy komora nesplní své povinnosti spojené s prováděním výběrového řízení.

K bodu 9 (§ 14 odst. 1)):

V souvislosti se změnou provedenou v § 8 písm. c) ex.ř. v § 14 odst. 1 ex.ř. definuje sídlo exekutora, a to obdobně jako je tomu v § 12 odst. 1 notářského řádu. Protože exekuční řád již na několika místech pojem „sídlo exekutora“ obsahuje, bude nově postaveno na jisto, že sídlem soudního exekutora je sídlo exekutorského úřadu, do kterého byl jmenován. Jmenování soudního exekutora do exekutorského úřadu ministrem spravedlnosti je upraveno v § 10 odst. 1 ex.ř.

K bodu 10 (§ 15 odst. 1):

Navrhuje se, aby byla žádost soudního exekutora o ukončení výkonu exekutorského úřadu doručována rovněž Exekutorské komoře ČR, v jejíž kompetenci je ustanovování zástupce soudního exekutora a provádění výběrového řízení do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, které je komora povinna podle § 10 odst. 2 ex.ř. uskutečnit nejpozději do 1 měsíce od uvolnění exekutorského úřadu.

Takto se Exekutorská komora dozví o tom, že soudnímu exekutorovi zanikne výkon exekutorského úřadu dříve, než by se to dozvěděla podle § 16 odst. 3 ex.ř., podle nějž je exekutor povinen bez zbytečného odkladu oznámit písemně Exekutorské komoře vznik skutečnosti podle odstavce 1 tohoto ustanovení; touto skutečností je rovněž zánik výkonu exekutorského úřadu.

K bodu 11 (§ 15 odst. 5):

Exekuční řád v § 15 odst. 5 stanoví, že soudní exekutor jmenovaný do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, převezme spisy tohoto exekutorského úřadu a provádí dále exekuční i další činnost. Účastníky exekučního řízení o tom informuje a oprávněného poučí, že může požádat o změnu exekutora.

Z textu zákona není zcela jasné, jakým způsobem a v jakém rozsahu se na tento postup (požádání o změnu soudního exekutora) použije § 44b odst. 1 nebo 2 ex.ř., který upravuje změnu soudního exekutora na základě dohody mezi původním soudním exekutorem, oprávněným a budoucím soudním exekutorem, kterého navrhne oprávněný, nebo, je-li to důvodné, na základě rozhodnutí soudu.

Dále se odkazuje na důvodovou zprávu k § 44b.

Exekuční řád v § 15 odst. 5 upravuje povinnost soudního exekutora, kterému zanikl výkon exekutorského úřadu, zajistit předání spisů, plnění vymožených v exekuci, zajištěných věcí, exekutorských úschov a registrů nově jmenovanému exekutorovi a předání razítek, průkazů a pečetidel Exekutorské komoře. S nesplněním této povinnosti však není spojena žádná sankce a v praxi docházelo k tomu, že bývalý soudní exekutor předání spisů a dalších věcí nezajistil a v řízeních, která vedl před zánikem výkonu úřadu, vznikaly průtahy.

Z tohoto důvodu se navrhuje, aby bylo do exekučního řádu doplněno, že nesplnění povinnosti předat spisy a další věci bez zbytečného odkladu se postihuje jako nový přestupek (§ 124a ex.ř.). Nově se zakotvuje povinnost zástupce soudního exekutora, kterému zanikl výkon exekutorského úřadu, zajistit předání spisů, plnění vymožených v exekuci, zajištěných věcí, exekutorských úschov a registrů, případně souvisejících dat, technických zařízení nebo nosičů dat nově jmenovanému exekutorovi a předání razítek, průkazů a pečetidel komoře. Mezi zánikem výkonu úřadu a jmenováním nového exekutora zpravidla exekuční činnost v uvolněném úřadu provádí zástupce soudního exekutora. I zástupce bude odpovídat za výše zmíněný přestupek.

Dále se v zájmu řádného předání exekutorského úřadu nově jmenovanému soudnímu exekutorovi navrhuje výslovně zakotvit, že exekutor, kterému zanikl výkon exekutorského úřadu, případně jeho zástupce je povinen zajistit nejen předání spisů a registrů, ale rovněž souvisejících dat, technických zařízení nebo nosičů dat, což je podstatné vzhledem k tomu, že většina exekutorských úřadů využívá v současné době elektronické informační systémy.

K bodu 12 (§ 15 odst. 6):

V souvislosti s novou právní úpravou rozvržení spisů uvolněného exekutorského úřadu, který se nepodařilo obsadit, nebo exekutorského úřadu, který byl zrušen (důvodová zpráva k § 15 odst. 7 až 9) se navrhuje připodobnit určení podílu exekutora, který převzal tímto způsobem řízení ze zrušeného nebo dlouhodobě uvolněného úřadu, určování podílu na odměně nově jmenovaného exekutora (doplnění § 15 odst. 6 - dohodou nebo rozhodnutím komory).

K bodu 13 (§ 15 odst. 7 až 9):

Nově se zakotvuje postup pro případ, kdy byl exekutorský úřad zrušen nebo nebyl-li do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, jmenován soudní exekutor ani do 1 roku od uvolnění exekutorského úřadu; zpravidla by do té doby mělo být uskutečněno i opakované výběrové řízení. V případě dlouhodobého neobsazení i zrušení exekutorského úřadu se předpokládá, že by spisy a další náležitosti měl na základě nové právní úpravy (definitivně, nejen v rámci zastupování) převzít zástupce soudního exekutora, jemuž výkon úřadu zanikl, protože ten v úřadě exekuční, případně další činnost po zániku výkonu úřadu vykonával. Za vhodné je však třeba považovat, aby k takovému převzetí spisů a dalších věcí došlo se souhlasem zástupce, resp. aby k tomuto převzetí zástupce nevyslovil nesouhlas, pokud spisy nebude chtít převzít; k vyjádření bude zástupce vyzývat Exekutorská komora ČR po uplynutí 1 roku od uvolnění úřadu (nebo bez zbytečného odkladu po zrušení úřadu), zástupce bude povinen vyslovit nesouhlas s převzetím věcí do 1 měsíce od doručení výzvy. Tento postup se uplatní tehdy, bude-li zástupce soudním exekutorem, aby mohl v převzatých exekučních řízeních dále pokračovat v rámci exekuční činnosti v exekutorském úřadu, do něhož byl jmenován.

Pokud takto nebudou spisy předány zástupci, navrhuje se, aby je okresní soud, v jehož obvodu je sídlo exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl nebo byl zrušen, způsobem stanoveným zákonem rozvrhl mezi soudní exekutory jmenované do jeho obvodu nebo do obvodů sousedících. Okresní soud přistoupí k rozvržení spisů poté, co ho Exekutorská komora ČR uvědomí o tom, že zástupce vyslovil nesouhlas s převzetím spisů, že je zástupce exekutorským kandidátem nebo že nebylo možno z jiného důvodu spisy definitivně předat zástupci. Komora bude vyrozumívat okresní soud o tom, že zástupce vyslovil nesouhlas s převzetím věcí, do 1 měsíce od vyslovení nesouhlasu; celkem tedy od ukončení lhůty 1 roku od uvolnění úřadu do vyrozumění soudu uplynou zpravidla 2 měsíce.

Bude-li zástupce kandidátem soudního exekutora, nebude vyzýván, aby se vyjádřil k převzetí spisů, Exekutorská komora ČR v tomto případě pouze uvědomí okresní soud, a to do dvou měsíců od ukončení lhůty 1 roku od uvolnění úřadu (jde o to, aby pro postup v případě zástupce-soudního exekutora a zástupce-exekutorského kandidáta byly stanoveny obdobné lhůty). Návrh počítá rovněž se situací, kdy nelze postupovat podle navrženého § 15 odst. 7, např. proto, že v exekutorském úřadu, jehož spisy mají být rozvrženy, nepůsobí zástupce soudního exekutora. I v tomto případě by však měly být věci definitivně předány jiným soudním exekutorům.

Tímto způsobem by mělo být zabráněno nejistotě spojené s tím, že exekuční nebo další činnost v uvolněném úřadu vykonává zástupce exekutora, jemuž výkon exekutorského úřadu zanikl, a tento zástupce bude případně odbřemeněn od zastupování v uvolněném nebo zrušeném exekutorském úřadu.

K bodu 14 (§ 16 odst. 1):

Navrhované změny právní úpravy zastupování soudního exekutora směřují k zefektivnění ustanovování zástupce a zefektivnění jeho činnosti.

Podle platné právní úpravy Exekutorská komora ČR po jmenování soudního exekutora do exekutorského úřadu ustanoví tomuto exekutorovi na jeho návrh zástupce; zástupce komora ustanoví také tehdy, jestliže exekutor nepodal návrh na svého zástupce do jednoho měsíce od svého jmenování, a v případě pozastavení výkonu jeho úřadu. Lze mít za to, že právní úprava stanoví, že komora ustanoví exekutorovi zástupce v případě pozastavení úřadu, je nadbytečná, protože z toho, co je uvedeno dříve, plyne, že soudní exekutor je povinen (do jednoho měsíce od svého jmenování) navrhnout svého zástupce a pokud tak neučiní, ustanoví komora zástupce sama. I kdyby do jednoho měsíce od jmenování

či do té doby, než komora ustanoví zástupce, došlo k pozastavení činnosti, postačuje k vyřešení této situace navržené ustanovení.

K bodu 15 (§ 16 odst. 2):

Navrhuje se rozšířit okruh soudních exekutorů, z jejichž řad lze zástupce ustanovit, o exekutory jmenované mimo obvod příslušného krajského soudu nebo jejich kandidáty, a to z důvodů zvláštního zřetele hodných. V praxi mohou být pro ustanovení zástupce rozhodující jiná než geografická kritéria, zejména totožnost informačních systémů zástupce a zastupovaného.

K bodu 16 (§ 16 odst. 3):

Navrhuje se zpřesnit právní úpravu skončení zastupování soudního exekutora v případě, kdy zastupovanému exekutorovi zanikl výkon exekutorského úřadu a do tohoto úřadu byl jmenován nový exekutor. Podle platné právní úpravy v tomto případě zastupování končí jmenováním nového exekutora. Ve skutečnosti však po tomto jmenování zpravidla ještě následuje příprava na výkon exekutorského úřadu, s čímž již počítá exekuční řád v § 15 odst. 2 písm. c), podle nějž ministr spravedlnosti odvolá exekutora, jestliže si exekutor do 3 měsíců od složení slibu bez vážných důvodů neotevře v sídle exekutorského úřadu kancelář a nebude připraven vykonávat exekuční činnost.

Navrhuje se tedy navázat skončení zastupování na skutečnost, že nově jmenovaný exekutor si otevřel v sídle exekutorského úřadu kancelář a je připraven vykonávat exekuční činnost.

K bodu 17 (§ 16 odst. 4):

Nově se zavádí povinnost soudního exekutora, který nevykonává exekuční činnost a je zastupován, zajistit bez zbytečného odkladu svému zástupci přístup ke spisům, plněním vymoženým v exekuci, zajištěným věcem, exekutorským úschovám a registrům a souvisejícím datům, technickým zařízením a nosičům dat, a je-li to třeba, i razítkům a pečeti (podle § 17 odst. 2 ex.ř. v případě, kdy je zástupce soudním exekutorem, používá své razítko a pečeti; jestliže je exekutorským kandidátem, používá razítko a pečeti soudního exekutora, kterého zastupuje). Tato povinnost se zde výslovně upravuje i pro zástupce soudního exekutora, kterému zaniklo ustanovení zástupcem (§ 18 ex.ř.) a který bude umožňovat novému zástupci přístup ke spisům a dalším věcem zastupovaného soudního exekutora. Nesplnění těchto povinností bude možno postihnout jako přestupek podle § 124a odst. 1 písm. e) ex.ř.

K bodu 18 (§ 16 odst. 6):

Předpokládá se, že zástupce, který již byl ustanoven, bude moci být uvolněn z funkce zástupce na svoji žádost pouze z důvodů zvláštního zřetele hodných (jde např. o zdravotní důvody). Tato právní úprava by měla přispět k tomu, aby soudní exekutor měl po celou dobu výkonu exekutorského úřadu svého zástupce, který by mohl začít vykonávat jeho činnost v případě, že na straně soudního exekutora nastane překážka uvedená v § 16 odst. 1 ex.ř., a měla by zabránit případným průtahům v řízení.

Zrušit se jako obsoletní navrhuje ustanovení dosavadní § 16 odst. 6, podle kterého lze proti rozhodnutí Exekutorské komory o ustanovení zástupce a určení podílu na odměně zastupovaného soudního exekutora podat řádný opravný prostředek k soudu. Podle platné

právní úpravy je třeba dané věci řešit podle části páté občanského soudního řádu (řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem) nebo ve správním soudnictví, nejde však o řádný opravný prostředek.

Z usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů čj. Konf 16/2014-7 plyne, že *k charakteru odměny soudního exekutora se vyjádřil Ústavní soud ve stanovisku pléna sp. zn. Pl. ÚS-st. 23/06... Zdůraznil, že exekutor vystupuje při své činnosti v postavení podnikatele... Exekutor vykonává svoji činnost za úplatu, přičemž právo na náhradu nákladů mu je zásadně přiznáváno proti povinnému nebo ve výjimečných případech za podmínek stanovených zákonem proti oprávněnému. Podle citovaného stanoviska „[e]xekutor, jako nositel takto přiznané pohledávky, není již v postavení vykonavatele veřejné moci, ale v postavení běžného věřitele, který přiznanou pohledávku může vymáhat zase jen nástroji exekučního řízení... Rozhodnutím o určení podílu zástupce na odměně zastupovaného exekutora (§ 16 odst. 1 exekučního řádu) Komora nahrazuje nedostatek vůle smluvních stran při vyjednávání o uzavření dohody o podílu na odměně... rozhodnutí Komory o určení podílu zástupce na odměně zastupovaného exekutora podle § 16 odst. 1 exekučního řádu je rozhodnutím soukromoprávní povahy o majetkových nárocích odvolaného soudního exekutora a jeho zástupce; k řízení o žalobě proti rozhodnutí Prezidia Exekutorské komory ČR ze dne 22. 11. 2012, čj. 3/12/P08, tak je příslušný soud v občanském soudním řízení (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).*

Komentář k exekučnímu řádu uvádí, že *ustanovení zástupce exekutora Komorou je rozhodnutím o veřejném subjektivním právu zástupce a zastupovaného exekutora, neboť vyplývá z role Komory při výkonu na ni státem přenesené veřejné správy... Rozhodnutí o ustanovení zástupce nelze podřadit žádnému okruhu vztahů projednávaných v občanském soudním řízení, a jeho revize tak spadá do kompetence soudů ve správním soudnictví, které podle § 4 odst. 1 písm. a) SŘS rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. (Kasíková, M. a kol. Exekuční řád. Komentář. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2013, str. 82)*

K bodu 19 (§ 16 odst. 7):

Provádí se legislativně technická změna - oprava chybného odkazu.

K bodu 20 (§ 17 odst. 1):

Zákaz stanovený soudnímu exekutorovi vykonávat exekuční činnost se z § 16 odst. 4 přesunuje do § 17 odst. 1.

Podle platné právní úpravy platí, že pokud zastupování trvá, nemůže zastupovaný exekutor vykonávat exekuční činnost (§ 16 odst. 4 ex.ř.) a že po dobu pozastavení výkonu exekutorského úřadu nesmí exekutor vykonávat exekutorskou činnost (§ 122 odst. 3 ex.ř.).

V navrhovaném § 17 odst. 1 se upřesňuje a pozitivně stanoví, že zástupce zastupuje exekutora při výkonu exekuční činnosti. V případě, kdy byl soudnímu exekutorovi pozastaven výkon exekutorského úřadu nebo pokud mu výkon tohoto úřadu zanikl, vykonává zástupce za zastupovaného jak exekuční, tak další činnost. Negativně se vymezuje, že pokud zastupování trvá, nemůže zastupovaný exekutor vykonávat exekuční činnost, v případě pozastavení stanoví novelizovaný § 122 odst. 3 ex.ř., že po dobu pozastavení výkonu exekutorského úřadu nesmí exekutor vykonávat exekuční ani další činnost. Z logiky věci pak plyne, že v případě, kdy výkon exekutorského úřadu exekutorovi zanikl, nemůže rovněž

vykonávat ani exekuční ani další činnost. Cílem navrhované právní úpravy je zajistit plynulý výkon především exekuční činnosti, v níž by mohly vznikat průtahy.

Protože exekuční řád v § 46 odst. 5, který se týká vedení exekuce, stanoví, že exekutor je povinen peněžité plnění vymožené v exekuci vést odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu u banky, nelze mít pochybnost o tom, že nakládání s prostředky na zvláštním účtu je součástí výkonu exekuční činnosti a po dobu zastupování nemůže exekutor s těmito prostředky nakládat.

K bodu 21 (§ 18 odst. 1):

V § 18 odst. 1 písm. a) ex.ř. se doplňuje, že komora ustanoví nového zástupce i v případě, kdy byl dosavadnímu zástupci výkon exekutorského úřadu pozastaven.

K bodu 22 (§ 24 odst. 2):

Jak zákon o soudech a soudcích v případě justičních čekatelů, tak zákon o advokacii v případě advokátních koncipientů stanoví, že do doby praxe, kterou čekatel či koncipient musí vykonat u soudu, resp. u advokáta, se započítává dovolená, naopak překážky v práci na straně čekatele či koncipienta a omluvená nepřítomnost v práci se započítávají do právní praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce trvání praxe.

Uvedená právní úprava směřuje k tomu, aby byla doba praxe justičního čekatele nebo advokátního koncipienta, která předchází vykonání profesní zkoušky, využita v maximální míře k prohlubování znalostí a získávání zkušeností souvisejících s výkonem funkce soudce nebo povolání advokáta.

K bodu 23 (§ 28):

V souvislosti se změnou právní úpravy zahájení exekučního řízení a koncentrace exekucí proti témuž povinnému u jednoho soudního exekutora se do § 28 exekučního řádu doplňuje, že exekuci může vést nejen ten soudní exekutor, kterého v exekučním návrhu označí oprávněný, ale i ten, kterému byl exekuční návrh postoupen v případech nově stanovených zákonem. Bližší podrobnosti o nové právní úpravě zahajování exekučního řízení jsou obsaženy v důvodové zprávě k § 35.

K bodu 24 (§ 29 odst. 5):

V § 29 odst. 5 ex.ř. se pro nadbytečnost navrhuje zrušit větu poslední, která stanoví, že námitky povinného k osobě soudního exekutora nemají odkladný účinek. Účinky podání námítky pro podjatost jsou upraveny v § 29 odst. 7 ex.ř., podle něž platí, že soudní exekutor může do rozhodnutí o námitce podjatosti činit jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Ani občanský soudní řád obdobné ustanovení neobsahuje. Poukázat je možno také na § 29 odst. 3 ex.ř., podle kterého platí, že jakmile se soudní exekutor dozví o skutečnosti, po kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně exekučnímu soudu; v řízení může zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

K bodu 25 (§ 29 odst. 7):

V § 29 odst. 7 ex.ř. se navrhuje vypustit slovo „nejpozději“ tak, aby bylo zřejmé, že soudní exekutor není povinen předkládat věc k rozhodnutí o námitce podjatosti exekučnímu soudu tehdy, pokud byla námitka uplatněna v den skončení exekučního řízení či jeho

zastavení, nikoliv nejpozději v tento den. Tomuto výkladu nasvědčuje i výše zmíněný komentář k exekučnímu řádu, z nějž plyne, že *aby povinný nemohl účelovými podáváním námitek proti exekutorovi vyvolávat průtahy v řízení, je stanoveno, že se nepřihlíží ke zjevně opožděné námitce, k námitce podané v den skončení exekuce nebo v den jejího zastavení...* (str. 122).

K bodu 26 (§ 29 odst. 11):

Jde o legislativně technickou změnu související se zápisem nového soudního exekutora do rejstříku zahájených exekucí (byl-li stávající soudní exekutor vyloučen pro podjatost).

K bodu 27 (§ 30):

V § 30 se navrhuje zrušit písmeno b), které se vztahuje k záloze na náklady exekuce. Postup v případě, kdy oprávněný nesloží tuto zálohu, je již zakotven v platném § 55 odst. 6 ex.ř. (ten je předkládaným materiálem rovněž změněn), jenž předpokládá v takovém případě při respektování výjimek stanovených zákonem zastavení exekuce.

K bodu 28 (§ 33 odst. 4):

V § 33 odst. 4 se provádí obdobná změna jako v § 260 odst. 1 občanského soudního řádu (pobočky zahraniční instituce elektronických peněz, pobočky zahraniční platební instituce).

K bodu 29 (§ 33 odst. 5):

Exekuční řád v § 33 odst. 4 upravuje povinnost peněžních ústavů, pojišťoven, notářů, advokátů, ale i dalších fyzických a právnických osob poskytovat soudnímu exekutorovi součinnost při vedení exekuce. Tato součinnost spočívá zejména v poskytování údajů o číslech účtů povinného nebo údajů o majetku povinného jimi spravovaném nebo u nich pro povinného či povinným uschovaném.

Exekuční řád v platném znění výslovně nezakotvuje možnost soudního exekutora zjišťovat údaje o mzdě nebo jiném příjmu, který je povinnému vyplácen, o srážkách prováděných z tohoto příjmu a o pracovněprávním vztahu povinného, případně o nároku nebo právu, ze kterého plyne příjem povinného (např. o tom, jak dlouho trvá pracovní poměr a zda je tedy stabilní, zda jde o pracovní poměr na dobu určitou nebo neurčitou), ačkoli jsou tyto údaje potřebné pro vedení exekuce srážkami ze mzdy nebo jiných příjmů. Tyto údaje jsou získávány na základě obecného ustanovení občanského soudního řádu. Do § 33 ex.ř. se proto ve zvláštním odstavci navrhuje doplnit povinnost soudnímu exekutorovi výše uvedené informace sdělit.

K bodu 30 (§ 34 odst. 1):

Jde o legislativně technickou změnu, která souvisí s doplněním nového odstavce do § 33. Zároveň z uvedeného výslovně plyne, že plátce mzdy nebo jiného příjmu bude mít v souvislosti s navrženou změnou právo na úhradu účelně vynaložených hotových výdajů.

K bodu 31 (§ 34 odst. 3):

V souvislosti s výslovným doplněním možnosti soudního exekutora požadovat součinnost týkající se vyplácených příjmů nebo srážek prováděných z těchto příjmů, případně pracovněprávního vztahu povinného, se v § 34 odst. 5 ex.ř., který upravuje součinnost soudního exekutora a peněžních ústavů prostřednictvím datových souborů, stanoví, že povinná komunikace prostřednictvím datových souborů se nevztahuje na situaci, kdy peněžní ústav poskytuje údaje o mzdě nebo jiném příjmu, který vyplácí svému zaměstnanci, nebo o srážkách prováděných z tohoto příjmu. Součinnost prováděná prostřednictvím datových souborů se tedy dále bude vztahovat především na údaje o účtech vedených peněžními ústavu.

K bodu 32 (§ 34 odst. 4):

Zařazuje se možnost smluvně upravit komunikaci mezi soudním exekutorem a plátcem mzdy elektronicky prostřednictvím datových souborů (formát xml). Tato možnost by měla usnadnit tam, kde dojde k dohodě, poskytování součinnosti soudnímu exekutorovi. Předpokládá se uzavření písemné smlouvy mezi soudním exekutorem a plátcem mzdy, v níž budou dohodnuty obsahové náležitosti žádosti o součinnost, formát a struktura datového souboru.

K bodu 33 (§ 34 odst. 7):

Nově se navrhuje, aby v rámci předpokládané koncentrace exekučních řízení vedených proti témuž povinnému u jednoho soudního exekutora (navržený § 35 odst. 5 až 11 ex.ř.) byly údaje poskytované soudnímu exekutorovi v rámci součinnosti využívány ve všech takto koncentrovaných řízeních, pokud to nebude bránit účelu exekuce, jímž je *uspokojit oprávněného, jestliže povinný nesplnil svou povinnost uloženou mu vykonávaným rozhodnutím nebo jiným titulem* (20 Cdo 4376/2010). V důsledku toho by mělo dojít ke snížení hotových výdajů vynakládaných na zjišťování majetku povinného a k menšímu administrativnímu zatížení osob, které jsou povinny součinnost poskytovat.

K bodu 34 (§ 35 odst. 2):

Navrhovaná změna souvisí s novou právní úpravou týkající se zjišťování soudního exekutora, který vede předchozí řízení proti povinnému. Dále se odkazuje na důvodovou zprávu k § 35 odst. 5 až 11.

K bodu 35 (§ 35 odst. 4):

Z důvodu právní jistoty se stanoví, že nová právní úprava postupování věci soudnímu exekutorovi, který vede první exekuční řízení vůči povinnému, není dotčena platnou právní úpravou týkající se situace, kdy oprávněný podal více exekučních návrhů v téže věci.

K bodu 36 (§ 35 odst. 5):

Předkládaný návrh směřuje k tomu, aby byla exekuční řízení vedená proti témuž povinnému koncentrována u jednoho soudního exekutora. To by mělo přispět především ke snížení nákladů exekuce (zejména v souvislosti s větší mírou spojování exekučních řízení, případně se zjišťováním údajů o majetku povinného) a ke zjednodušení komunikace povinného i třetích osob, které v exekučním řízení poskytují součinnost, se soudním exekutorem.

Nově se navrhuje, aby soudní exekutor, kterému došel exekuční návrh, byl povinen z rejstříku zahájených exekucí zjistit, zda v okamžiku zahájení exekučního řízení bylo proti povinnému vedeno jiné exekuční řízení. Exekutor bude rovněž bez zbytečného odkladu zapisovat do rejstříku zahájených exekucí údaje stanovené zákonem. Tímto způsobem bude zajištěno, že zahájená exekuční řízení budou do rejstříku zapsána co nejdříve a v souvislosti s tím bude případně možno zjistit, který exekutor vede proti povinnému předchozí (první) exekuční řízení a u kterého exekutora se tedy řízení proti témuž povinnému mají koncentrovat.

Dále se odkazuje na důvodovou zprávu k § 35 odst. 6 až 11.

K bodu 37 (§ 35 odst. 6 až 12):

1. V souvislosti se zahajováním exekučního řízení se nově předpokládá, že každému soudnímu exekutorovi, kterému došel exekuční návrh od povinného, bude náležet zvláštní paušálně stanovená náhrada hotových výdajů (navrhovaný § 35 odst. 10 a 11 ex.ř.). Tuto náhradu bude hradit exekutorovi oprávněný a bude splatná podáním exekučního návrhu.

2. Dále se navrhuje, aby soudní exekutor, kterému došel exekuční návrh a který zjistil, že proti povinnému bylo vedeno v okamžiku zahájení exekučního řízení jiné exekuční řízení, byl povinen postoupit exekuční návrh exekutorovi, který toto jiné exekuční řízení vede, a to bez zbytečného odkladu. V případě, že jiných exekučních řízení je vedeno více, postoupí exekutor exekuční návrh tomu soudnímu exekutorovi, který vede řízení, jež bylo zahájeno jako první. K postoupení exekučního návrhu však může dojít až poté, co oprávněný uhradil paušálně stanovenou náhradu hotových výdajů (navrhovaný § 35 odst. 6 ex.ř.).

Údaje týkající se jiného řízení vedeného proti témuž povinnému bude soudní exekutor zjišťovat z rejstříku zahájených exekucí, přičemž je třeba konstatovat, že do rejstříku jsou exekuční řízení zapisována až od 1. ledna 2013.

Návrh řeší rovněž situaci, kdy je v exekučním návrhu a exekučním titulu uvedeno více povinných. V tomto případě budou exekuční řízení koncentrována u toho exekutora, který vede jiné exekuční řízení, které bylo vůči některému z povinných zahájeno jako první. Při zahajování řízení podle platné právní úpravy uvedený problém nevzniká, protože exekuci vede ten exekutor, kterého v exekučním návrhu označí oprávněný. (navrhovaný § 35 odst. 7 ex.ř.)

Pokud soudnímu exekutorovi, kterému byl exekuční návrh postoupen, dojde tento návrh až poté, kdy mu zaniklo pověření k vedení exekuce proti témuž povinnému, povede exekuční řízení ten exekutor, kterého v exekučním návrhu označil oprávněný. Rozhodnou skutečnost sdělí soudní exekutor, kterému byl návrh postoupen, soudnímu exekutorovi, u kterého bylo exekuční řízení zahájeno, bez zbytečného odkladu. (navrhovaný § 35 odst. 8 ex.ř.)

3. Jak bylo uvedeno výše, bude soudnímu exekutorovi, kterému došel exekuční návrh, náležet paušálně stanovená náhrada hotových výdajů za úkony bezprostředně následující po zahájení exekučního řízení, jejíž výše bude upravena prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů). Tuto náhradu bude soudnímu exekutorovi hradit oprávněný; v případě, že půjde o exekuci k vymožení výživného na nezletilé dítě nebo náhrady újmy způsobené poškozenému pracovním úrazem, nemocí z povolání, ublížením na zdraví či trestným činem atd. bude oprávněný od hrazení této náhrady zproštěn. Jednou z výjimek je také vedení exekuce pro vymožení pohledávky pojistného na veřejném zdravotním pojištění a pokut ukládaných podle zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Za dlužné pojistné považuje i

dlužné penále, srov. § 18 odst. 6 z. č. 592/1992 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V obdobných případech bude oprávněný zproštěn i od složení povinné zálohy na náklady exekuce.

Protože cílem paušálně stanovené náhrady hotových výdajů je kromě náhrady nákladů soudnímu exekutorovi i podnět oprávněnému, aby zvážil především z ekonomického hlediska podání exekučního návrhu, předpokládá se, že neuhradí-li oprávněný nově zakotvenou paušálně stanovenou náhradu hotových výdajů, soudní exekutor exekuční řízení zastaví. Pokud oprávněný náhradu neuhradí spolu s podáním exekučního návrhu, vyzve ho soudní exekutor k jejímu zaplacení v přiměřené lhůtě, pokud v této lhůtě náhradu oprávněný nezaplatí, soudní exekutor řízení zastaví. Protože půjde o obdobný postup jako v případě soudních poplatků (§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), lze mít za to, že na výzvu k zaplacení náhrady paušálně určených hotových výdajů bude možno použít rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 9 Cmo 178/2003, podle něž *proti usnesení, kterým soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích... vyzývá účastníka k zaplacení soudního poplatku, není odvolání přípustné.*

Navrhuje se umožnit, aby soudní exekutor mohl zrušit usnesení o zastavení exekučního řízení, pokud oprávněný zaplatí náhradu nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení; oprávněnému tak bude dána možnost zvrátit rozhodnutí o zastavení a docílit pokračování exekučního řízení, aniž by musel podávat nový exekuční návrh. Zachovány zůstanou rovněž účinky spojené s podáním původního exekučního návrhu.

Rovněž lze předpokládat, že v rámci řízení o odvolání proti rozhodnutí o zastavení exekučního řízení bude případně řešena otázka, zda oprávněný je či není ze zákona zproštěn od hrazení náhrady hotových výdajů.

Uhradí-li oprávněný soudnímu exekutorovi náhradu podle navrhovaného § 35 odst. 10 ex.ř., stane se tato částka nákladem oprávněného. Pokud bude oprávněný od hrazení náhrady zproštěn, stane se náhrada nákladem exekuce, který hradí zpravidla povinný.

V zájmu toho, aby nevznikaly oprávněnému další náklady, se navrhuje stanovit, že právo na úrok ani úrok z prodlení z náhrady hotových výdajů nebude soudnímu exekutorovi vznikat.

4. V § 35 exekučního řádu se dále navrhuje pro nadbytečnost zrušit odstavce 5, který stanoví, že exekuční řízení nelze přerušit, nestanoví-li tento nebo zvláštní právní předpis jinak, a že nelze prominout zmeškání lhůty a podat návrh na obnovu exekučního řízení.

Z § 52 odst. 1 ex.ř. plyne, že nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu. Podle § 254 odst. 2 o.s.ř. při výkonu rozhodnutí nelze přerušit řízení z důvodů uvedených v části třetí tohoto zákona a prominout zmeškání lhůty a nelze také podat žalobu na obnovu výkonu rozhodnutí.

K věci je třeba dodat, že exekuční řád nestanoví žádné podmínky, za nichž by mělo být řízení přerušeno. Jiným právním předpisem, na jehož základě může být exekuční řízení přerušeno, je § 35 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, podle něž soud provádějící výkon rozhodčího nálezu řízení o výkon rozhodnutí přeruší a uloží povinnému, aby do 30 dnů podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu, je-li podán návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto ustanovení. Z § 130 odst. 1 ex.ř. plyne, že tam, kde se ve zvláštních právních předpisech hovoří o soudním výkonu rozhodnutí nebo výkonu rozhodnutí, rozumí se tím také exekuce podle tohoto zákona.

Přerušeni exekuce předpokládá rovněž zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, ve znění pozdějších předpisů.

Lze mít za to, že přerušení exekučního řízení z důvodů uvedených ve zvláštních právních předpisech nevyklučuje ani podpůrné užití § 254 odst. 2 o.s.ř. a že tedy ustanovení § 35 odst. 5 ex.ř. lze tímto způsobem nahradit.

5. Nově se umožňuje, aby současně s exekučním návrhem byl podán i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání cizího exekučního titulu. Obě řízení (exekuční a řízení o prohlášení vykonatelnosti nebo o uznání) budou zahájena podáním návrhu k soudnímu exekutorovi a budou probíhat do určité míry paralelně a ve vzájemné závislosti. Předpokládá se, že o obou návrzích bude v prvním stupni rozhodovat exekuční soud, tedy soud příslušný podle § 45 ex.ř., výjimkou je rozhodování o odmítnutí návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání soudním exekutorem podle § 39 odst. 2 ex.ř. Navržený postup by měl zvýšit hospodárnost obou řízení; bude rovněž snížena pravděpodobnost, že se povinný o exekuci dozví předčasně (např. proto, že by se stal účastníkem řízení o uznání předcházejícího podání exekučního návrhu) a že by tedy mohl nakládat se svým majetkem způsobem, který by vedl ke zmaření účelu exekuce.

Návrh řeší rovněž návaznost řízení o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání na navrhovanou právní úpravu koncentrace exekucí u jednoho soudního exekutora. Návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání by měl sledovat osud exekučního návrhu a měl by být tedy postoupen podle navrženého § 35 odst. 6 a 7, případně by další řízení o něm měl vést soudní exekutor, kterému byly oba návrhy podány, v případě podle navrženého § 35 odst. 8. Pokud nebude zahájenému exekučnímu řízení předcházet žádné exekuční řízení proti témuž povinnému, povede v případech stanovených exekučním řádem obě řízení soudní exekutor, ke kterému byl podán exekuční návrh i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání podle § 35 odst. 2 a 12 ex.ř. Pokud bude exekuční řízení zastaveno z toho důvodu, že oprávněný nezaplatil paušální náhradu hotových výdajů podle navrženého § 35 odst. 11 ex.ř., bude zároveň odmítnut návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. Nezaplacení paušální náhrady bude tedy důvodem pro odmítnutí návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání.

Platný zákon o mezinárodním právu soukromém stanoví v § 19 odst. 1, že současně s návrhem na prohlášení vykonatelnosti může být podán i návrh na nařízení výkonu rozhodnutí podle jiného právního předpisu. V takovém případě rozhodne soud v jediném rozhodnutí o obou návrzích samostatnými výroky, které musí být odůvodněny. Rozhodnutí musí být odůvodněno, i když se rozhoduje jen o jednom z těchto návrhů. Z platného § 130 odst. 1 ex.ř. sice plyne, že tam, kde se ve zvláštních právních předpisech hovoří o nařízení výkonu rozhodnutí, rozumí se tím také vedení exekuce podle tohoto zákona, na daný postup však toto ustanovení ve spojení s § 19 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém nelze dobře aplikovat, protože by tímto způsobem bylo bez jednoznačného právního podkladu zahájováno soudní řízení u soudního exekutora. V platné právní úpravě není rovněž vyjasněn postup předcházející předložení obou návrhů soudu a příslušnost soudu.

Zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů, stanovil v § 68c odst. 1, že současně s návrhem na prohlášení vykonatelnosti může být podán i návrh na nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce podle občanského soudního řádu.

K bodu 38 (§ 35a):

Nově se v souvislosti se změnami v prvních fázích exekučního řízení navrhuje, aby do rejstříku zahájených exekucí údaje zapisoval pouze soudní exekutor (poprvé bez zbytečného odkladu poté, co mu došel exekuční návrh), nikoliv soud. Podle platné právní úpravy se do rejstříku zahájených exekucí elektronicky zapíše údaje podle § 35b odst. 1 písm. a) a c) až g) doručením žádosti soudního exekutora o pověření podle § 43a odst. 1 věty poslední.

K bodu 39 (§ 35a odst. 3):

Do rejstříku zahájených exekucí, který se nově stává i nástrojem pro určování, kterému soudnímu exekutorovi bude postoupen exekuční návrh, se navrhuje umožnit přístup i soudním exekutorům v takovém rozsahu, aby byli schopni zjistit, zda v okamžiku zahájení exekučního řízení bylo podle údajů uvedených v tomto rejstříku proti povinnému vedeno jiné exekuční řízení (nový § 35 odst. 5 exekučního řádu). Tato změna je předpokladem pro to, aby exekuční návrh mohl být způsobem podle § 35 postupován soudnímu exekutorovi, který již vede proti povinnému jiné exekuční řízení. Dále se výslovně zakotvuje oprávnění Ministerstva spravedlnosti v rámci jeho působnosti využívat pro výkon své působnosti údaje z rejstříku zahájených exekucí - půjde zejména o výkon státního dohledu nad postupem soudního exekutora při koncentraci exekucí.

Do ustanovení upravujícího poskytování informací z rejstříku zahájených exekucí se promítá také nové ustanovení § 74 odst. 1 písm. c) ex.ř., které pro účely podání exekučního návrhu umožňuje oprávněnému získat údaje o tom, který soudní exekutor vede (jiné) první řízení proti povinnému.

K bodu 40 (§ 35a odst. 4):

Jde o legislativně technickou změnu související s doplněním písmen do § 35b odst. 1 ex.ř.

K bodu 41 (§ 35b odst. 1 písm. c)):

V souvislosti s doplněním údaje o spisové značce exekučního soudu v novém § 35b odst. 1 písm. d) ex.ř. se v § 35b odst. 1 písm. c) ex.ř. upřesňuje, že podle tohoto ustanovení se do rejstříku zahájených exekucí bude zapisovat pouze spisová značka soudního exekutora.

K bodu 42 (§ 35b odst. 1 písm. d)):

Doplňuje se, že do rejstříku zahájených exekucí bude nově zapisován údaj o exekučním soudu a upřesňuje se, že má být zapisována i spisová značka exekučního soudu. Údaj o exekučním soudu by měl dát možnost získat z centrálního rejstříku exekucí údaje týkající se exekucí, v nichž jednotlivé exekuční soudy vydaly pověření.

K bodu 43 (§ 35b odst. 1 písm. i)):

Jde o legislativně technickou změnu vyvolanou rozšířením podmínek pro zápis doložky provedení exekuce.

K bodu 44 (§ 35b odst. 1 písm. j) až l)):

Nově se zakotvuje povinnost zapisovat do rejstříku datum uhrazení náhrady hotových výdajů podle § 35 odst. 10, údaj o zproštění od uhrazení této náhrady a údaj o výši zálohy, o zproštění od složení zálohy a o datu složení zálohy. Uvedení těchto údajů by mělo zjednodušit výkon státního dohledu a dohledu nad postupem soudního exekutora spojeným s hrazením náhrady a zálohy.

K bodu 45 (§ 35b odst. 1 písm. m)):

Jde o formulační změnu týkající se položky zapisované do § 35b odst. 1 písm. m) ex.ř.

K bodu 46 (§ 35b odst. 2):

Vzhledem k tomu, že podle navržené právní úpravy bude zapisovat údaje do rejstříku zahájených exekucí pouze soudní exekutor, upravuje se odpovídajícím způsobem § 35b odst. 2 ex.ř.

K bodu 47 (§ 37 odst. 2):

Tímto a následujícím novelizačním bodem se dosavadní § 37 odst. 2 ex.ř. rozčleňuje v zájmu větší srozumitelnosti na 3 odstavce. V odstavci 2 zůstane zachována právní úprava stanovící, že oprávněný může podat exekuční návrh pouze tehdy, nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul podle exekučního řádu (obdoba § 251 odst. 1 věty první o.s.ř.).

K bodu 48 (§ 37 odst. 3 a 4):

Nově vkládaný samostatný § 37 odst. 3 ex.ř. vychází z platné právní úpravy (§ 37 odst. 2 písm. b) ex.ř.) - oprávněný i nadále nebude moci podat exekuční návrh, bude-li exekučním titulem rozhodnutí o péči o nezletilé děti, ve věcech ochrany proti domácímu násilí, rozhodnutí orgánů Evropské unie nebo cizí rozhodnutí. Nově se uvádí, že exekuční návrh nelze podat také tehdy, je-li exekučním titulem cizí rozhodčí nález.

Výjimky ze zákazu vykonávat rozhodnutí o péči o nezletilé děti, cizí rozhodnutí nebo cizí rozhodčí nález v exekučním řízení byly přesunuty do nového § 37 odst. 4 ex.ř. Podle platné i podle nové právní úpravy lze exekuční návrh podat v případě, že exekuce má být vedena podle rozhodnutí o výživném na nezletilé dítě a podle cizího rozhodnutí, u něhož bylo vydáno prohlášení vykonatelnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo mezinárodní smlouvy anebo cizího rozhodnutí, u kterého bylo rozhodnuto o uznání. Nově se výslovně stanoví, že exekuční návrh lze podat i v případě, že exekučním titulem je cizí rozhodnutí, které je podle přímo použitelného předpisu Evropské unie vykonatelné, aniž je požadováno prohlášení vykonatelnosti – což bylo dovozováno již z dosavadní úpravy, je však vhodné stanovit to výslovně – , nebo cizí rozhodčí nález, u kterého bylo rozhodnuto o uznání.

Na posledně uvedenou změnu navazuje novelizace zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním, která v § 122 odst. 2 nově upravuje uznání cizího rozhodčího nálezu soudem.

K bodu 49 (§ 37 odst. 5):

Podle platné právní úpravy se ze zákona spojují řízení, která jsou vedena ve prospěch téhož oprávněného u stejného soudního exekutora proti témuž povinnému (§ 37 odst. 3 ex.ř.). Zákon dále připouští spojení exekučních řízení na základě rozhodnutí soudu, a to v případě, kdy jsou tato řízení vedena proti témuž povinnému u více soudních exekutorů nebo zahájí-li další oprávněný u téhož soudního exekutora exekuční řízení proti témuž povinnému (§ 37 odst. 4 ex.ř.). Pro spojování na základě rozhodnutí soudu stanoví zákon další podmínky, oprávněným má být osoba, jež byla věřitelem povinného v době vzniku vymáhaného dluhu, nebo její právní nástupce, předmětem jednotlivých spojovaných řízení má být vymožení peněžitého plnění nepřevyšujícího částku podle § 202 odst. 2 občanského soudního řádu a proti povinnému mají být vedena alespoň 2 exekuční řízení.

Nově se navrhuje, aby ke spojení řízení došlo nikoliv doručením exekučního návrhu jako podle platné právní úpravy, ale vzhledem k tomu, že po doručení exekučního návrhu může dojít k postoupení věci jinému soudnímu exekutorovi v rámci koncentrace, až doručením pověření v novém řízení soudnímu exekutorovi.

K bodu 50 (§ 38 odst. 2):

V § 38 odst. 2 exekučního řádu se navrhuje zrušit možnost oprávněného nepřipojovat exekuční titul k exekučnímu návrhu v případě, že exekuční titul vydal exekuční soud. Exekuční titul tak bude muset být nově připojen ke každému exekučnímu návrhu, a to především z toho důvodu, že je z něj nutno vycházet při posuzování předpokladů pro vedení exekuce a rovněž je ho nutno připojit k vyrozumění o zahájení exekuce podle § 44 odst. 1 exekučního řádu.

Nově se výslovně stanoví, že přílohou k exekučnímu návrhu by mělo být i rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti, rozhodnutí o uznání nebo osvědčení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie - zde jde o případy, kdy je exekuční řízení vedeno na základě cizího rozhodnutí nebo cizího rozhodčího nález, u nichž před zahájením exekučního řízení již bylo rozhodnuto o prohlášení vykonatelnosti nebo o uznání nebo jde o cizí rozhodnutí, které je podle přímo použitelného předpisu Evropské unie vykonatelné, aniž je požadováno prohlášení vykonatelnosti.

K bodu 51 (§ 39 odst. 1):

S ohledem na to, že podle § 39 exekučního řádu bude postupovat buďto soudní exekutor, kterému došel exekuční návrh a u kterého tedy bylo exekuční řízení zahájeno (a to i v případě, kdy mu exekutor, kterému byl návrh postoupen sdělil, že jeho pověření zaniklo před postoupením návrhu), nebo v případě koncentrace exekučních řízení exekutor, kterému byl exekuční návrh postoupen, navrhuje se tyto možnosti výslovně uvést do textu příslušného ustanovení.

Z návrhu bude ve spojení s novým § 35 ex.ř. zřejmé, že soudní exekutor, kterému došel exekuční návrh, má v případě, že exekuční řízení mají být koncentrována (tedy postoupena jinému soudnímu exekutorovi), činit pouze úkony podle § 35 ex.ř.

Nově se stanoví, že soudní exekutor bude odstraňovat i vady návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání, který byl podán současně s exekučním návrhem.

K bodu 52 (§ 39 odst. 2):

Předpokládá se, že soudní exekutor nebude odstraňovat vady návrhu dříve, než dojde k zaplacení paušálně stanovené náhrady hotových výdajů podle § 35 odst. 10 ex.ř.

K bodu 53 (§ 39 odst. 3):

Návrh vychází z toho, že soudní exekutor bude moci rozhodnout nejen o odmítnutí exekučního návrhu, ale i návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání v případě, že tyto návrhy nebudou řádně opraveny nebo doplněny a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat nebo nebude-li přiložen exekuční titul. Proti usnesení o odmítnutí návrhu je odvolání přípustné. Předpokládá se, že bude-li odmítnut exekuční návrh, bude odmítnut i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání.

K bodu 54 (§ 39 odst. 4):

Jde o legislativně technickou změnu. K zamítnutí exekučního návrhu by již podle platné právní úpravy mělo dojít ve lhůtě pro podání žádosti o pověření.

K bodu 55 (§ 39 odst. 5 a 6):

Nově se navrhuje výslovně stanovit, že exekutor v případě, že jsou splněny předpoklady pro zastavení řízení stanovené zákonem, např. občanským soudním řádem (oprávněný vzal exekuční návrh zpět podle § 96 o.s.ř.), případně exekučním řádem (nový § 35 odst. 11), řízení zastaví. Tuto skutečnost lze již nyní dovodit z § 52 odst. 1 a 2 exekučního řádu. Vzhledem k tomu, že exekuční řád výslovně upravuje možnost soudního exekutora odmítnout nebo zamítnout exekuční návrh a rovněž k tomu, že § 43a odst. 6 exekučního řádu zavazuje exekuční soud v případě, kdy nejsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce, aby udělil exekutorovi pokyn, aby exekuční návrh částečně nebo úplně odmítl nebo zamítl nebo aby exekuční řízení zastavil, jeví se jako vhodné doplnit výslovně možnost soudního exekutora rozhodovat o zastavení exekučního řízení.

V případě uvedeného postupu nejde o zastavení exekuce podle § 55 ex.ř.

Bude-li současně s exekučním návrhem podán návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání, předpokládá se, že soudní exekutor bude rozhodovat o zastavení exekučního řízení nebo o zamítnutí exekučního návrhu pouze na základě pokynu soudu podle § 43a odst. 6 ex.ř. Rozhodnutí v exekučním řízení v těchto případech může být navázáno na rozhodnutí v řízení o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. Navržená právní úprava bude použita i v případě, že by důvod zastavení exekučního řízení nebo zamítnutí exekučního návrhu plynul pouze z exekučního návrhu samotného a nikoliv z rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání.

K bodu 56 (§ 43 odst. 1):

Jde o legislativně technickou změnu. K prokazování splnění podmínky nebo toho, že nastal doložený čas, by mělo být spojeno s vydáním pověření a nikoliv s vyhotovením vyrozumění o zahájení exekuce.

K bodu 57 (43a odst. 1):

Pověřování soudního exekutora exekučním soudem zůstane v exekučním řádu zachováno, do ustanovení § 43a je však třeba promítnout novou právní úpravu koncentrace řízení vedených proti témuž povinnému u jednoho soudního exekutora. O pověření a nařízení exekuce tedy bude nově povinen žádat nejen soudní exekutor, kterému došel od oprávněného exekuční návrh, ale i exekutor, kterému byl exekuční návrh postoupen. Počátek běhu lhůty, ve které má soudní exekutor požádat o pověření, se nově váže také na den, kdy mu byl postoupen exekuční návrh, kdy mu byla sdělena skutečnost podle § 35 odst. 8 věty druhé ex.ř. nebo kdy byla uhrazena náhrada hotových výdajů podle nového § 35 odst. 10.

V souvislosti se zavedením možnosti podat současně s exekučním návrhem i návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání se stanoví počátek lhůty pro podání žádosti soudního exekutora o pověření i pro případ, kdy soudní exekutor odstraňuje vady návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání.

K bodu 58 (§ 43a odst. 2):

Vzhledem k tomu, že základní údaje do rejstříku zahájených exekucí bude podle § 35 odst. 5 písm. a) a § 35b odst. 2 zapisovat soudní exekutor, ruší se část ustanovení týkající se zápisu údajů z žádosti o pověření do rejstříku zahájených exekucí.

Náležitosti žádosti o pověření vedením exekuce se nadále neuvádějí odkazem na § 35b odst. 1 exekučního řádu.

Bude-li současně s exekučním návrhem podán návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání, bude třeba tento návrh přiložit k žádosti soudního exekutora o pověření.

K bodu 59 (§ 43a odst. 3):

Dále se doplňuje povinnost soudu zjišťovat z rejstříku zahájených exekucí, zda soudní exekutor postupoval v souladu s § 35 odst. 6 až 8, tedy zda postoupil exekuční návrh na podmínek stanovených v zákoně soudnímu exekutorovi, který vede jiné řízení proti témuž povinnému, případně zda exekutor, kterému byl návrh postoupen poté, co mu zaniklo pověření k vedení předchozí exekuce proti povinnému, sdělil tuto skutečnost exekutorovi, kterému došel exekuční návrh, aby tento mohl dále vést exekuci. Pokud soud zjistí porušení pravidel upravujících postoupení exekučního návrhu, pověří vedením exekuce toho exekutora, který měl být při respektování uvedených pravidel exekucí pověřen (v případě, že exekuční návrh nebyl postoupen, takto soud postupuje tehdy, pokud u exekutora, který měl být při respektování pravidel pověřen, ke dni podání žádosti o pověření vedeno exekuční řízení proti témuž povinnému). Uvedený postup soudu představuje kontrolu postupu soudního exekutora v první fázi exekučního řízení.

Bude-li současně s exekučním návrhem podán návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání, bude exekuční soud vydávat pověření až poté, co rozhodl o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání - teprve tímto rozhodnutím bude postaveno na jisto, zda oprávněný mohl podat exekuční návrh. O prohlášení vykonatelnosti nebo o uznání bude soud rozhodovat bez jednání, aby povinný nebyl upozorněn na to, že je proti němu vedena exekuce, dříve, než budou vůči němu účinné zákazy nakládání s majetkem. Rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti nebo o uznání bude nutno odůvodnit - analogicky je zde možno poukázat na platný § 16 odst. 3 zákona o mezinárodním právu soukromém, podle kterého na základě cizího rozhodnutí o majetkových věcech, které splňuje podmínky pro uznání podle tohoto zákona, lze nařídít výkon tohoto rozhodnutí rozhodnutím českého soudu, které je třeba odůvodnit, nebo na § 19 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém, podle kterého v případě, že je současně s návrhem na prohlášení vykonatelnosti podán i návrh na nařízení výkonu rozhodnutí, musí být rozhodnutí odůvodněno.

K bodu 60 (§ 43a odst. 4):

Náležitosti pověření se navrhuje doplnit o označení povinnosti, která má být exekucí vymožena, včetně povinnosti k úhradě nákladů oprávněného a nákladů exekuce tak, aby bylo zřejmé, na co se vztahuje exekuce, jejímž vedením je exekutor pověřován. Tyto údaje budou dále zmiňovány a specifikovány v rozhodnutích, které soudní exekutor bude v průběhu exekučního řízení vydávat.

Stejně jako podle platné právní úpravy nebude pověření soudním rozhodnutím a nebude se doručovat účastníkům řízení.

K bodu 61 (§ 43a odst. 7):

Exekuční řád stanoví v § 43a odst. 3, že soud vydá pověření do 15 dnů, jestliže jsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady. Z § 43a odst. 6 plyne, že jestliže nejsou

splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce, soud udělí exekutorovi pokyn, aby exekuční návrh částečně nebo úplně odmítl nebo zamítl nebo aby exekuční řízení zastavil.

Bude-li současně s exekučním návrhem podán návrh na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání, bude soud nejprve rozhodovat o tomto návrhu. Bude-li rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání umožňovat vydání pověření, vydá soud následně pověření a rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání doručí soudnímu exekutorovi - ten pak rozhodnutí doručí účastníkům řízení spolu s vyrozuměním o zahájení exekuce (s nímž lze doručit také exekuční příkaz); doručením vyrozumění vzniká generální inhibitorium - obecný zákaz nakládání s majetkem, doručením exekučního příkazu speciální inhibitorium - zákaz nakládat s majetkem uvedeným v exekučním příkazu.

Vydá-li soud pokyn k tomu, aby byl exekuční návrh odmítnut, zamítnut nebo aby bylo exekuční řízení zastaveno, bude k tomuto pokynu přiloženo rozhodnutí exekučního soudu o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. Další postup soudního exekutora bude záviset na pokynu soudu - nebude-li např. návrhu na uznání vyhověno, nebude dána pravomoc soudního exekutora k vedení exekučního řízení a soudní exekutor na základě pokynu exekuční řízení zastaví, rozhodnutí o zastavení exekučního řízení doručí účastníkům spolu s rozhodnutím o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání. Může dojít např. také k tomu, že soud návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání vyhoví, zjistí však zároveň, že nejsou splněny předpoklady pro vedení exekuce - v tomto případě soudní exekutor exekuční návrh zamítne a spolu s ním doručí účastníkům rozhodnutí o zamítnutí exekučního návrhu a rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti nebo o uznání.

Z komentáře k exekučnímu řádu plyne, že *pokyn k odmítnutí či zamítnutí exekučního návrhu může být i podmíněný, soud tedy může exekutorovi uložit, aby nejprve oprávněného vyzval k doplnění nebo odstranění vad návrhu, a teprve pokud exekutor výzvě nevyhoví, byl návrh odmítnut nebo zamítnut* (Kasíková, M. a kol. Exekuční řád. Komentář. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, str. 290).

K bodu 62 (§ 43b):

1. Platná právní úprava stanoví, že nejde-li o exekuci k vymožení výživného nezletilého dítěte, má exekutor právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce. Spotřebovaná část zálohy se oprávněnému nevrací a stává se nákladem oprávněného. Z § 55 odst. 6 ex.ř. plyne, že nesloží-li oprávněný přiměřenou zálohu na náklady exekuce, exekutor exekuci zastaví. Exekutor exekuci nezastaví pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky pro osvobození oprávněného podle zvláštního právního předpisu nebo je-li vymáháno výživné na nezletilé dítě. Zvláštní zálohu upravuje exekuční řád v souvislosti s možností povinného splnit svoji povinnost „dobrovolně“ v 30denní lhůtě po doručení výzvy soudního exekutora (§ 46 odst. 6 ex.ř.). Podle platné právní úpravy je tedy na soudním exekutorovi, zda možnost požadovat zálohu využije či nikoliv. V praxi tato možnost v současné době příliš využívána není.

2. Nově se navrhuje, aby soudní exekutor byl povinen zálohu od oprávněného vybrat. Stanoví se tedy, že poté, co byl pověřen (fakticky tedy poté, co mu bylo pověření doručeno), a nebyl-li k exekučnímu návrhu přiložen návrh na zproštění, zašle exekutor oprávněnému výzvu k uhrazení zálohy; měl by tak učinit nejpozději spolu s vyrozuměním o zahájení exekuce. Výše zálohy, kterou oprávněný bude povinen na počátku exekučního řízení zaplatit, bude stanovena prováděcím právním předpisem, tedy vyhláškou č. 330/2001 Sb.

Bude-li v exekučním návrhu uvedeno více oprávněných, budou povinni hradit zálohu společně a nerozdílně. Obdobně je tomu podle platné právní úpravy v případě soudních

poplatků (§ 2 odst. 8 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

Předpokládá se, že oprávněný bude v případech stanovených zákonem od složení zálohy zproštěn, a to

- ze zákona v případě, kdy půjde o exekuci k vymožení výživného na nezletilé dítě, náhrady újmy způsobené poškozenému pracovním úrazem, nemocí z povolání, ublížením na zdraví nebo trestným činem, pohledávky z deliktu podle občanského zákoníku, bezdůvodného obohacení, pohledávky pojistného na veřejném zdravotním pojištění, pohledávky poskytovatele veřejné služby v přepravě vůči cestujícímu nebo pohledávky školy nebo školského zařízení z veřejné služby poskytované podle školského zákona, nebo
- na základě rozhodnutí soudního exekutora v případě, budou-li to odůvodňovat poměry oprávněného.

Veřejné služby v dopravě vymezuje zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vzdělávání jako veřejnou službu upravuje zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Bude-li oprávněný zproštěn od složení zálohy ze zákona nebo připojí-li oprávněný návrh na zproštění od hrazení zálohy k exekučnímu návrhu, soudní exekutor ho k uhrazení zálohy nebude vyzývat. Jiné oprávněné soudní exekutor k úhradě zálohy usnesením vyzve.

3. Bude-li oprávněnému doručována výzva, bude moci podat do 10 dnů od doručení této výzvy návrh na zproštění od složení zálohy. O tomto návrhu nebo o návrhu připojeném k exekučnímu návrhu bude pověřený soudní exekutor povinen rozhodnout do 10 dnů ode dne doručení návrhu na zproštění, nejdříve však poté, co obdržel pověření.

Tyto lhůty se navrhují z toho důvodu, aby bylo zpravidla dosaženo zaplacení zálohy (případně zastavení exekuce) před tím, než se exekuce začne provádět (tedy před tím, než budou splněny podmínky podle § 47 odst. 2 ex.ř.) a soudnímu exekutorovi případně začnou vznikat další hotové výdaje. Oprávněný si bude moci opatřit potvrzení o svých příjmech, která by měla být přiložena k návrhu na zproštění od hrazení zálohy, v rámci přípravy na podání exekučního návrhu a lhůta 15 dnů by pro něj měla být postačující.

Soudní exekutor bude moci rozhodnout o zproštění od složení zálohy

- a) ve výjimečných případech,
- b) jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a
- c) budou-li to odůvodňovat poměry oprávněného.

Podmínky pro zproštění jsou převzaty z § 138 odst. 1 o.s.ř. upravujícího zproštění od soudních poplatků. Návrh nepředpokládá, že by oprávněného bylo možno od hrazení zálohy zprostit částečně, protože pak by stanovení výše zálohy byla na uvážení soudního exekutora, který zároveň může podle výsledku exekučního řízení mít hmotný zájem na jejím uhrazení. Předpokládá se, že by měl oprávněný k návrhu na zproštění přikládat potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech; náležitosti formuláře tohoto potvrzení a způsob jeho zpřístupnění upraví prováděcí právní předpis, jímž by měla být vyhláška č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

Rovněž v souladu s obdobnou právní úpravou obsaženou v § 138 odst. 2 o.s.ř. se předpokládá, že exekutor nebo exekuční soud budou moci kdykoliv za řízení přiznané zproštění oprávněnému z důvodů uvedených v zákoně odejmout.

4. Návrh dále upravuje splatnost zálohy. Oprávněný, který nepodal návrh na zproštění od hrazení zálohy, bude povinen uhradit zálohu do 15 dnů od doručení výzvy k jejímu uhrazení. Oprávněný, který nebyl od placení zálohy zproštěn nebo kterému bylo zproštění odňato, bude povinen zálohu uhradit do 15 dnů od doručení příslušného rozhodnutí. Rovněž tato lhůta se

stanoví s ohledem na to, aby byla záloha zpravidla zaplacená předtím, než exekuce začne být prováděna.

K bodu 63 (§ 44 odst. 1):

Vyrozumění o zahájení exekuce je první písemností, která se v exekučním řízení doručuje povinnému. Poté se povinný může bránit podáním návrhu na zastavení exekuce. Je proto vhodné, aby měl povinný spolu s vyrozuměním k dispozici i kopii rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti, rozhodnutí o uznání nebo osvědčení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, které tvořily přílohu exekučního návrhu. V případě rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti nebo rozhodnutí o uznání půjde o rozhodnutí, která byla vydána před zahájením exekučního řízení.

Rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo návrhu na uznání, který byl podán současně s exekučním návrhem, se doručuje podle § 43a odst. 7.

K bodu 64 (§ 44 odst. 3 písm. h):

Do vyrozumění o zahájení exekuce se navrhuje doplnit poučení podle § 43b, tedy o povinnosti hradit zálohu a o možnosti se proti uložení zálohy bránit, poučení podle § 55 odst. 6, tedy o skutečnosti, že v případě, kdy záloha nebude uhrazena, bude exekuční řízení zastaveno, poučení podle § 87 odst. 2, 5 a 6 o využití zálohy na náhradu nákladů exekuce a poučení o podmínkách podání insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení a o tom, kdo je oprávněn tyto návrh sepsat.

Poučení o podání insolvenčního návrhu a návrhu na povolení oddlužení by mělo přispět k tomu, aby povinný byl informován o možnosti využití tohoto institutu, o podmínkách, za nichž lze návrh na oddlužení podat a o tom, kdo je oprávněn návrhy sepsat. Důsledkem zařazení tohoto poučení by mohlo být snížení počtu mnohočetných exekucí, protože by se více dlužníků mohlo rozhodnout k řešení své situace pomocí oddlužení. Navrhované opatření by mělo přispět ke zvýšení ochrany práv povinného.

Do exekučního řádu se výslovně doplňuje, že vyrozumění o zahájení exekuce obsahuje i informace týkající se exekučního řízení a postupu v tomto řízení. Tyto informace jsou stanoveny vyhláškou č. 418/2001 Sb.

Doplňuje se poučení o možnosti podat návrh na zastavení z důvodů, které mají svůj základ v příslušných unijních předpisech, zejména v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Podle čl. 46 uvedeného nařízení se výkon rozhodnutí na návrh osoby, vůči níž je výkon navrhován, odepře, je-li dán některý z důvodů uvedených v článku 45. Důvodem uvedeným v čl. 45 je např. rozpor s veřejným pořádkem, skutečnost, že rozhodnutí bylo vydáno v nepřítomnosti a žalovanému nebyl doručen návrh na zahájení řízení v dostatečném časovém předstihu nebo skutečnost, že rozhodnutí je neslučitelné s rozhodnutím vydaným v dožádaném členském státě mezi týmiž stranami.

Vzhledem k tomu, že jedinou možností obrany proti tomu, že je vedena exekuce, je podání návrhu na zastavení exekuce, zakotvuje se poučení, z něž plyne, že odepření výkonu rozhodnutí podle nařízení č. 1215/2012 lze dosáhnout v řízení o zastavení exekuce.

K bodu 65 (§ 44a odst. 2):

Jde o legislativně technickou změnu, která reaguje na vložení nového odstavce 5 do § 49 exekučního řádu.

K bodu 66 (§ 44b odst. 1):

Navrhuje se výslovně stanovit, že i podle § 15 odst. 5 (změna soudního exekutora poté, co byl do uvolněného exekutorského úřadu jmenován nový soudní exekutor) bude možno provést změnu na návrh oprávněného a se souhlasem soudního exekutora, kterého oprávněný označí v tomto návrhu (§ 44b odst. 1 ex.ř.), případně rozhodnutím soudu (§ 44b odst. 2 ex.ř.). Protože však půjde o změnu v důsledku toho, že exekuci by dále měl vést soudní exekutor, k němuž oprávněný nepodal exekuční návrh, je na místě, aby ke změně soudního exekutora nebylo třeba souhlasu nově jmenovaného soudního exekutora (který převzal spisy exekutora, k němuž oprávněný podal exekuční návrh) a aby soud při rozhodování o změně nezkoumal, zda je změna důvodná, a nevyžadoval si vyjádření nově jmenovaného soudního exekutora.

K bodu 67 (§ 44b odst. 2):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 44b odst. 1.

K bodu 68 (§ 44b odst. 4):

Změny v rejstříku zahájených exekucí se promítají také do ustanovení upravujícího změnu soudního exekutora.

K bodu 69 (§ 44b odst. 5):

Doplňuje se rovněž, že oprávněný neponese náklady exekuce vzniklé v souvislosti se změnou exekutora podle § 44b odst. 1, tedy náklady změny na základě „dohody“, půjde-li o změnu po jmenování nového soudního exekutora, protože v tomto případě půjde o postup vyvolaný skutečností, že exekuční řízení již dále nevede exekutor, kterého si oprávněný vybral, na což oprávněný nemohl mít žádný vliv.

K bodu 70 (§ 44b odst. 6):

Protože se předpokládá, že exekuční řízení vedená proti témuž povinnému budou koncentrována k jednomu soudnímu exekutorovi, což by mělo umožnit snížení nákladů exekuce, je třeba zabránit tomu, aby byla prostřednictvím institutu změny soudního exekutora jednotlivá řízení proti témuž povinnému opět rozdělena různým soudním exekutorům. Za vhodné se nepovažuje ani to, aby bylo možno v případě, že je vedeno více exekučních řízení proti témuž povinnému, změnit soudního exekutora dohodou (§ 44b odst. 1 ex.ř.).

K bodu 71 (§ 44c):

Návrh zakotvuje možnost oprávněného požádat soudního exekutora v průběhu exekučního řízení, aby mu sdělil, že vymožené plnění (majetek) postačuje ke krytí nákladů exekuce a není tedy důvod k jejímu zastavení. Pokud bude situace opačná, tedy vymožené plnění (majetek) nebude postačovat ke krytí nákladů exekuce, soudní exekutor exekuci rovnou zastaví, nebude již informovat oprávněného (zastavit bude možno tehdy, bude-li žádost obsahovat souhlas se zastavením exekuce pro tento případ).

Exekuční řád v platném § 55 odst. 4 stanoví, že o zastavení exekuce rozhodne exekutor i bez návrhu, souhlasí-li se zastavením oprávněný. V novém ustanovení se zakotvuje

povinnost soudního exekutora v tam daném případě rozhodnout i bez návrhu, souhlas oprávněného bude vyjádřen v žádosti podle navrženého § 44c odst. 1.

Žádost není návrhem na zastavení exekuce, soudní exekutor by o ní v případě, že nebude dán důvod zastavení, nemusel rozhodovat; pokud by důvod dán byl, zastaví soudní exekutor exekuci bez návrhu.

Navrhuje se rovněž, aby do stanovené výše náklady exekuce hradil oprávněný. Bude-li oprávněný hradit náklady exekuce do výše složené zálohy na náklady exekuce, budou od této povinnosti zproštěni ti oprávnění, kteří by byli zproštěni od složení zálohy na náklady exekuce.

Zastavení exekuce na základě navrhovaného ustanovení má význam též z hlediska právní úpravy daní z příjmů, konkrétně z hlediska uplatňování daňově uznatelných výdajů v případě tzv. nedobytných pohledávek. Bude-li exekuce zastavena na základě navrhovaného ustanovení z toho důvodu, že vymožené plnění nepostačuje, případně majetek povinného by nepostačoval ke krytí nákladů exekuce, bude rozhodnutí o zastavení exekuce právním titulem, na jehož základě může poplatník daně z příjmů (oprávněný) uplatnit výdaj vynaložený na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to podle ustanovení § 24 odst. 2 písm. y) bod. 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 72 (§ 46 odst. 2):

Exekuční řád upravuje pojem „úkony směřující k provedení exekuce“ v dvojitým smyslu. V § 46 odst. 2 lze mít za to, že tento pojem zahrnuje všechny úkony spojené s vedením exekuce, tedy nikoliv pouze s jejím provedením ve smyslu § 47 odst. 2 věty druhé exekučního řádu, který stanoví, že podle exekučního příkazu nelze exekuci provést před uplynutím lhůty podle § 46 odst. 6 exekučního řádu, právní mocí rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce, pokud byl podán v této lhůtě, zápisem doložky provedení exekuce do rejstříku zahájených exekucí a právní mocí exekučního příkazu. Provedení exekuce v podle § 47 odst. 2 exekučního řádu je procesem realizace exekuce nevratnými kroky, kdy je fakticky postihován majetek povinného.

Z tohoto důvodu se navrhuje v § 46 odst. 2 slovo „provedení“ nahradit slovem „vedení“ tak, aby se povinnost činit i bez návrhu procesní úkony vztahovala na celé exekuční řízení.

K bodu 73 (§ 46 odst. 4):

1. Do § 46 odst. 4 ex.ř. se doplňuje, že vymožené částečné plnění exekutor vyplatí oprávněnému po odpočtu nákladů exekuce. Na to navazuje nově navržená právní úprava rozdělování vymoženého částečného plnění, z níž plyne, v jakém poměru se mají náklady exekuce a náklady oprávněného z vymoženého částečného plnění odečítat. Náklady exekuce a náklady oprávněného budou až do právní moci příkazu k úhradě nákladů exekuce (případně jiného relevantního rozhodnutí) uloženy na zvláštním účtu podle § 46 odst. 5 ex.ř.

2. Návrh dále řeší problematiku týkající se úroků připisovaných na zvláštní účet soudního exekutora, na který je ukládáno vymožené peněžité plnění. Exekuční řád v § 46 odst. 4 stanoví, že peněžité plnění na vymáhanou povinnost se hradí exekutorovi nebo oprávněnému. Podle platného § 46 odst. 5 ex.ř. je soudní exekutor povinen vymožené peněžité plnění vést odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu u banky nebo spořitelního a úvěrního družstva v České republice.

Z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 25 Cdo 4802/2008 plyne, že otázka okamžiku, v němž je splněn dluh povinného, který v rámci exekuce plnil soudnímu exekutorovi, je řešena v rozhodnutí uveřejněném pod R 66/2007 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek

se závěrem: jestliže dlužník zaplatil v rámci exekučního řízení do rukou soudního exekutora část dluhu, nemá věřitel právo na úroky z prodlení ze zaplacené částky. Tento závěr vychází z úvahy, že prodlení exekutora s předáním částky, kterou přijal od povinného, oprávněnému je věcí vnitřního vztahu mezi nimi a nemůže jít k tíži povinného, který dluh splnil. Pokud dlužník v rámci exekuce učinil jednostranný právní úkon, kterým poskytl věřiteli předmět plnění s úmyslem splnit svůj dluh, a exekutor plnění přijal jako osoba oprávněná plnění jménem věřitele přijmout, jeho dluh v rozsahu poskytnutého plnění zanikl. K tomuto závěru se Nejvyšší soud opakovaně přihlásil, např. v rozhodnutích sp. zn. 32 Cdo 3594/2007, sp. zn. 29 Cdo 2859/2009. Závěr, že platba povinného exekutorovi je plněním vymáhané pohledávky s tím důsledkem, že zaplacením dluhu na účet exekutora dluh povinného vůči oprávněnému zaniká, se však uplatní toliko za situace, že se tak stalo v rámci pravomocně nařízené exekuce.

K tomu, komu náleží peněžní prostředky poskytnuté povinným na účet soudního exekutora, je možno poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2155/2008, z něž plyne, že jelikož peněžní prostředky uložené na běžném účtu vedeném bankou na základě smlouvy o běžném účtu nejsou (objektivně vzato ani nemohou být) jednotlivě určitelné a v majetku banky rozpoznatelné (tj. odlišitelné od jiných peněžních prostředků vložených nebo poukázaných na účty vedené bankou pro její klienty), soudní praxe dále dovodila, že majitel účtu (ani jiná osoba, jejíž peněžní prostředky případně byly vloženy či poukázány na účet) není vlastníkem peněžních prostředků uložených na účtu (ty jsou v majetku banky), přičemž oprávnění (nároky) majitele účtu spočívající v tom, aby podle jeho příkazu nebo příkazu jiných k tomu oprávněných osob byly z peněžních prostředků na účtu uskutečněny výplaty nebo platby, představuje pouze "pohledávku z účtu u peněžního ústavu" (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu uveřejněný pod číslem 4/2001 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, s jehož závěry se následně ztotožnil v rozsudku uveřejněném pod číslem 50/2006 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek také velký senát obchodního kolegia Nejvyššího soudu).

Z rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 1219/2006 pak plyne, že na základě smlouvy o... účtu je peněžní ústav povinen přijmout na účet peněžité vklady... uskutečněné v jeho prospěch bez zřetele k tomu, kdo je majitelem peněžních prostředků, které se tímto způsobem na účet ukládají. Při provádění výplat z účtu se peněžní ústav řídí pokyny... majitele účtu; skutečnost, kdo byl majitelem peněžních prostředků uložených na účtu, tu opět není významná.

Dále lze konstatovat, že na zvláštním účtu soudního exekutora může být vzhledem k ustanovení § 46 odst. 4 ex.ř. (nedohodnou-li se exekutor a oprávněný jinak, exekutor po uplynutí lhůty podle platného odstavce 6 zajistí po odpočtu nákladů exekuce výplatu celé vymožené pohledávky oprávněnému do 30 dnů od doby, kdy peněžité plnění obdržel; vymožené částečné plnění exekutor vyplatí oprávněnému, nedohodl-li se s ním jinak, ve stejné lhůtě v případě, kdy toto nevyplacené částečné plnění převyšuje částku 1 000 Kč) zejména na základě dohody s oprávněným v souladu se zákonem vymožené plnění i delší dobu.

Exekuční řád otázku, komu náleží úroky ze zvláštního účtu, nijak neřeší, nelze z něj tedy dovodit, zda úroky náleží oprávněnému či soudnímu exekutorovi. Z § 2671 občanského zákoníku plyne, že byl-li sjednán úrok, náleží majiteli účtu ode dne připsání peněžních prostředků na účet do dne předcházejícího dni jejich odepsání z účtu, přičemž majitelem zvláštního účtu je soudní exekutor; toto ustanovení však řeší pouze vztah mezi bankou a majitelem účtu, nikoliv již vztah mezi soudním exekutorem a oprávněným, který je oprávněnému povinen vyplatit pro něj vymožené plnění.

Z dohledové činnosti Ministerstva spravedlnosti vyplynulo, že dochází k tomu, že si soudní exekutor úroky ze zvláštního účtu přivlastňuje, a to i v částkách v řádu set tisíc Kč ročně.

Z tohoto důvodu se navrhuje výslovně stanovit, že úroky ze zvláštního účtu v rozsahu, v němž byly připsány k plnění, které bylo vyplaceno oprávněnému, je soudní exekutor povinen vyplatit oprávněnému. Stanoví se rovněž lhůta, v níž je soudní exekutor povinen tyto úroky vyplatit.

3. Zpřesňuje se také definice vymoženého plnění, která má význam především pro stanovení odměny soudního exekutora. V praxi se odměna v exekuci vedené k vymožení peněžitého plnění, jejímž základem je podle § 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb. za podmínek stanovených touto vyhláškou výše exekutorem vymoženého plnění nezahrnujícího náklady exekuce a náklady oprávněného, vypočítává i z plnění získaného na vymáhanou povinnost ve lhůtě pro plnění na základě výzvy soudního exekutora (§ 46 odst. 6 ex.ř.), i když nešlo o postup podle § 46 odst. 6 ex.ř. Tato skutečnost však z platné právní úpravy nevyplývá, proto se navrhuje ji do zákona doplnit.

K bodu 74 (§ 46 odst. 5):

Nově se navrhuje, aby bylo výslovně stanoveno, že soudní exekutor je povinen vést odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu u banky nebo spořitelního a úvěrního družstva i složené zálohy na náklady exekuce, další zálohy podle § 55 odst. 7 a 8 ex.ř. a jistoty zaplacené v souvislosti s dražbou movitých či nemovitých věcí nebo obchodního závodu (novelizovaný § 46 odst. 5 ex.ř.). Výslovná zákonná právní úprava zvláštních účtů umožní zefektivnění výkonu státního dohledu nad těmito peněžními prostředky, protože číslo zvláštního účtu a peněžní ústav, u kterého je veden, bude soudní exekutor oznamovat Ministerstvu spravedlnosti a Exekutorské komoře České republiky. V souvislosti s tím se výslovně upravuje i možnost výkonu státního dohledu nad těmito účty.

Na základě poznatků z praxe při výkonu státního dohledu nad soudními exekutory se upřesňuje, že bezhotovostní peněžité plnění na vymáhanou povinnost (zálohy, jistoty, úschovy - tato změna je v § 75 ex.ř.) je třeba hradit přímo na zvláštní účet soudního exekutora, nikoliv případně prostřednictvím dalšího účtu u peněžního ústavu, ze kterého by peněžní prostředky na zvláštní účet byly teprve převáděny.

Do výčtu bankovních subjektů, u nichž může být zřízen zvláštní účet soudního exekutora, se výslovně zařazuje pobočka zahraniční banky.

K bodu 75 (§ 46 odst. 6):

Vyhláška č. 418/2001 Sb. upravuje vzory některých písemností soudního exekutora (včetně výzvy ke splnění vymáhané povinnosti, exekučního příkazu nebo příkazu k úhradě nákladů exekuce), přičemž součástí těchto vzorů jsou např. i informace týkající se možnosti podat návrh na odklad nebo zastavení exekuce nebo podrobné výpočty vymáhaného plnění.

Do exekučního řádu se výslovně doplňuje, že výzva ke splnění vymáhané povinnosti obsahuje i informace týkající se postupu v exekučním řízení. Tyto informace jsou stanoveny uvedenou vyhláškou.

K bodu 76 (§ 46 odst. 8):

Platný zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, stanoví v 19 odst. 2 písm. c), že

za den platby pojistného se považuje v případě provádění exekuce soudním exekutorem též den, kdy dojde k připsání pojistného na účet soudního exekutora vedený u peněžního ústavu.

Výkonem rozhodnutí nebo exekucí prováděnou soudním exekutorem se vymáhá pouze nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a penále ve výši, která je uvedena v exekučním titulu. Penále, na nějž vznikl nárok po vydání (prvního) exekučního titulu, lze vymáhat pouze na základě dalšího exekučního titulu, v němž toto penále bude vyčísleno v rozsahu, ve kterém na něj vznikl nárok od vydání (prvního) exekučního titulu.

Navržená změna umožní, aby orgán sociálního zabezpečení vymáhající dlužné pojistné nebo penále mohl od soudního exekutora zjistit, ve kterém dni bylo vymožené plnění přijato a kdy tedy nastal den platby, po němž povinný již nemá být dále penalizován.

K bodu 77 (§ 47 odst. 1):

Exekuční řád v § 35 odst. 3 stanoví, že exekutor může začít zjišťovat a zajišťovat majetek povinného nejdříve poté, kdy soud vydal pověření podle § 43a. Zjišťování a zajišťování majetku je třeba považovat za úkony směřující k provedení exekuce. Zajistit majetek lze prostřednictvím exekučního příkazu.

Z platného § 47 exekučního řádu plyne, že exekutor vydá exekuční příkaz poté, co byla exekuce zapsána do rejstříku zahájených exekucí (§ 43a odst. 1 ex.ř.), tedy před tím, než bylo vydáno pověření.

Navrhuje se uvést obě ustanovení do souladu tak, že bude výslovně stanoveno, že i exekuční příkazy lze vydávat až poté, kdy soud vydal pověření, což se také v praxi děje.

K bodu 78 (§ 47 odst. 2 písm. c):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k bodu X (§ 52 odst. 3 ex.ř.).

K bodu 79 (§ 47 odst. 2 písm. d):

Jde o legislativně technickou změnu vyvolanou zařazením nového písmene d) do § 35b odst. 1 ex.ř.

K bodu 80 (§ 48 odst. 2):

Vyhláška č. 418/2001 Sb. upravuje vzory některých písemností soudního exekutora (včetně exekučního příkazu), přičemž součástí těchto vzorů jsou např. i informace týkající se možnosti podat návrh na odklad nebo zastavení exekuce nebo podrobné výpočty vymáhaného plnění.

Do exekučního řádu se výslovně doplňuje, že exekuční příkaz obsahuje i informace týkající se postupu v exekučním řízení. Tyto informace stanoví výše uvedená vyhláška.

K bodu 81 (§ 49 odst. 1 písm. a):

Do exekučního řádu se promítá nově zakotvený nárok plátce mzdy nebo jiného příjmu na paušálně stanovenou náhradu nákladů. Předpokládá se, že povinnost k úhradě nákladů plátce mzdy bude ukládána v exekučním příkazu k provedení exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů.

K bodu 82 (§ 49 odst. 3):

Zákonem č. 164/2015 Sb. byl novelizován § 49 odst. 3 ex.ř. takto:

*(3) Přílohou exekučního příkazu podle odstavce 1 písm. b) a vyrozumění o tom, že byly splněny podmínky podle § 52 odst. 3, jde-li o provedení exekuce příkázáním pohledávky povinného z účtu u peněžního ústavu, je datový soubor, který obsahuje údaje uvedené v tomto exekučním příkazu nebo vyrozumění **nebo datový soubor obsahující údaje o změně nebo zrušení exekučního příkazu**. Po obdržení datového souboru, který je přílohou exekučního příkazu podle odstavce 1 písm. b), peněžní ústav bez zbytečného odkladu sdělí exekutorovi datovým souborem čísla účtů a výši peněžních prostředků, na něž se vztahují zákazy podle § 304 odst. 1 a 3 občanského soudního řádu, a údaj podle § 48 písm. e).*

Protože však změna nebo zrušení exekučního příkazu se děje usnesením (např. platný § 55c odst. 3 písm. c) ex.ř.), je třeba do § 49 odst. 3 ex.ř. doplnit dokumenty, jichž má být datový soubor obsahující údaje o změně nebo zrušení exekučního příkazu přílohou, tedy usnesení o změně nebo zrušení exekučního příkazu k provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu.

K bodu 83 (§ 49 odst. 5):

Soudnímu exekutorovi a plátcí mzdy se dává možnost uzavřít dohodu, na jejímž základě bude s exekučním příkazem v exekuci srážkami za mzdy a jiných příjmů a vyrozuměním o tom, že byly splněny podmínky podle § 52 odst. 3 ex.ř. (obdoba vyrozumění o právní moci v řízení o výkonu rozhodnutí), plátcí mzdy jako příloha uvedených písemností zasílán datový soubor (xml), který bude obsahovat shodné údaje jako uvedené písemnosti. Tímto způsobem by měla být zjednodušena komunikace mezi soudním exekutorem a především těmi plátcí mzdy, kteří zaměstnávají více zaměstnanců s více exekucemi.

Nedotčeno novou právní úpravou zůstane ustanovení § 49 odst. 2 ex.ř., které zakotvuje komunikaci soudního exekutora s Úřadem práce České republiky nebo Českou správou sociálního zabezpečení (zasílání příloh exekučních příkazů a vyrozumění o právní moci) v exekuci srážkami za mzdy a jiných příjmů prostřednictvím datových souborů jako povinnou.

K bodu 84 (§ 50 odst. 2):

Prohlášení o majetku povinného je upraveno v § 260a až 260h o.s.ř. Podle § 260d odst. 1 o.s.ř. předvolání k prohlášení o majetku musí obsahovat účel výslechu a poučení o následcích, jestliže prohlášení bude odmítnuto nebo jestliže v něm budou uvedeny nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje.

Těmito následky může být trestní stíhání v souvislosti se spácháním trestného činu porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo v řízení před soudem nebo jiným orgánem veřejné moci odmítne splnit zákonnou povinnost učinit prohlášení o svém majetku nebo o majetku právnické osoby, za kterou je oprávněn jednat, nebo se takové povinnosti vyhýbá nebo v takovém prohlášení uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje.

Z komentářové literatury plyne, že prohlášení o majetku učiněné před soudním exekutorem nemá stejnou povahu jako prohlášení učiněné před soudem. Komentář k exekučnímu řádu uvádí, že exekutor má *právo předvolat povinného a vyzvat jej... k prohlášení o jeho majetku. Učinit tak ale může jen tehdy, považuje-li takový krok za účelný, tj. má-li vzhledem k okolnostem rozumný důvod domnívat se, že povinný... podá exekutorovi dobrovolně informaci o svém majetku... Tento institut je založen na principu dobrovolnosti, je tedy na povinném, zda se na předvolání dostaví a prohlášení o svém majetku poskytne...*

(Kasíková, M. a kol. Exekuční řád. Komentář. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2013, str. 319 - 320 a 715)

Vzhledem k tomu, že v praxi uvedený institut není příliš využíván a především vzhledem k tomu, že soudní exekutor má dostatek právních nástrojů k tomu, aby zjistil majetek povinného sám, navrhuje se uvedený institut z exekučního řádu vypustit. Zachována zůstává možnost soudního exekutora nahlédnout do soudního spisu o prohlášení o majetku povinného.

K bodu 85 (§ 51):

Jde o legislativně technickou změnu, exekuční řád nezná oprávnění k vedení exekuce, ale pověření podle § 43a ex.ř.

K bodu 86 (V § 52 odst. 3 písm. b)):

Jde o legislativně technickou změnu související s doplněním nového písmene do § 52 odst. 3 ex.ř.

K bodu 87 (§ 52 odst. 3 písm. c)):

Právní mocí rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti nebo na uznání bude postaveno na jisto, že jsou splněny všechny předpoklady pro vedení exekuce. Přistoupit k faktickému postižení majetku oprávněného (provedení exekuce) bude možno až poté. Tato skutečnost se promítá do novelizovaného § 52 odst. 3 ex.ř., který stanoví, co se v exekučním řízení rozumí právní mocí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu (podle občanského soudního řádu lze provést výkon rozhodnutí až poté, co usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci), dále do novelizovaného § 35b odst. 1 písm. i) ex.ř., který upravuje doložku provedení exekuce zapisovanou do rejstříku zahájených exekucí, a do novelizovaného § 47 odst. 2 ex.ř., který výslovně stanoví, kdy lze provést exekuci podle exekučního příkazu.

V této souvislosti lze poukázat i na § 19 odst. 4 zákona o mezinárodním právu procesním, podle kterého rozhodnutí v řízení, v němž byl současně s návrhem na prohlášení vykonatelnosti podán návrh na nařízení výkonu rozhodnutí, nemůže nabýt právní moci ve výroku nařizujícím výkon rozhodnutí dříve než ve výroku, kterým se rozhodnutí prohlašuje za vykonatelné.

K bodu 88 (§ 54 odst. 1):

Do § 54 odst. 1 ex.ř. se v zájmu předcházení průtahům v řízení doplňuje lhůta pro odmítnutí návrhu na odklad exekuce, která dosud nebyla stanovena.

K bodu 89 (§ 54 odst. 2):

V § 54 exekučního řádu upravujícího odklad exekuce platná právní úprava stanoví, že do vydání rozhodnutí o návrhu na odklad soudní exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce a je-li exekuce odložena podle § 266 odst. 1 o.s.ř., nečiní po tuto dobu exekutor žádné úkony směřující k provedení exekuce.

Označení úkonů, které může soudní exekutor provádět od podání návrhu na odklad exekuce do rozhodnutí o tomto návrhu (platný § 54 odst. 2 ex.ř.) a po dobu odkladu exekuce (platný § 54 odst. 3 ex.ř.) se navrhuje upřesnit v závislosti na důvodech návrhu na odklad

exekuce. Do vydání rozhodnutí o návrhu na odklad soudní exekutor nebude moci provádět exekuci ani zajišťovat majetek povinného, pokud u něj bude složena jistota ve výši vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce a bude podán návrh na zastavení exekuce podle platného § 54 odst. 5 ex.ř., jinak exekuci nebude provádět, ale bude moci jak zjišťovat, tak zajišťovat majetek povinného.

K bodu 90 (§ 54 odst. 3):

Provádět exekuci, zjišťovat i zajišťovat majetek povinného bude moci soudní exekutor jako dosud i po podání návrhu na odklad exekuce (nepůjde-li o návrh podle platného § 54 odst. 5 o.s.ř.), pokud půjde o návrh, který je svévolným nebo zřejmě bezúspěšným uplatňováním nebo bráněním práva nebo v případě, kdy účastník v návrhu na odklad uplatní stejné okolnosti, o nichž již bylo rozhodnuto. O tom bude mít soudní exekutor povinnost povinného bez zbytečného odkladu vyrozumět. Tímto způsobem by měl být povinný informován o důvodu postupu soudního exekutora; podle platné právní úpravy může exekutor přistoupit k provádění exekuce ve výše uvedených případech bez dalšího.

K bodu 91 (§ 54 odst. 4 věta první):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 54 odst. 4 větě druhé až páté.

K bodu 92 (§ 54 odst. 4 věta druhá až pátá):

Po dobu odkladu opět soudní exekutor nebude moci exekuci provádět; pokud půjde o odklad podle platného § 54 odst. 5 ex.ř. (kdy se předpokládá složení dostatečné jistoty a podání návrhu na zastavení exekuce), nebude moci ani zjišťovat nebo zajišťovat majetek povinného. Předpokládá se rovněž, že po dobu odkladu nebude moci soudní exekutor zajistit sepsané movité věci. Podle komentáře k exekučnímu řádu *v případě mobiliární exekuce není možno přistoupit k prodeji věci v dražbě, ale nic nebrání exekutorovi, aby provedl soupis věci, přičemž nesmí sepsané věci zajistit (neboť to již je úkon, který bezprostředně směřuje k provedení exekuce)*. (Kasíková, M. a kol. Exekuční řád. Komentář. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2013, str. 334)

Soudní exekutor bude také subsidiárně postupovat podle navrženého § 266 odst. 1 věty druhé občanského soudního řádu a v případě, kdy to bude potřeba k dosažení účelu odkladu, bude moci rozhodnout, že zákazy týkající se nakládání se v zákoně stanoveným majetkem po dobu odkladu neplatí.

K bodu 93 (§ 54 odst. 8):

V § 54 odst. 8 ex.ř. se výslovně stanoví lhůta, ve které je soudní exekutor povinen postoupit návrh na odklad exekuce k rozhodnutí exekučnímu soudu, pokud tomuto návrhu nevyhoví. Jde o lhůtu 7 dnů od doručení návrhu, která je již zákonem stanovena pro posouzení návrhu a případné rozhodnutí soudního exekutora o odkladu.

K bodu 94 (§ 55 odst. 6):

V souvislosti se zavedením povinné zálohy na náklady exekuce se navrhuje změnit § 55 odst. 6 ex.ř. Jak bylo uvedeno výše, předpokládá se, že oprávněný bude zproštěn od hrazení zálohy buďto ze zákona nebo na základě rozhodnutí soudního exekutora za podmínek stanovených zákonem. Pokud však oprávněný od hrazení zálohy zproštěn

nebude a zálohu ve stanovené lhůtě neuhradí, soudní exekutor bude povinen exekuci zastavit, a to i bez návrhu a souhlasu oprávněného, který jinak předpokládá § 55 odst. 4 ex.ř.

K bodu 95 (§ 55 odst. 7 až 9):

1. Nově se zakotvuje povinnost rozhodnout o zastavení exekuce v případě, že po dobu posledních 3 let nedošlo k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti nebo nebyl-li po tuto dobu zjištěn či zajištěn žádný majetek postižitelný v exekuci, který by stačil alespoň ke krytí nákladů exekuce. Rozhodnutí o zastavení by mohl odvrátit oprávněný, pokud by na výzvu soudního exekutora v přiměřené lhůtě složil další zálohu na náklady exekuce, jejíž výše bude stanovena prováděcím právním předpisem, tedy vyhláškou č. 330/2001 Sb., přičemž na tuto zálohu se obdobně použijí navrhovaná ustanovení § 43b odst. 1 věty druhé a třetí, odst. 2 a 3 ex.ř. upravující zproštění od hrazení zálohy a lhůtu pro její úhradu. U řízení vedeného ve prospěch oprávněného, který je zproštěn od složení zálohy na náklady exekuce, postačí, aby oprávněný sdělil, že nesouhlasí se zastavením exekuce.

Z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 20 Cdo 3442/2011 plyne, že v exekučním řízení úkony směřující ke zjištění majetku povinného provádí pověřený exekutor. Nejvyšší soud v usnesení ze dne 11. února 2009, sp. zn. 20 Cdo 4360/2008, uvedl, že v případě nedostačujícího majetku exekutor podá soudu podnět k zastavení exekuce a uvede v něm, jaké úkony ke zjištění majetku provedl a s jakým výsledkem, případně z čeho dovodil hodnotu zjištěného majetku... Na základě vyjádření exekutora pak (soud) posoudí, zda důvod k zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř. je dán..., přičemž exekuci podle tohoto ustanovení lze zastavit, jestliže po provedení úkonů směřujících ke zjištění majetku povinného není zjištěn žádný majetek, event. je jeho hodnota ke krytí nákladů exekuce nepostačující.

Navrhovaná právní úprava tedy směřuje k tomu, aby v případě, kdy po dobu tří let jsou dány výše zmíněné podmínky pro zastavení exekuce, byl soudní exekutor povinen i bez návrhu a souhlasu oprávněného exekuci zastavit a nebylo tedy nutno získávat souhlas oprávněného nebo dávat podnět soudu. Tímto způsobem by mělo být dosaženo snížení počtu vícečetných exekucí, v nichž již není jejich účel, tedy vymožení vykonatelné pohledávky či jiné povinnosti pro oprávněného, naplňován po dobu stanovenou zákonem.

Oprávněný bude mít v případě, že bude mít zájem na dalším vedení exekuce, možnost zastavení složením další zálohy předejít a nedotčeno zůstane rovněž jeho právo po zastavení exekuce podat exekuční návrh v téže věci znovu. Na tuto zálohu se použije navrhovaný § 43b odst. 1 věta druhá ex.ř. přiměřeně, od jejího složení tedy bude zproštěn např. oprávněný v exekuci k vymožení výživného na nezletilé dítě nebo náhrady újmy způsobené poškozenému pracovním úrazem, nemocí z povolání, ublížením na zdraví či trestným činem. U oprávněných, kteří jsou od složení zálohy zproštěni ze zákona, se předpokládá, že nebudou vyzýváni ke složení další zálohy, ale ke sdělení, zda souhlasí se zastavením - k zastavení bude postačovat, že se oprávněný k výzvě nevyjádří.

2. Návrh řeší rovněž skutečnost, že za splnění podmínek pro zastavení exekuce podle § 55 odst. 7 ex.ř. budou pravděpodobně splněny i podmínky pro zastavení pro nemajetnost. Předpokládá se, že pokud nebylo do složení zálohy podle § 55 odst. 7 ex.ř. rozhodnuto o návrhu na zastavení pro nemajetnost, takový návrh se podaný po dobu 3 let od složení zálohy se zamítne a soud nebude moci z uvedeného důvodu exekuci zastavit ani bez návrhu. Vychází se tedy z toho, že oprávněný složením zálohy odvrátil zastavení exekuce z důvodů podle § 55 odst. 7 ex.ř. a exekuce by poté bez ohledu na to, zda bude něco vymoženo, měla (pokud nedojde k zastavení z jiného důvodu) pokračovat po dobu, po jejímž uplynutí opět dojde k naplnění podmínek k zastavení podle § 55 odst. 7, byť by po tuto dobu byly naplněny podmínky pro zastavení exekuce pro nemajetnost. Takto bude možno postupovat po dobu 9 po sobě následujících let, kdy by exekuce, v níž po tuto dobu nebyl zjištěn ani zajištěn žádný

postižitelný majetek (a nebylo nic vymoženo) měla být zastavena definitivně. Složením zálohy podle § 55 odst. 7 a 8 ex.ř. by oprávněný neměl mít možnost prodlužovat bezvýslednou exekuci do nekonečna.

3. Soudní exekutoři podléhají státnímu dohledu vykonávanému Ministerstvem spravedlnosti a předsedy okresních soudů a dohledu vykonávanému Exekutorskou komorou České republiky. V rámci výkonu státního dohledu a dohledu se rovněž zjišťuje, zda v exekučním řízení nevznikají průtahy (podle § 46 odst. 1 ex.ř. exekutor postupuje v exekuci rychle a účelně); z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že za průtahy lze považovat nečinnost po dobu cca 9 měsíců. Úkony státního dohledu a dohledu lze zahájit rovněž na základě podnětu účastníka řízení. Lze tedy mít za to, že soudní exekutor by neměl být nečinný po dobu 3 let a nemělo by docházet k tomu, že po tuto dobu nebude zjišťovat majetek povinného.

K bodu 96 (část první hlava IV díl I):

Z § 52 odst. 1 ex.ř. plyne, že nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Jako nadbytečná se tedy ruší ustanovení, která v exekučním řádu stanoví, že pro jednotlivé způsoby provedení exekuce (exekuci srážkami ze mzdy a jiných příjmů, příkázáním pohledávky, prodejem movitých věcí a nemovitých věcí, postižením závodu nebo exekuci ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky) se přiměřeně použijí příslušná ustanovení občanského soudního řádu.

K bodu 97 (§ 65):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k bodu 96.

K bodu 98 (část první, hlava IV, díl 3 - § 65a):

Na místo zrušeného dílu 3 hlavy IV části první exekučního řádu, který se týkal exekuce příkazem k výplatě z účtu u peněžního ústavu, se navrhuje zakotvit ustanovení týkající se exekuce správou nemovité věci.

Občanský soudní řád se předkládaným materiálem upřesňuje v § 320h odst. 2 písm. a) tak, aby bylo jasné, že z příjmů, které soud získal správou nemovité věci a které se po odečtení výdajů odevzdají oprávněnému k uspokojení jeho vymáhané pohledávky, se jako první v pořadí odečítají výdaje na náklady správy nemovité věci vzniklé státu.

V návaznosti na to se do exekučního řádu v § 65a doplňuje, že náklady exekuce se při exekuci správou nemovité věci uspokojují jako náklady správy nemovité věci ve skupině uvedené v § 320h odst. 2 písm. a) o.s.ř.

Obdobné ustanovení zakotvuje již např. v souvislosti se s exekucí prodejem nemovité věci platný § 66 odst. 7 ex.ř.

K bodu 99 (§ 66 odst. 3):

V § 66 odst. 3 se opravuje chybný odkaz na § 328b odst. 4 o.s.ř., který upravuje náležitosti dražební vyhlášky při výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí. Dané ustanovení se má vztahovat na § 329 odst. 1 o.s.ř., který upravuje výčet osob, které nesmějí dražit, stejně jako v § 66 odst. 3 ex.ř. správně uvedený § 336h odst. 4 o.s.ř. ve vztahu k dražbě nemovitých věcí.

K bodu 100 (§ 66 odst. 7):

V § 66 odst. 7 se upřesňuje, že náklady exekuce se uspokojují jako náklady prodeje movitých věcí podle občanského soudního řádu.

Občanský soudní řád v § 331 odst. 1 a 2 stanoví, že byl-li výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí nařízen jen pro jednu pohledávku, soud po srážce nákladů prodeje vyplatí oprávněnému dosažený výtěžek; byl-li výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí nařízen třeba postupně pro několik pohledávek anebo přihlásil-li se včas další oprávněný nebo věřitel, vyplatí soud po srážce nákladů prodeje každému z oprávněných nebo věřitelů výtěžek podle pořadí.

K bodu 101 (§ 69):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 60 a 65.

K bodu 102 (§ 70 odst. 4):

Doplňuje se právní úprava uspokojování nákladů exekuce v případě, kdy exekuce postižením závodu pokračuje správou závodu. Protože občanský soudní řád v § 338ma odst. 2 stanoví, že ustanovení § 320h o.s.ř. upravující uhrazování výdajů, včetně nákladů správy nemovité věci vzniklých státu, z příjmů, které soud získal správou nemovité věci, se v souvislosti se správou závodu použije obdobně, odkazuje i exekuční řád v ustanovení týkajícím se správy závodu na ustanovení týkající se uhrazování nákladů exekuce v exekuci správou nemovité věci.

K bodu 103 (§ 71 a 73):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 60 a 65.

K bodu 104 (§ 73a odst. 3):

V § 73a odst. 3 se provádí legislativně technická změna - zpřesňují se odkazy na jednotlivá ustanovení exekučního řádu.

K bodu 105 (§ 73a odst. 8):

Do § 73a odst. 8 se doplňuje postup směřující k ukončení řízení pro případ, kdy oprávněný neuhradí náklady exekuce a soudní exekutor v důsledku toho nevydá exekuční příkaz ke zřízení exekutorského zástavního práva.

K bodu 106 (§ 74 odst. 1):

Mění se formulace § 74 odst. 1 ex.ř. tak, aby bylo zřejmé, že exekutor *neprovádí další činnost na základě dohody se žadatelem, ale... je povinen požadovaný úkon další činnosti provést, nebrání-li mu v tom důvody uvedené v (§ 74) odst. 3, pro které může provedení úkonu odmítnout.* (Kasíková M. a kol. Exekuční řád. Komentář. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2013, str. 468)

Jako další činnost soudního exekutora se zakotvuje poskytování údajů týkajících se toho, zda je proti povinnému vedeno jiné (první) exekuční řízení. Tyto údaje bude možno poskytnout před zahájením exekučního řízení oprávněnému, který předloží exekuční titul,

a měly by mu sloužit k tomu, aby v souvislosti s navrhovanou koncentrací exekučních řízení podával exekuční návrh k soudnímu exekutorovi, který exekuční návrh již dále nebude nikomu postupovat. Předpokládá se, že za poskytnutí uvedených informací bude soudnímu exekutorovi náležet náhrada hotových výdajů ve výši 50 Kč.

K bodu 107 (§ 75 odst. 1):

Navrhuje se zpřesnit formulace přijímání věcí do úschovy jako další činnosti soudního exekutora.

K bodu 108 (§ 75 odst. 2):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 46 odst. 6. Speciálně ke zvláštnímu účtu, na němž budou vedeny peněžní prostředky, které budou předmětem úschovy, je třeba uvést, že jednotlivé úschovy by měly být vedeny vždy na samostatném účtu, jak již nyní plyne z čl. 3 přílohy č. 6 kancelářského řádu (Úschovní řád) - *účet, na kterém jsou uloženy peníze uschovatele (dále jen „úschovní účet“), musí být veden na jméno a příjmení exekutora. Pro každou úschovu musí být zřízen samostatný účet.*

K bodu 109 (§ 76a):

Navrženým ustanovením se právní úprava postupu soudního exekutora při správě majetku zajištěného v trestním řízení uvádí do souladu s platným zněním zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 279/2003 Sb. vykonává správu majetku zajištěného v trestním řízení buď soud nebo na základě jeho pověření soudní exekutor. Z § 1 odst. 6 zákona č. 279/2003 Sb. plyne, že ustanovení tohoto zákona o postupu soudu se obdobně užití na postup státního zástupce a ustanovení tohoto zákona o postupu soudu při správě zajištěného majetku se obdobně užití také na postup policejního orgánu. Možnost pověřit soudního exekutora k výkonu správy majetku mají tedy všechny orgány činné v trestním řízení.

Z § 8a odst. 1 zákona č. 279/2003 Sb. plyne, že podle tohoto zákona se spravuje majetek zajištěný v trestním řízení, přičemž podle § 1 odst. 1 a 2 tohoto zákona jde o správu majetku zajištěného pro účely výkonu trestu nebo uspokojení nároku poškozeného v trestním řízení, jakož i věcí a náhradních hodnot vydaných, odňatých nebo jinak zajištěných v trestním řízení, případně majetku vydaného v rámci mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních a majetku zajištěného podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Tomu se přizpůsobuje i dikce § 76a exekučního řádu tak, aby bylo zřejmé, že soudní exekutor může spravovat veškerý majetek zajištěný v trestním řízení.

K bodu 110 (nadpis části první hlavy VII):

Nadpis části první hlavy VII exekučního řádu se uvádí do souladu s doplněním paušálně stanovené náhrady nákladů do následujících ustanovení.

K bodu 111 (§ 87 odst. 1):

Do exekučního řádu se promítá právní úprava odměny a náhrady nákladů správce nemovité věci. Tato odměna bude stejně jako odměna správce závodu součástí nákladů exekuce.

K bodu 112 (§ 87 odst. 2):

V souvislosti se změnou právní úpravy zálohy na náklady exekuce, která spočívá především v povinnosti soudního exekutora zálohu od oprávněného požadovat, se podrobněji upravuje nakládání se zálohou zejména v případě, kdy v exekuci nebyly vymoženy náklady exekuce.

Problematikou zálohy na náklady exekuce se Nejvyšší soud zabýval např. ve svém rozhodnutí sp.zn. 20 Cdo 3817/2010, podle nějž *podstatou institutu zálohy na náklady exekuce je... zajištění prostředků pro následné vedení exekuce, resp. úkony exekutora, vedoucí k jejímu úspěšnému ukončení.*

Ze stanoviska Nejvyššího soudu sp. zn. Cpjn 200/2005 plyne, že *ne zcela zřetelně je soudy hodnocena otázka důsledků okolnosti, že oprávněný poskytl exekutorovi vyžádanou zálohu (podle § 90 odst. 3 ex. ř.)... Správné posouzení této otázky musí vycházet z obecného vnímání zálohy coby plnění, jež podléhá vyúčtování, a rozlišovat mezi situacemi, kdy povinnost k náhradě nákladů exekučního řízení má při zastavení exekuce (ve smyslu § 52 odst. 1 ex. ř., § 271 o. s. ř.) povinný a kdy oprávněný. V prvním případě tvoří oprávněným složená záloha jeho náklad (náklad oprávněného ve smyslu § 87 odst. 2 ex. ř.), a náklady exekuce (§ 87 odst. 1 ex. ř.), jež na povinném může žádat exekutor, se tím snižují. V druhém případě je exekutorovi povinen oprávněný zaplatit na náhradě nákladů exekuce jen tu jejich část, jež složenou zálohu převyšuje (usnesení Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 21 Co 64/2004). Zmiňované usnesení Krajského soudu v Hradci Králové sp.zn. 21 Co 64/2004 uvádí, že *ukládá-li soud oprávněnému, aby nahradil soudnímu exekutorovi náklady exekuce (§ 89 EŘ), stanoví výši této náhrady tak, že od celkových nákladů exekuce odečte zálohu (§ 90 odst. 3 EŘ), kterou oprávněný exekutorovi již zaplatil.**

Uvedené principy návrh promítá do § 87 ex.ř. V § 88 ex.ř. je poté řešeno, v jakém rozhodnutí je záloha na náklady exekuce, případně další záloha na náklady exekuce zpravidla vyúčtována.

Podle platného § 87 odst. 3 ex. ř. náklady exekuce hradí exekutorovi povinný. Náhrada těchto nákladů, jakož i nákladů oprávněného bude povinnému ukládána příkazem k úhradě nákladů exekuce. Budou-li náklady exekuce, k jejichž náhradě je zavázán povinný, vymoženy v exekuci, a bude-li exekuce skončena podle § 46 odst. 2, případně 6 ex.ř., uspokojí se náklady exekuce ze zálohy a celá částka vyplacená na záloze by měla být vrácena oprávněnému v plné výši jako náklad oprávněného.

Pokud dojde k zastavení exekuce a náhrada nákladů exekuce bude v usnesení o zastavení exekuce uložena povinnému, uspokojí se do výše zálohy ze zálohy na náklady exekuce; v tomto případě se opět záloha, která byla použita k uhrazení nákladů exekuce, stává nákladem oprávněného (navržený § 87 odst. 2 věta druhá část věty před středníkem ex.ř.). Pokud dojde k zastavení a náhrada nákladů exekuce bude uložena oprávněnému, bude ze zálohy rovněž uhrazena a v tomto případě se nestane nákladem oprávněného (navržený § 87 odst. 2 věta druhá část věty za středníkem ex.ř.).

Předpokládá se také, že ze zálohy budou uhrazeny účelně vynaložené cestovní výdaje a náhrada za ztrátu času, které nejsou nákladem exekuce; výslovně se rovněž stanoví, že tyto náklady se nestávají nákladem oprávněného a není je tedy povinen hradit povinný - jinak by právní úprava obsažená v § 87 odst. 1 větě poslední nevedla důsledně k omezování nákladů exekucí prodejem movitých věcí.

Dále se výslovně uvádí, že ze zálohy se náklady exekuce uspokojí po právní moci příkazu k úhradě nákladů exekuce, jímž byly náklady exekuce určeny.

K bodu 113 (§ 87 odst. 3):

Výslovně se zakotvuje právo plátce mzdy na paušálně stanovenou náhradu nákladů a skutečnost, že tuto náhradu hradí plátcí mzdy povinný. Dále návrh uvádí, že při provádění srážek k vydobytí několika pohledávek vůči témuž povinnému náhrada nákladů bude náležet pouze jednou. O náhradě nákladů plátce mzdy se bude rozhodovat i v usnesení o zastavení exekuce.

Předpokládá se, že plátcí mzdy si paušálně stanovenou částku náhrady nákladů bude srážet podle občanského soudního řádu ze mzdy povinného a zbytek sražené částky zašle soudnímu exekutorovi k uspokojení vymáhané pohledávky, nákladů exekuce a nákladů oprávněného. Pokud si plátcí mzdy náhradu nákladů ze sražené částky neodečte, jeho právo na ni zanikne.

K bodu 114 (§ 87 odst. 5 a 6):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 87 odst. 2.

K bodu 115 (§ 87 odst. 8 a 9):

Výslovně se v § 87 odst. 8 ex.ř. navrhuje upravit rozdělování částečně vymoženého plnění na vymáhanou pohledávku včetně jejího příslušenství, náklady exekuce a náklady oprávněného v případech, kdy tuto právní úpravu neobsahuje zákon (občanský soudní řád). Občanský soudní řád upravuje postup při výplatě výtěžku dosaženého prodejem movitých věcí (§ 331 o.s.ř.), rozvrh rozdělované podstaty získané dražbou nemovité věci (§ 336q a 337 a násl. o.s.ř.), rozvrh rozdělované podstaty získané dražbou závodu (§ 338zb a násl. o.s.ř.), odečítání výdajů z příjmů, které byly získány správou nemovité věci (§ 320h o.s.ř.) a odkazem na § 320h o.s.ř. i tentýž postup týkající se příjmů získaných správou závodu.

Nově se tedy navrhuje upravit, jakým způsobem má být rozdělováno vymožené částečné plnění získané jinými způsoby provedení exekuce, tedy srážkami ze mzdy a jiných příjmů, příkázáním pohledávky a pozastavením řídičského oprávnění.

Předpokládá se, že z vymoženého částečného peněžitého plnění soudní exekutor nejprve odečte náhradu paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, případně náhradu za ztrátu času při exekuci nebo náhradu za doručení písemností. Bude-li soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, odečte soudní exekutor rovněž příslušnou daň z přidané hodnoty (§ 87 odst. 1 ex.ř.). Z komentáře k exekučnímu řádu plyne, že *základem daně je celková částka nákladů exekuce zahrnující odměnu exekutora i všechny náhrady... Daň z přidané hodnoty se tedy vypočte z celkové částky nákladů exekuce.* (Kasíková, M. a kol. Exekuční řád. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, str. 495 a 496)

Důvodem přednostního odečtu těchto nákladů je skutečnost, že jde o (byť v některých případech paušálně hrazené) náklady, které v souvislosti s exekuční činností skutečně vznikly, a je tedy na místě, aby na ně bylo vymožené částečné plnění použito. Budou-li tyto náhrady hrazeny ze zálohy, použije se vymožené částečné peněžitě plnění nejprve na náklady oprávněného v rozsahu, v jakém z něj byly tyto náhrady uhrazeny.

Dále se vymožené částečné plnění poměrně rozdělí na vymáhanou pohledávku včetně příslušenství, náklady oprávněného a odměnu. Způsob tohoto rozdělení stanoví prováděcí právní předpis, tedy vyhláška č. 330/2001 Sb.

Z § 46 odst. 5 ex.ř. v platném znění plyne, že exekutor je povinen vymožené peněžitě plnění vést odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu. Vzhledem k tomu, že se v exekuci vymáhají i náklady exekuce a náklady oprávněného (navržený § 43a odst. 6 písm. d), § 88 ex.ř.), je zřejmé, že vymožené peněžitě plnění vedené na zvláštním účtu

zahrnuje nejen vymáhanou pohledávku a její příslušenství, ale i náklady exekuce a náklady oprávněného.

Podle § 46 odst. 4 ex.ř. ve znění projednávaného materiálu vyplatí soudní exekutor vymožené částečné plnění po odpočtu nákladů exekuce. Část vymoženého částečného plnění použitá na nákladu nákladů exekuce a nákladů oprávněného zůstane uložena na zvláštním účtu až do doby, kdy o něm bude pravomocně rozhodnuto ať již příkazem k úhradě nákladů exekuce, rozhodnutím o zastavení exekuce nebo rozhodnutím o rozvrhu. Výslovně se také stanoví, že náklady exekuce a náklady oprávněného bude možno vyplatit ze zvláštního účtu až po zápisu doložky provedení exekuce do rejstříku zahájených exekucí, protože z poznatků z výkonu státního dohledu plyne, že někteří soudní exekutoři tak nečiní.

K bodu 116 (§ 88 odst. 1):

Nově se navrhuje upřesnit podmínky pro vydávání příkazu k úhradě nákladů exekuce, tedy rozhodnutí, v němž se určují náklady exekuce a náklady oprávněného (§ 88 odst. 1 ex.ř.). Výše zmíněný komentář k exekučním řádu k příkazu k úhradě nákladů exekuce uvádí, že *náklady určené v příkazu exekutora k úhradě nákladů exekuce mohou být vymoženy jen činnostmi exekutora v exekuci, ve které byl příkaz vydán... příkaz k úhradě nákladů exekuce nemůže být podkladem (exekučním titulem) v jiných exekučních řízeních či řízeních o výkon rozhodnutí. Pokud exekuce skončí jinak než úspěšným vynucením splnění povinnosti..., je nezbytné, aby rozhodnutí, kterým se exekuce zastavuje, obsahovalo i výrok o náhradě nákladů i výrok o náhradě nákladů mezi účastníky navzájem.* (str. 497 a 498)

Jak bylo uvedeno výše, navrhuje se, aby povinnost k úhradě nákladů exekuce a nákladů oprávněného byla ukládána v příkazu k úhradě nákladů exekuce, který bude vydáván na počátku exekučního řízení. Tímto rozhodnutím by mělo být určeno, že se exekuce vztahuje rovněž na náklady exekuce a náklady oprávněného, a to z toho důvodu, aby případné vymožené plnění mohlo být podle výše zmíněných zásad a za výše zmíněných podmínek použito i na náklady exekuce a náklady oprávněného.

K bodu 117 (§ 88 odst. 2):

Příkaz k úhradě nákladů exekuce bude možno vydat rovněž tehdy, pokud si to vyžádá postup řízení, tedy např. tehdy, pokud vzniknou nové hotové výdaje, které nebyly zmíněny v prvním příkazu k úhradě.

K bodu 118 (§ 88 odst. 3 písm. e)):

Jde o formulační změnu odrážející skutečnost, že příkaz k úhradě nákladů exekuce lze vydat i po vymožení nebo v průběhu vymáhání povinnosti.

K bodu 119 (§ 88 odst. 3 písm. f)):

V návrhu se dále upřesňují náležitosti výše zmíněných příkazů k úhradě nákladů exekuce. Jde především o to, aby na počátku exekuce kromě uložení povinnosti k úhradě nákladů exekuce byly určeny, vyčísleny a odůvodněny náklady exekuce a náklady oprávněného, v průběhu exekučního řízení případně určeny, vyčísleny a odůvodněny další vzniklé náklady a v příslušném příkazu k úhradě nákladů exekuce vyúčtována záloha na náklady exekuce, přičemž i vyúčtování zálohy by mělo být odůvodněno.

K bodu 120 (§ 88 odst. 3 písm. g)):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 88 odst. 3 písm. f)).

K bodu 121 (§ 88 odst. 3 písm. h)):

Vyhláška č. 418/2001 Sb. upravuje vzory některých písemností soudního exekutora (včetně výzvy ke splnění vymáhané povinnosti, exekučního příkazu nebo příkazu k úhradě nákladů exekuce), přičemž součástí těchto vzorů jsou např. i informace týkající se možnosti podat návrh na odklad nebo zastavení exekuce nebo podrobné výpočty vymáhaného plnění.

Do exekučního řádu se výslovně doplňuje, že příkaz k úhradě nákladů exekuce obsahuje i informace týkající se postupu v exekučním řízení.

K bodu 122 (§ 88 odst. 4 a 5):

Výslovně se navrhuje stanovit, že pokud bude třeba změnit určení nákladů, exekutor předchozí příkaz k úhradě nákladů exekuce zruší a toto zrušení odůvodní. Tím by mělo být zajištěno, aby vedle sebe případně nestály dva odlišné příkazy k úhradě nákladů exekuce a aby se soudní exekutor vždy vypořádal s tím, proč ruší předchozí příkaz, a byla tedy zřejmá návaznost příkazů k úhradě nákladů exekuce, pokud jich bylo v exekučním řízení vydáno více a navzájem se v některých ohledech překrývají. Příkaz k úhradě nákladů exekuce bude možno zrušit novým příkazem k úhradě nákladů exekuce, pokud bude vydáván, případně usnesením.

K bodu 123 (§ 89):

Odkazujeme na důvodovou zprávu k § 87 odst. 3 ex.ř.

K bodu 124 (§ 90 odst. 3):

V souvislosti se změnou koncepce zálohy na náklady exekuce se zakotvuje nárok soudního exekutora na tuto zálohu i na zálohu podle nového § 55 odst. 7 ex.ř.

K bodu 125 (§ 94 odst. 1):

V § 94 odst. 1 ex.ř. se navrhuje vypustit odkaz na archiv soudního exekutora, protože tato část ustanovení je obsoletní. Zákonem č. 396/2012 Sb. byl zrušen institut exekutorského archivu, v němž se uschovaly ukončené spisy, registry, razítka, průkazy a pečetidla exekutorů, jejichž úřad zanikl nebo kteří byli přeloženi do obvodu jiného okresního soudu a který vedl okresní soud, v jehož obvodu exekutor vykonával svůj úřad.

Podle platné právní úpravy razítka, průkazy a pečetidla exekutorů, jejichž úřad zanikl nebo kteří byli přeloženi do obvodu jiného okresního soudu, přebírá Exekutorská komora ČR (§ 103 ex.ř.) a veškeré spisy přebírá podle § 15 odst. 5 ex.ř. soudní exekutor jmenovaný do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl.

Z čl. IV zákona č. 396/2012 Sb. plyne, že okresní soudy, které vedly exekutorský archiv, odevzdaly do 3 měsíců od dne nabytí účinnosti tohoto zákona Exekutorské komoře razítka, průkazy a pečetidla exekutorů, které uchovávaly, a ukončené spisy, které uchovávaly, odevzdaly soudnímu exekutorovi, který byl nástupcem exekutora, jenž ukončené spisy vedl.

K bodu 126 (§ 94 odst. 4):

Nově se zakotvuje povinnost soudního exekutora zaslat účastníku řízení informaci o výši vymoženého plnění a o datu, kdy k vymožení došlo. Tato informace bude zasílána na žádost účastníka řízení nejvýše jednou ročně, nedohodnou-li se účastník a soudní exekutor na jiné frekvenci zasílání informace.

Uvedená informace by měla povinnému i oprávněnému sloužit k tomu, aby zjistili, do jaké míry je jeho dluh již uhrazen a jakou jeho část je ještě třeba výhledově splatit, a případně tomu přizpůsobili své chování.

V praxi již někteří soudní exekutoři tyto informace poskytují.

K bodu 127 (§ 102 odst. 4):

Jde o legislativně technickou změnu, nahlížení do spisů a půjčování spisů je upraveno v hlavě deváté části první exekučního řádu.

K bodu 128 (§ 110 odst. 7):

Nově se navrhuje, aby kárná komise (orgán Exekutorské komory ČR), která je složena z 6 členů z řad soudců a 3 členů z řad soudních exekutorů, měla 3 náhradníky z řad soudních exekutorů, a v případě, kdy by počet členů komise z řad exekutorů klesl pod počet stanovený zákonem, byla oprávněna z řad náhradníků doplnit členy nové.

Členové komise z řad soudních exekutorů jsou voleni sněmem podle § 110 odst. 7 písm. a) ex.ř. a v případě, kdy některému z členů kárné komise zanikne členství v komisi, je nutno kvůli doplnění členů svolávat sněm. Podle navržené právní úpravy bude možno členy doplnit z náhradníků, kteří již sněmem byli zvoleni.

Obdobná právní úprava se navrhuje i ve vztahu k revizní komisi.

K bodu 129 (§ 113 odst. 1):

Odkazujeme na důvodovou zprávu k § 110 odst. 7.

K bodu 130 (§ 114 odst. 1):

Odkazujeme na důvodovou zprávu k § 110 odst. 7.

K bodu 131 (§ 115b):

Navrhuje se stanovit Exekutorské komoře ČR povinnost bezplatně poskytovat Ministerstvu spravedlnosti údaje v podobě statistických informací. Půjde zejména o údaje o počtu řízení různě rozčleněné podle aktuální potřeby (např. podle způsobů vedení exekuce) nebo o způsobech skončení exekučních řízení, případně jiné informace týkající se exekučního řízení nebo další činnosti soudních exekutorů nebo činnosti komory.

Pro poskytování údajů jsou stanoveny následující podmínky:

1. informace by měly být poskytnuty bezplatně na základě žádosti ministerstva,
2. pro jejich poskytnutí by ministerstvo mělo určit přiměřenou lhůtu,
3. informace by se měly týkat činnosti soudních exekutorů nebo Exekutorské komory ČR,
4. jejich zjišťování by nemělo být spojeno s nepřiměřenými obtížemi.

Protože některé z uvedených informací lze poskytnout pouze na základě údajů poskytnutých soudními exekutory, navrhuje se stanovit rovněž odpovídající povinnost soudním exekutorům.

Návrh rovněž ukládá ministerstvu, aby Exekutorskou komoru upozornilo na porušení povinnosti týkající se zaslání údajů a určilo jí lhůtu k nápravě.

K bodu 132 (§ 122 odst. 2):

Nově se navrhuje stanovit, že soudnímu exekutorovi je ze zákona pozastaven výkon exekutorského úřadu, a to od zveřejnění rozhodnutí o jeho úpadku v insolvenčním rejstříku do skončení insolvenčního řízení.

Analogii lze nalézt v zákoně o advokacii - advokátovi, vůči kterému byl prohlášen konkurs, je podle § 8b odst. 1 písm. a) pozastaven výkon advokacie dnem, kdy nastaly účinky prohlášení konkursu.

Ke skončení insolvenčního řízení může dojít např. v důsledku rozhodnutí insolvenčního soudu o zrušení konkursu (§ 308 a násl. insolvenčního zákona), eventuálně vydáním rozhodnutí, jímž insolvenční soud vezme na vědomí splnění reorganizačního plánu nebo jeho podstatných částí (§ 364 odst. 2 ins. zák.), nebo jímž vezme na vědomí splnění oddlužení (§ 413 ins. zák.).

K bodu 133 (§ 122 odst. 3):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 17 odst. 1.

K bodu 134 (nadpis hlavy XIII):

V části první se nadpis hlavy XIII uvádí do souladu s materiálem Ministerstva vnitra „Zásady tvorby právní úpravy přestupků“ (str. 37).

K bodu 135 (§ 124a odst. 1 písm. b):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k § 124a odst. 1.

K bodu 136 (§ 124a odst. 1):

Exekuční řád v § 15 odst. 5 upravuje povinnost soudního exekutora, kterému zanikl výkon exekutorského úřadu, nebo jeho zástupce, zajistit předání spisů, plnění vymožených v exekuci, zajištěných věcí, exekutorských úschov a registrů nově jmenovanému exekutorovi a předání razítek, průkazů a pečetidel Exekutorské komoře. S nesplněním této povinnosti však není spojena žádná sankce a v praxi docházelo k tomu, že bývalý soudní exekutor předání spisů a dalších věcí nezajistil a v řízeních, která vedl před zánikem výkonu úřadu, vznikaly průtahy. Obdobnou povinnost bude mít i zástupce soudního exekutora, který bude předávat exekuční věci podle § 15 odst. 9 návrhu v případě, že se nepodařilo obsadit uvolněný exekutorský úřad. Nesplnění uvedených povinností se navrhuje postihnout jako přestupek. Dále se navrhuje jako přestupek postihovat skutečnost, že soudní exekutor nebo jeho zástupce neposkytne předsedovi soudu, který má rozvrhnout spisy z neobsazeného nebo zrušeného úřadu, potřebnou součinnost, nebo skutečnost, že zástupci nebyl poskytnut přístup ke spisům.

K bodu 137 (§ 124a odst. 2):

Za nové přestupky podle § 124a odst. 1 písm. d) až f) bude možno uložit pokutu do 200 000 Kč.

K bodu 138 (§ 124c odst. 1 písm. e):

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na doplnění § 24 ex.ř.

K bodu 139 (§ 124c odst. 1 písm. l):

Odkazujeme na důvodovou zprávu k § 124c odst. 1 písm. n).

K bodu 140 (§ 124c odst. 1 písm. n):

V návaznosti na nový § 115b ex.ř. se zařazuje i odpovídající přestupek Exekutorské komory ČR. Porušení nově stanovené povinnosti soudním exekutorem by mohlo být posouzeno jako kárné provinění.

K bodu 141 (§ 124c odst. 2 písm. c):

Stanoví se sankce za nově zavedený přestupek týkající se porušení povinnosti podle § 115b ex.ř.

K bodu 142 (§ 125 odst. 1):

Navrhuje se doplnit možnost zapisovat do centrální evidence exekucí i údaje z výzvy ke splnění vymáhané povinnosti podle § 46 odst. 6 ex.ř. - mělo by jít zejména o údaj týkající se zvyšování vymáhané povinnosti ode dne vydání výzvy, případně o výši odměny a náhrady hotových výdajů soudního exekutora. Vzor výzvy ke splnění vymáhané povinnosti, v němž jsou uvedeny i zmíněné náležitosti, je upraven v příloze č. 5 k vyhlášce č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 143 (§ 125 odst. 2 a 3):

Navrhuje se zakotvit do zákona, že do centrální evidence exekucí se zapisují i údaje o tom, že exekuční řízení byla spojena (tento údaj má význam zejména v souvislosti s výší nákladů exekuce), dále o tom, že došlo k zániku pověření soudního exekutora a případně i údaje o dalším soudním exekutorovi, který řízení vede, pokud je po zániku pověření exekuční řízení dále vedeno (např. z důvodu vyloučení soudního exekutora pro podjatost, změny soudního exekutora), a o celkové výši vymáhaného peněžitého plnění bez nákladů exekuce a nákladů oprávněného ke dni provedení zápisu do centrální evidence exekucí.

Návrh dále předpokládá, že v centrální evidenci exekucí bude možno aktualizovat údaj o oprávněném. Cílem je především umožnit povinnému, aby zjistil, kdo je aktuálně jeho věřitelem, a aby s ním případně mohl řešit své dluhy.

K bodu 144 (§ 125 odst. 4 a 5):

Výslovně se zakotvuje, že centrální evidence exekucí se bude skládat z veřejné a neveřejné části. V neveřejné části budou uchovávány údaje, které byly vymazány z veřejné části, a bude je možno poskytovat na písemnou žádost soudu nebo orgánům činným v trestním řízení, pro které budou uvedené údaje relevantní zejména v souvislosti s majetkovými trestnými činy. Údaj o tom, kdo vede, provozuje a spravuje centrální evidenci exekucí, se z platného § 125 odst. 3 přesunuje do samostatného odstavce 5.

K bodu 145 (§ 125 odst. 7):

Provádí se změna v souvislosti se zavedením neveřejné části centrální evidence exekucí.

K bodu 146 (§ 125 odst. 8):

Provádí se změna v souvislosti se zavedením neveřejné části centrální evidence exekucí.

K bodu 147 (§ 125 odst. 9):

Jde o legislativně technickou změnu spojenou s vložením nových odstavců do § 125 ex.ř.

K bodu 148 (§ 125 odst. 9 písm. a)):

Jde o legislativně technickou změnu spojenou s vložením nového písmene do § 125 odst. 1 ex.ř.

K bodu 149 (§ 131 písm. c)):

Do § 131 ex.ř. se navrhuje zařadit zmocnění k vydání prováděcí vyhlášky, v níž by byla stanovena výše a způsob určení odměny správců nemovité věci a náhrady jejich hotových výdajů.

K bodu 150 (§ 131 písm. d)):

Do § 131 ex.ř. se navrhuje zařadit zmocnění k vydání prováděcí vyhlášky, v níž by byla stanovena výše a způsob určení paušálně stanovené částky náhrady výdajů plátce mzdy nebo jiného příjmu.

K bodu 151 (§ 131 písm. f)):

Změna zmocnění k vydání vyhlášky o centrální evidenci exekucí reaguje na zavedení neveřejné části centrální evidence exekucí.

K bodu 152 (§ 131 písm. g)):

Nově se navrhuje zařadit zmocnění k vydání vyhlášky týkající se formuláře potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro účely návrhu na zproštění od složení zálohy.

K bodu 153 (§ 131 odst. 2):

Upravuje se způsob, kterým bude uveřejňován formulář potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Předpokládá se, že ho bude uveřejňovat jak Ministerstvo spravedlnosti, tak Exekutorská komora České republiky.

K čl. IV (přechodná ustanovení):

1. Navrhuje se, aby exekuční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti předkládaného materiálu byla v zásadě dokončena podle dosavadních právních předpisů, protože vzhledem k tomu, že je nově upraveno zahájení exekučního řízení, není na místě, aby byla nová právní úprava aplikována na řízení již probíhající. V již probíhajících řízeních se tedy nebudou aplikovat ustanovení o postupování exekučního návrhu v první fázi exekučního řízení, vybírání nové paušální náhrady za úkony v této fázi nebo ustanovení týkající se povinnosti vybírat zálohu na náklady exekuce - tuto povinnost oprávnění v době podání exekučního návrhu neměli a tedy této povinnosti nepřizpůsobili své chování.

2. Pokud jde o koncentraci exekučních řízení vedených proti jednomu povinnému u více soudních exekutorů, navrhuje se řízení zahájená ode dne nabytí účinnosti zákona v případě, že proti témuž povinnému bylo zahájeno jiné řízení (více řízení) přede dnem nabytí účinnosti zákona, koncentrovat u toho soudního exekutora („**nejbližší soudní exekutor**“), který vede řízení, jež bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti, pokud

1. sídlo exekutora vedoucího exekuci zahájenou přede dnem nabytí účinnosti zákona je v obvodu exekučního soudu místně příslušného pro řízení zahájené po dni nabytí účinnosti zákona; pokud tomu tak není, pak

2. sídlo exekutora vedoucího exekuci zahájenou přede dnem nabytí účinnosti zákona je v obvodu krajského soudu, v jehož obvodu působí exekuční soud.

Pokud bude více soudních exekutorů vedoucích řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti splňovat stanovené podmínky, bude pověřen ten exekutor splňující podmínky, který vede řízení, které bylo zahájeno jako první.

Cílem navrhované právní úpravy je soustředění exekučních řízení proti témuž povinnému k soudnímu exekutorovi, který je co nejbližší exekučnímu soudu povinného a tedy i místu trvalého pobytu povinného. Tento postup by měl přiblížit povinného exekučnímu soudu a umožnit mu snáze s tímto soudem komunikovat.

Při postupu podle přechodných ustanovení se vychází z údajů v rejstříku zahájených exekucí.

3. Odkazuje se na důvodovou zprávu k bodu 2.

4. Pokud bude takto určen soudní exekutor, který vede řízení zahájené přede dnem účinnosti zákona, bude se na tohoto exekutora pohlížet jako na exekutora podle navrženého § 35 ex.ř. a budou se k němu za podmínek stanovených zákonem koncentrovat všechna řízení zahájená po účinnosti zákona.

5. Pokud nebude možno koncentrovat řízení zahájené v den účinnosti nebo později k nejbližšímu soudnímu exekutorovi, povede exekuci ten soudní exekutor, který je označen v exekučním návrhu.

6. Pro koncentraci k nejbližšímu soudnímu exekutorovi se zakotvuje obdobná kontrola exekučního soudu jako u koncentrace podle § 35 ex.ř. (obdoba § 43a odst. 3 ex.ř.).

7. Změna týkající se výtky se bude vztahovat až na drobné nedostatky v činnosti nebo drobné poklesky v chování, k nimž dojde po účinnosti návrhu.

8. Výběrová řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Nová právní úprava se použije pouze tehdy, pokud na návrh

Exekutorské komory ČR podaný podle dosavadních právních předpisů nebude jmenován soudní exekutor.

9. Pro účely rozvržení věci z exekutorského úřadu, který se nepodařilo obsadit nebo který byl zrušen, se upravuje zápočet doby předcházející rozvržení věci.

10. V souvislosti s novou právní úpravou započítávání překážek v práci nebo omluvené nepřítomnosti v práci do doby exekutorské praxe exekutorského koncipienta se stanoví, že k dobám předcházejícím účinnost zákona se nepřihlíží.

11. Dále se předpokládá, že i v řízeních zahájených před účinností zákona budou od účinnosti zákona aplikována ustanovení týkající se zejména poskytování součinnosti soudním exekutorům plátcí mzdy, používání údajů získaných v jiných exekucích vedených tímtež soudním exekutorem proti těmž povinnému, změny týkající se vymoženého plnění, změny týkající se výzvy ke splnění vymáhané povinnosti, exekučního příkazu a rozdělování vymoženého částečného plnění.

12. Upravuje se použití ustanovení o změně soudního exekutora poté, co byl jmenován nový soudní exekutor, na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti.

13. Stanoví se postup týkající se prohlášení o majetku v řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti.

14. Nová ustanovení týkající se odkladu exekuce se vztahují i na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti.

15. Nová právní úprava zastavení exekuce pro bezvýslednost se bude uplatňovat i v řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti, pokud dvouletá doba uplyne ode dne nabytí účinnosti.

16. Nová ustanovení týkající se náhrady nákladů plátce mzdy budou aplikována v řízeních, v nichž přede dnem nabytí účinnosti zákona nebyl vydán exekuční příkaz srážkami ze mzdy a jiných příjmů, aby bylo možno v souvislosti s vydáním tohoto exekučního příkazu rovněž rozhodnout v příkazu k úhradě nákladů exekuce o náhradě nákladů plátce mzdy.

17. Nová ustanovení týkající se obecně příkazu k úhradě nákladů exekuce budou použita v řízeních, v nichž dosud nebyl povinnému zaslán první exekuční příkaz, protože se zasláním tohoto exekučního příkazu by mělo být spojeno zaslání prvního příkazu k úhradě nákladů exekuce.

18. V řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti bude příspěvek na úhradu potřeb dítěte svěřeného do pěstounské péče mít postavení přednostní pohledávky.

19. Stanoví se pravidlo pro provádění exekuce vedené na pohledávku z kompenzace nebo pohledávku ze mzdových nároků podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, bylo-li řízení zahájeno přede dnem nabytí účinnosti zákona.

20. Ohledně úschov přijatých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona bude soudní exekutor postupovat podle dosavadní právní úpravy.

Je třeba zdůraznit, že cílem navržených přechodných ustanovení je jak koncentrace některých exekučních řízení zahájených ode dne nabytí účinnosti připravovaného zákona s alespoň některými řízeními zahájenými přede dnem nabytí účinnosti, tak přiblížení soudního exekutora místu trvalého pobytu povinného.

Příklady:

1. Exekuční řízení bylo zahájeno **přede dnem** nabytí účinnosti u soudního exekutora A1 (sídlo úřadu ve Žďáru nad Sázavou), exekuční soud je Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou, který náleží do obvodu Krajského soudu v Brně. Toto řízení ještě probíhá, **ode dne** nabytí účinnosti předkládaného návrhu je zahájeno exekuční řízení u soudního exekutora B1 (sídlo úřadu je v Pelhřimově, KS v Českých Budějovicích), exekuční soud je Žďár nad Sázavou. V tomto případě bude věc zahájená ode dne účinnosti postoupena soudnímu exekutorovi A1 se sídlem v obvodu exekučního soudu, tedy OS ve Žďáru nad Sázavou. Stejně by se postupovalo, kdyby bylo exekuční řízení zahájeno po dni nabytí účinnosti zákona u jiného soudního exekutora se sídlem úřadu ve Žďáru nad Sázavou, pokud by exekuční soud byl ve Žďáru nad Sázavou.

2. Exekuční řízení bylo zahájeno **přede dnem** nabytí účinnosti u soudního exekutora A1 (sídlo úřadu ve Žďáru nad Sázavou), exekuční soud je Okresní soud v Blansku, který náleží do obvodu Krajského soudu v Brně. Toto řízení ještě probíhá, **ode dne** nabytí účinnosti předkládaného návrhu je zahájeno exekuční řízení u soudního exekutora B2 (sídlo úřadu je v Uherském Hradišti, KS v Brně), exekuční soud je OS v Blansku (KS v Brně). V tomto případě bude věc zahájená ode dne účinnosti postoupena soudnímu exekutorovi A1 (sídlo Žďár n. Sázavou) se se sídlem v obvodu krajského soudu v Brně, v jehož obvodu působí exekuční soud (OS v Blansku). Stejně by se postupovalo, pokud by řízení zahájené ode dne nabytí účinnosti zákona bylo zahájeno u soudního exekutora B3 (sídlo exekutorského úřadu v Sokolově, KS v Plzni).

3. Exekuční řízení bylo zahájeno **přede dnem** nabytí účinnosti u soudního exekutora A1 (sídlo úřadu ve Žďáru nad Sázavou), exekuční soud je Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou, který náleží do obvodu Krajského soudu v Brně, a další u soudního exekutora A2 (sídlo úřadu v Nymburku, KS v Praze), exekuční soud je OS ve Žďáru nad Sázavou. Tato řízení ještě probíhají, **ode dne** nabytí účinnosti předkládaného návrhu je zahájeno exekuční řízení u soudního exekutora B1 (sídlo úřadu je v Pelhřimově, KS v Českých Budějovicích), exekuční soud je Žďár nad Sázavou. V tomto případě bude věc zahájená ode dne účinnosti postoupena soudnímu exekutorovi A1 (sídlo Žďár n. Sázavou) se sídlem v obvodu exekučního soudu.

4. Exekuční řízení bylo zahájeno **přede dnem** nabytí účinnosti u soudního exekutora A1 (sídlo úřadu ve Žďáru nad Sázavou), exekuční soud je Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou, který náleží do obvodu Krajského soudu v Brně a další u soudního exekutora A3 (sídlo úřadu ve Žďáru nad Sázavou), exekuční soud je OS ve Žďáru nad Sázavou. Tato řízení ještě probíhají, **ode dne** nabytí účinnosti předkládaného návrhu je zahájeno exekuční řízení u soudního exekutora B1 (sídlo úřadu je v Pelhřimově, KS v Českých Budějovicích), exekuční soud je Žďár nad Sázavou. V tomto případě bude věc zahájená ode dne účinnosti postoupena soudnímu exekutorovi A1 (sídlo Žďár n. Sázavou) se sídlem v obvodu exekučního soudu, u kterého byla exekuce zahájena jako první.

5. Exekuční řízení bylo zahájeno **předem dnem** nabytí účinnosti u soudního exekutora A1 (sídlo úřadu ve Žďáru nad Sázavou), exekuční soud je Okresní soud v Blansku, který náleží do obvodu Krajského soudu v Brně, a dále u soudního exekutora A2 (sídlo úřadu v Nymburku, KS v Praze), exekučním soudem je OS v Blansku. Tato řízení ještě probíhají, **ode dne** nabytí účinnosti předkládaného návrhu je zahájeno exekuční řízení u soudního exekutora B2 (sídlo úřadu je v Uherském Hradišti, KS v Brně), exekuční soud je OS v Blansku (KS v Brně). V tomto případě bude věc zahájená ode dne účinnosti postoupena soudnímu exekutorovi A1 (sídlo Žďár n. Sázavou) se se sídlem v obvodu krajského soudu v Brně, v jehož obvodu působí exekuční soud (OS v Blansku). Stejně by se postupovalo, pokud by řízení zahájené ode dne nabytí účinnosti zákona bylo zahájeno u soudního exekutora B3 (sídlo exekutorského úřadu v Sokolově, KS v Plzni).

6. Exekuční řízení bylo zahájeno **předem dnem** nabytí účinnosti u soudního exekutora A1 (sídlo úřadu ve Žďáru nad Sázavou), exekuční soud je Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou, který náleží do obvodu Krajského soudu v Brně. Toto řízení ještě probíhá, **ode dne** nabytí účinnosti předkládaného návrhu je zahájeno exekuční řízení u soudního exekutora B1 (sídlo úřadu je v Pelhřimově, KS v Českých Budějovicích), exekuční soud je Žďár nad Sázavou. V tomto případě bude věc zahájená ode dne účinnosti postoupena soudnímu exekutorovi A1 se sídlem v obvodu exekučního soudu, tedy OS ve Žďáru nad Sázavou. Pokud **poté** bude zahájeno další exekuční řízení u soudního exekutora B4 (sídlo úřadu je v Trutnově, KS v Hradci Králové), exekuční soud je OS ve Žďáru nad Sázavou, bude věc opět postoupena soudnímu exekutorovi A1, na kterého bude pohlíženo jako na „prvního“ soudního exekutora podle navrhovaného § 35 ex.ř.

K části třetí (změna notářského řádu):

K čl. V:

Odkazuje se na důvodovou zprávu k části druhé, bodu 22 (§ 24 odst. 2 ex.ř.).

K čl. VI (přechodné ustanovení):

Stanoví se pravidlo pro zápočet překážek v práci na straně notářského koncipienta do doby notářské praxe.

K části čtvrté (změna zákona o mezinárodním právu soukromém):

K čl. VII:

K bodu 1 (§ 16 odst. 1):

Nové uspořádání § 16 se navrhuje z toho důvodu, že dosavadní znění vedlo k pochybnostem, zda lze rozhodnutí v majetkových věcech uznat na základě zvláštního rozhodnutí podle odstavce 2. Ten nyní stanoví, že i v případě, že se cizí rozhodnutí uznávají bez dalšího řízení, lze je na návrh uznat zvláštním rozhodnutím. Zařazení tohoto textu do odstavce 2, který se jinak týká cizích rozhodnutí v nemajetkových věcech, však umožňuje výklad, že možnost požádat o uznání se týká jen nemajetkových věcí (těch, kde se jinak uplatní neformální uznávání bez zvláštního řízení).

Odborná literatura sice již z dosavadního znění vyvozovala, že možnost požádat o uznání ve zvláštním řízení se vztahuje i na majetkové věci (srov. Bříza, P., Břicháček, T.,

Fišerová, Z., Horák, P., Ptáček, L., Svoboda, J. Zákon o mezinárodním právu soukromém. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2014), je však vhodné postavit tuto otázku na jisto.

V § 16 odst. 1 se v souvislosti s řízením, v němž bude rozhodováno o (odepření) uznání, odkazuje na zvláštní řízení podle § 16 odst. 4.

K bodu 2 (§ 16 odst. 2):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k bodu 1 (§ 16 odst. 1). Obecná ustanovení týkající se zvláštního řízení se přesunují do odstavce 4.

K bodu 3 (§ 16 odst. 3 a 4):

Odkazuje se na důvodovou zprávu k bodu 1 a 2 (§ 16 odst. 1 a 2).

K bodu 4 (§ 63 odst. 1):

Jde o legislativně technickou změnu navazující na doplnění odstavců v § 16.

K bodu 5 (§ 122 odst. 2):

Jeví se jako vhodné zavést možnost uznání rozhodčího nálezu na návrh ve zvláštním řízení. Podobná možnost je dána podle § 16 ve vztahu k soudním rozhodnutím, která by se jinak uznávala neformálně. Oprávněný, který využije takové možnosti, bude mít jednak otázku uznání postavenou na jisto a bude mít v rukou exekuční titul. V takovém případě nebude třeba řešit otázku uznání v rámci exekuce podle § 35 odst. 12 ex.ř.

K části páté (účinnost):

K čl. VIII:

Účinnost předkládané právní úpravy se navrhuje stanovit prvním dnem osmnáctého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení, aby bylo možno před nabytím účinnosti provést změny v informačních systémech, zejména v informačním systému rejstříku zahájených exekucí a informačních systémech soudních exekutorů.

V Praze dne 1. července 2019

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v.r.

Ministryně spravedlnosti:

Mgr. Marie Benešová v.r.